



# DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie P · número 62

## Ple del Parlament

Sessió 36, segona reunió, dimecres 24 de juliol de 2019

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

### TAULA DE CONTINGUT

Dossier

|                                                                                                                                                                     |    |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Pregunta al Govern sobre l'autorització a una entitat privada per a vigilar el comportament lingüístic d'alumnes i professors als centres educatius<br>310-00217/12 | 3  |
| Pregunta al Govern sobre el Pacte nacional per la mobilitat segura i sostenible<br>310-00212/12                                                                     | 4  |
| Pregunta al Govern a respondre sobre la previsió de convocar el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya<br>310-00213/12                                             | 6  |
| Pregunta al Govern sobre el Pla estratègic del Cos d'Agents Rurals<br>310-00210/12                                                                                  | 7  |
| Pregunta al Govern sobre el millorament de l'economia i la reducció de les desigualtats<br>310-00216/12                                                             | 9  |
| Pregunta al Govern sobre la seguretat a Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)<br>310-00214/12                                                                            | 10 |
| Pregunta al Govern sobre l'estructura del Departament de Salut<br>310-00215/12                                                                                      | 12 |
| Pregunta al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat<br>310-00211/12                                                                           | 14 |
| Pregunta al Govern sobre la seva política comunicativa<br>310-00218/12                                                                                              | 16 |
| Pregunta al Govern sobre l'Administració de justícia<br>310-00219/12                                                                                                | 17 |
| Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació i el futur de les centrals hidroelèctriques<br>317-00124/12                                               | 19 |
| Pregunta al president de la Generalitat sobre la resposta a la sentència del Tribunal Suprem sobre els líders independentistes<br>317-00126/12                      | 21 |
| Pregunta al president de la Generalitat sobre els desequilibris territorials<br>317-00123/12                                                                        | 23 |
| Pregunta al president de la Generalitat sobre les actuacions perquè el Govern de l'Estat aclareixi els atemptats del 17 d'agost de 2017<br>317-00125/12             | 25 |

|                                                                                                                                                 |    |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Pregunta al president de la Generalitat sobre la feina feta pel Consell Assessor per a l'Impuls d'un Fòrum Cívic i Social pel Debat Constituent |    |
| 317-00127/12                                                                                                                                    | 26 |
| Pregunta al president de la Generalitat sobre les llistes d'espera a la sanitat pública                                                         |    |
| 317-00122/12                                                                                                                                    | 27 |
| Debat general sobre les propostes per a la Catalunya real                                                                                       |    |
| 255-00007/12                                                                                                                                    | 29 |
| Declaració del Parlament de Catalunya de reconeixement i garantiment dels drets de les dones                                                    |    |
| 401-00015/12                                                                                                                                    | 95 |

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

[www.parlament.cat](http://www.parlament.cat)

## Sessió 36.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i dos minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general i el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i els consellers de la Presidència, d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, d'Interior, d'Educació, de Salut, de Territori i Sostenibilitat, de Justícia, de Treball, Afers Socials i Famílies, de Polítiques Digitals i Administració Pública i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

### El president

Reprenem el Ple amb el punt desè de l'ordre del dia, que són les preguntes amb resposta oral al Govern.

### Pregunta al Govern sobre l'autorització a una entitat privada per a vigilar el comportament lingüístic d'alumnes i professors als centres educatius

310-00217/12

La primera pregunta és sobre l'autorització a una entitat privada per vigilar el comportament lingüístic d'alumnes i professors als centres educatius. Formula la pregunta, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Daniel Serrano. Quan vulgui.

### Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Señor *conseller*, ¿ha autorizado el Govern que una entidad privada espíe a los profesores y niños en los centros educativos, por motivos lingüísticos?

### El president

Per respondre la pregunta, té la paraula el conseller d'Educació, el senyor Josep Bargalló. Quan vulgui, conseller.

### El conseller d'Educació (Josep Bargalló Valls)

Sí; gràcies, senyor president. El departament no ha autoritzat que cap entitat privada efectui cap estudi sociolingüístic sobre la utilització de la llengua en els patis o en altres àmbits no docents dels centres educatius.

### El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat.

### Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. *Conseller*, no le creemos –no le creemos. ¿Y sabe por qué? Porque a usted, como coloquialmente se dice, le han dejado en su mentira, colgado en la brocha. Usted compareció, el pasado 25 de junio, en la Comisión de Educación, y allí nos dijo a los diputados presentes que el departamento no tenía conocimiento de los hechos, que no había autorizado nada, que incluso si alguna entidad solicitaba un permiso de estas características sería negado. Usted nos vino a decir, prácticamente, que no conocía ni a la plataforma ni a sus integrantes, y que incluso, pues, prácticamente había indicios de que pudieran haberse inventado los datos.

Pues nos mintió, señor Bargalló –nos mintió. Si hubiera un torneo a Pinocho del año, usted sería un serio aspirante al título. ¿Y saber por qué? Porque la Plataforma per la Llengua ha desvelado, estos últimos días, que usted es el señor equis del gran hermano separatista que han montado en las escuelas para espiar a profesores y niños en los centros educativos catalanes.

Malo era que usted no tuviera conocimiento de estos hechos; malo y sorprendente. Pero el colmo es, señor *conseller*, que viniera a la comisión a mentirnos descaradamente. Es que ya es el colmo. El departamento lo sabía, el departamento lo

consintió, y el departamento lo ha tenido que planificar y coordinar, porque nadie se cree que esta plataforma haya podido acceder a cincuenta centros educativos en Cataluña, si no está coordinado por el departamento de *ensenyament*. Señor Bargalló, ha mentido. Usted tiene que dimitir. Váyase, váyase y dejen en paz a los niños. Que los niños hablen, en las escuelas, el idioma que estimen más oportuno. Dimita.

Soy muy consciente de que usted no lo va a hacer, porque tiene el pleno convencimiento de que espiar en las escuelas a los niños, por motivos lingüísticos, está bien. Pero me voy a dirigir al señor Torra.

Señor Torra, le pongo deberes estivales. Y más allá de deshojar la margarita, sobre si le van a dejar o no continuar con la legislatura, cese al señor Bargalló –céselo. Céselo antes de que el partido de este le cese a usted. Céselo, cumpla como buen gobernante, y comprobará también la satisfacción de la inmensa mayoría de catalanes, que creemos que espiar a los niños por motivos lingüísticos es un escándalo democrático y una vergüenza.

**El president**

Per respondre de nou, té la paraula el conseller.

**El conseller d'Educació**

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor diputat. Li agraeixo el seu to i les seves paraules (*Rialles.*) Ja hi estem acostumats. Vostès, com més bramen i més grossa la diuen, menys raó tenen. Perquè quan tenen raó –que no me'n recordo, això, quan va passar–, solen aportar arguments, i quan bramen, diuen falsedats. Plataforma per la Llengua no va sol·licitar cap autorització. El departament no ho va autoritzar. Perquè si ho hagués autoritzat ho hagués comunicat als centres i vostès tindrien un document de l'autorització. I no el tenen perquè no hi és, perquè no es va autoritzar.

I per què no es va autoritzar? Perquè el que diu Plataforma per la Llengua que va fer –que si vostè hagués llegit l'estudi, en lloc d'interessar-se pel titular, ho sabria–, s'anomena, en sociolingüística, «observació d'incògnit». I la mateixa Plataforma diu, en el seu estudi, que no va ni tan sols comunicar-ho als centres.

Com van entrar als centres? Vostès ho deuen saber, perquè, per exemple, l'Assemblea para una Escuela Bilingüe, que vostès hi donen suport, ha publicat diversos informes amb fotografies de dintre els centres, amb vídeos d'alumnes de dintre els centres, i li puc assegurar –i potser em creurà– que no hem autoritzat aquesta associació a entrar als centres. Els centres tenen autonomia.

Però és que a més a més hi ha una cosa: si s'hagués fet amb autorització, no seria espionatge –no seria espionatge. Sap el que és, espionatge? El que vostès han estat fent durant anys a partir de les clavegueres de l'Estat. Això és espionatge.

Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

**El president**

La següent pregunta és sobre el Pacte nacional per la mobilitat segura i sostenible.

**Pregunta al Govern sobre el Pacte nacional per la mobilitat segura i sostenible**

310-00212/12

Formula la pregunta, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat senyor Josep Riera.

**Josep Riera i Font**

Gràcies, president. Bon dia, conseller Buch. En una interpellació sobre seguretat viària que li vaig fer a finals d'octubre de l'any passat, li començava dient que una de les campanyes més impactants i ben fetes contra la sinistralitat a les carreteres coincidia temporalment amb un preocupant repunt de les fredes, però terribles dades de morts i

ferits greus en accidents de trànsit. Era la campanya «Tots tenim família. A la carretera, víctimes zero». La campanya era un encert conceptual, però les dades que s'estaven recollint eren desoladores. El 2018 va acabar amb 185 víctimes mortals a les carreteres; moltes més que les 130 del 2017 i les 127 del 2016, i molt a prop de les 199 víctimes mortals del 2010, any que s'agafa com a referència alarmant per revertir a la baixa.

Enguany –fins ahir– han perdut la vida en accidents de trànsit a la xarxa viària interurbana catalana noranta-una persones: un descens del 15 per cent; però un descens insuficient per assolir els objectius europeus, que marquen una reducció del 45 per cent per a aquest any respecte del 2010, i d'un 50 per cent el 2020.

Fins al 15 de juliol o fins avui, el descens respecte al 2010 està sent tan sols del 28,3 per cent. Per tant, cal no abaixar la guàrdia: hi ha indicadors i tendències que preocupen. Una preocupació que vostè ja va compartir en aquella interpellació i ens va anunciar un increment de mesures concretes i actuacions estratègiques per assolir l'objectiu de víctimes zero l'any 2050.

El dia 12 d'aquest mes, el president de la Generalitat, acompanyat de vostè mateix i del conseller de Territori i Sostenibilitat, va presidir la constitució del plenari del Pacte nacional per la mobilitat segura i sostenible. És una aposta estratègica ambiciosa per aconseguir, sobretot, una mobilitat més segura, però també lligada al concepte de sostenibilitat.

La pregunta que li fem Junts per Catalunya és la següent: què els preocupa més?, i quin és el plantejament a curt, mitjà i llarg termini, del Pacte nacional per la mobilitat segura i sostenible?

Gràcies.

**El president**

Gràcies, diputat. Per respondre la pregunta, té la paraula el conseller d'Interior, el senyor Miquel Buch.

**El conseller d'Interior (Miquel Buch i Moya)**

Bon dia. Gràcies, president. Gràcies, diputat. Les dades són les que diu vostè. I el pla de xoc que vam tirar endavant, doncs, ha reduït la mortalitat, respecte a l'any passat, un 15 per cent com deia vostè. És per això que, a curt termini, estem treballant amb els plans de xoc que hem tirat endavant, però a llarg termini hem previst tirar endavant aquest Pla nacional per la mobilitat segura i sostenible. Si bé és cert que les dades d'estancament de la reducció d'accidents són a nivell europeu –per tant, no només som un cas puntual, sinó que és a nivell europeu–, nosaltres ens hem reafirmat i ens hem compromès a tirar endavant aquest pacte. I a més a més, quan parlem de mobilitat, el Govern està compromès a que aquesta mobilitat..., sigui indissociable la seguretat amb la sostenibilitat.

Per tant, doncs, és per això que, des del Departament de Territori i des del Departament d'Interior, liderat pel president Torra, hem tirat endavant aquest pacte, amb sis eixos concrets, que són: repensar l'espai públic, adaptar les polítiques de seguretat viària a les noves característiques de la sinistralitat, crear una estratègia comunicativa per involucrar tota la societat, crear un espai de cooperació estratègica amb els diferents sectors implicats en la mobilitat intel·ligent, establir els objectius estratègics per a les infraestructures respecte als nous sistemes de mobilitat, i crear l'estructura necessària amb l'autoritat del trànsit, per abordar els nous reptes de mobilitat i seguretat viària en el futur.

I que aquest objectiu no el volem tirar sols endavant, el volem tirar endavant amb les diputacions, amb el món local, amb la societat civil, la societat econòmica d'aquest país. Per tant, les empreses del sector, les entitats, tots els que participen en la mobilitat segura i sostenible hi tenen lloc per treballar i per reduir aquestes dades, amb la visió única de tenir una visió zero de mortalitat a les carreteres en el nostre país.

Hi han unes dades, per això, amb què nosaltres podem comprometre'ns, però és ben cert que el compromís passa també pel conductor i per la conductora que deci-

deix agafar el cotxe. I deixi'm compartir amb vostè una dada, que és que l'any passat, la meitat dels conductors i conductores, un de cada dos que van morir a les carreteres van donar positiu en consum d'alcohol, drogues o psicofàrmacs. És evident que nosaltres podem treballar molt, i ho farem, però que hi ha d'haver un compromís amb la seguretat, també, de les persones que agafen el volant d'aquest país.

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies, conseller.

**Pregunta al Govern a respondre sobre la previsió de convocar el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya**

310-00213/12

La següent pregunta és sobre la previsió de convocar el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya. Formula la pregunta, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada senyora Anna Erra. Quan vulgui.

**Anna Erra i Solà**

Gràcies, president. Consellera Budó, un dels seus primers objectius com a govern i com a consellera, i en concret en el seu departament, ha estat, sobretot, la recuperació de la normalitat institucional i l'execució dels projectes pendents en el món local. Vostè, consellera, ja va anunciar la recuperació i la nova convocatòria aprovada pel Govern el passat 21 de maig, dels PUOSC, amb una vigència de cinc anys i per un valor de 250 milions d'euros.

Cal recordar que el PUOSC es tracta d'un programa que, des del món local, es trobava molt –molt– a faltar, ja que és una eina amb una funció desenvolupadora i inversora molt potent per al territori. El PUOSC, per a la Generalitat, ha estat sempre l'instrument de cooperació econòmica per realitzar obres i serveis de competència municipal; una eina que coordina les diverses administracions de Catalunya per emmarcar la cooperació econòmica entre administracions, adreçada a crear noves infraestructures, equipaments als municipis, amb la finalitat, sobretot, de millorar la vida de la població.

Amb la greu crisi econòmica i amb les exigències de reduir el dèficit, els PUOSC d'inversions van desaparèixer. Hem de recordar que l'última convocatòria va ser el 2008-2012. Per això, per als municipis, la recuperació d'aquests PUOSC era una reivindicació clau i necessària des del món local. Per tant, aconseguir aquesta nova convocatòria representa per als territoris la recuperació d'una fita important, ja que cal tenir present que l'objectiu del programa és impulsar accions que permetin als ens locals afavorir la generació d'oportunitats, la creació de sinergies amb els agents de cada territori i dur a terme actuacions destinades a afavorir el desenvolupament econòmic, sempre amb el lideratge dels ens locals i amb un tractament especial per als territoris on hi hagi situacions més complexes d'envelliment o de pèrdua poblacional. El món local té clar que aquest pla és el principal instrument de cooperació econòmica per portar a terme obres i serveis de competència municipal.

Ahir el Govern va aprovar les bases reguladores de la convocatòria de les línies de subvenció dels PUOSC corresponents a l'any 20-24. Per això, consellera, li volem demanar, des de la visió del territori i contents d'aquesta recuperació, quines són les previsions del Govern sobre la nova convocatòria dels PUOSC? Quin serà el calendari previst?

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies, diputada. Per respondre la pregunta, té la paraula la consellera de la Presidència, la senyora Meritxell Budó. Quan vulgui.

**La consellera de la Presidència (Meritxell Budó Pla)**

Moltes gràcies, president. Diputades, diputats..., diputada, alcaldessa Erra, moltes gràcies –permeti-m'ho primer de tot– per fer-me aquesta pregunta, perquè crec que em permet també aprofitar, doncs, ara que tinc aquí el «micro» al Parlament, per poder fer un reconeixement a la gran tasca que en aquest país s'està duent a terme des de les administracions locals. Molts de vostès són alcaldes o alcaldesses o ho han estat i saben del que estic parlant. De fet, en aquell moment de greu crisi econòmica que vàrem patir aquí a casa nostra, va ser l'Administració local qui va respondre a les demandes de la ciutadania, donant les respostes més àgils i properes, tal com ens demanaven en aquell moment els nostres vilatans i vilatanes.

Alhora ens vam trobar que, en comptes de suport, des del Govern de l'Estat es va respondre limitant l'autonomia dels ens locals amb una llei injusta, com és –i encara ho és ara– la Ley de racionalización y sostenibilidad de la Administración local. Una llei recorreguda per més de 850 ajuntaments de Catalunya i que a hores d'ara continua vigent. Una llei injusta amb els ajuntaments, que tracta els ajuntaments com a sospitosos de malgastar i mal governar, mentre els seus superàvits servien al Govern de l'Estat per complir el sostre de dèficit imposat per la Unió Europea. Aquesta és la realitat que també hem patit des del món local.

I, òbviament, el Govern de la Generalitat, en el seu moment escanyat en els comptes pel dèficit fiscal, per l'abaixada greu dels ingressos i també pels repetits incompliments i reiterats per part del Govern de l'Estat, no va tenir prou eines per fer costat els ajuntaments. En aquests moments, que des del 2017 estem recuperant el deute..., és a dir, estem retornant el deute als ajuntaments, que l'hem reduït fins a un 88 per cent, en aquests moments, programes com el PUOSC, podem afirmar que tenim capacitat de tornar-los a posar en funcionament. I, per tant, la Generalitat ha recuperat la capacitat inversora en el món local.

Em demanava vostè pel programa. Doncs el programa és: que les bases es publiquin ara en el DOGC, a finals del mes de juliol; es farà la convocatòria el 2 de setembre; els ajuntaments tindran un termini fins al mes de novembre per tal de presentar els seus projectes, i després s'obrirà un període d'estudi i d'allegacions que finalitzarà el mes d'abril, amb la voluntat que el mes de maig de l'any 2020 ja sigui efectiu l'atorgament de les subvencions als ens locals. Unes subvencions que faran especial relleu i tindran una dotació específica...

**El president**

Consellera, s'ha acabat el temps.

**La consellera de la Presidència**

...per a aquells municipis de menys de cinc mil habitants.

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, consellera.

**Pregunta al Govern sobre el Pla estratègic del Cos d'Agents Rurals**

310-00210/12

La següent pregunta és sobre el Pla estratègic del Cos d'Agents Rurals. I la fórmula, en nom del Grup Parlamentari Republicà, la diputada senyora Montserrat Fornells. Quan vulgui.

**Montserrat Fornells i Solé**

Moltes gràcies, president. Consellera Jordà, el passat dimarts 16 de gener el Govern va aprovar el Pla estratègic del Cos d'Agents Rurals 2019-2024; una reivindicació històrica del cos, un deute pendent. Un pla que segur que ajudarà a dignificar el cos i a adaptar-lo als nous reptes i necessitats actuals, dimensionant-ne la plantilla,



per exemple, amb la convocatòria de tres-centes noves places d'efectius, desplegant les diferents categories professionals i reforçant l'estructura tècnica i administrativa amb cinquanta noves places de personal, per tal de poder seguir prestant un servei de qualitat al nostre país.

Voldria aprofitar per tenir un record especial per al Xavier i el David, els dos agents rurals assassinats en acte de servei a Aspa el 2017.

L'aprovació d'aquest pla és fruit de la feina feta pel departament que vostè encapçala en coordinació amb el mateix cos, però també per la feina feta des del departament encapçalat per la consellera Meritxell Serret. Veníem d'anys sense una aposta clara pel sector, i sota la direcció de la consellera Serret es va iniciar la tramitació d'aquest pla estratègic, així com també la creació de la Direcció General d'Agents Rurals, o bé la convocatòria de cinquanta sotsinspectors, per així poder tecnificar el cos i situar-lo al lloc on es mereix la policia mediambiental del nostre país.

La tasca dels agents rurals és fonamental com a responsables de vetllar per la conservació de la natura i la protecció del nostre medi ambient i patrimoni natural, amb un ampli ventall de funcions que desenvolupen, com, per exemple, la vigilància, el control i la inspecció de la fauna silvestre i protegida, de la caça i pesca fluvial, dels espais naturals protegits i la biodiversitat, i dels nostres recursos forestals; a més a més, també de la prevenció i la investigació d'incendis forestals.

Consellera, des del nostre grup li voldríem preguntar: com valora l'aprovació d'aquest Pla estratègic del Cos d'Agents Rurals? I quins objectius de futur es pretenen dur a terme, des del seu departament, respecte al Cos dels Agents Rurals?

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies, diputada. Per respondre, té la paraula la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, la senyora Teresa Jordà. Quan vulgui, consellera.

**La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Teresa Jordà i Roura)**

Moltes gràcies, president. Bon dia, diputades i diputats. Moltes gràcies, diputada Fornells; primer, perquè ho ha explicat fantàsticament i gairebé no m'ha deixat motiu per contestar-li; però, en qualsevol cas, agrair-li també aquest record que ha tingut per al Xavier i per al David, al qual, no pot ser d'altra manera, també em vull sumar, no només al record d'ells dos, sinó també a les seves famílies, a l'Esther, a la Sílvia i a tots els companys i companyes, i a tota la família, en definitiva, dels agents rurals –el Llorenç, el Lluís, l'Eladi...–, tota la gent que els va acompanyar i que van patir també durant aquells dies.

Decidits estem, extremadament decidits, a seguir fent tot el possible –no només el possible, sinó també l'impossible, que a vegades és necessari també fer-ho– per potenciar aquest cos. Un cos que, val a dir, ha estat certament abandonat durant molts anys, ningú l'ha tingut massa en compte. Però el passat dimarts, com bé ha dit, doncs, el Govern va aprovar aquest Pla estratègic del Cos d'Agents Rurals, precisament per avançar en molts temes.

En destacaré dos, eh? Un és el de la tecnificació, però també el de la seguretat –importantíssim. El Pla estratègic del Cos d'Agents Rurals donarà resposta, doncs, a la necessitat de dotar de més seguretat les i els agents rurals del cos. En aquest sentit, el reglament d'armes, per exemple, ha de permetre, entre altres coses, adaptar-se a la diversitat d'actuacions, en funció evidentment de les necessitats operatives.

Més enllà, però, del que ha explicat vostè i del que ja tots coneixen, avui m'agradaria destacar la part humana d'aquest cos. Dir-los que el cos té moltes virtuts –moltes, moltes–, però em vull centrar justament en les persones, perquè tots els agents han hagut de passar molts anys aguantant, aguantant sense estructura, i val a dir –i vull dir-ho alt i clar– que val la pena fer un agraïment; un agraïment a la professionalitat d'ells, però no només a la professionalitat, sinó també a l'expertesa, a



l'estima i a la vocació que tenen per la feina que desenvolupen. Perquè només desvi-vint-te per la feina que fas, estimant-la, doncs, és quan pots fer-la, més enllà de que tingui una estructura i més enllà de que estigui potenciada. És a dir, aquest agraï-ment per a tots ells i per a totes elles.

I li acabo contestant, una mica, la pregunta del principi. Estem molt satisfets; sí, estem molt satisfets, perquè amb aquesta aprovació treballem d'una manera incan-sable per aquest cos i perquè tingui el que en definitiva es mereix la nostra policia –deixi-m'ho dir així– mediambiental, que vetlla pel nostre medi natural.

**El president**

Consellera, ha acabat el temps.

**La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació**

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies.

*(Aplaudiments.)*

### **Pregunta al Govern sobre el millorament de l'economia i la reducció de les desigualtats**

310-00216/12

La següent pregunta és sobre el millorament de l'economia i la reducció de les desigualtats; formulada, en nom del Grup Parlamentari Republicà, per la diputada senyora Raquel Sans. Quan vulgui.

**Raquel Sans Guerra**

Gràcies, president. Vicepresident Aragonès, ara fa uns dies presentava a la seu de la Creu Roja l'Informe anual de l'economia catalana corresponent a l'any 2018, que recull l'evolució de les principals magnituds macroeconòmiques, però també el comportament dels indicadors de progrés social i de benestar. Pel que fa a les dades macroeconòmiques, d'entrada hem pogut conèixer que el producte interior brut per habitant a Catalunya –és a dir, el producte interior brut dividit entre el nombre d'ha-bitants– ha recuperat els nivells previs a la crisi en termes reals i s'ha situat en 32.000 euros per persona. El producte interior brut total ja s'havia recuperat l'any 2016.

Segons aquest document, que s'elabora anualment, l'economia catalana va regis-trar un creixement del 2,6 per cent el 2018, i ja representa el 19,1 per cent del PIB de l'Estat, tot i que és cert que es tracta d'un increment més moderat, però també més sostingut que en anys anteriors.

Així mateix, amb relació al mercat de treball, l'economia catalana va seguir ge-nerant ocupació a bon ritme, encadenant així cinc anys de creixement sostingut des-prés del sotrac de la crisi. El 2018 s'assoleix la taxa d'atur més baixa en una dècada –l'11 i mig per cent–, després del màxim que es va registrar l'any 2013, que es va situar en un 23,1 per cent. Continuen, però, destacant les elevades taxes d'atur dels joves de setze a vint-i-quatre anys i dels estrangers no comunitaris.

Però a l'altra cara de la moneda tenim que, malgrat aquesta reducció de l'atur, els índexs de desigualtat no s'han reduït en la mateixa proporció i han incrementat les ta-xes de pobresa relativa i de pobresa a la feina. Per tant, avui tenir feina no és garantia de poder arribar a final de mes. I cal posar de manifest que les dones i els joves són els més vulnerables a aquestes situacions de desigualtat, ja que s'enfronten, entre d'al-tres, a situacions de temporalitat no desitjada o a salaris precaris.

Precisament per combatre aquestes desigualtats també amb una mirada de gè-ner, el departament que vostè encapçala ha proposat que el Govern confeccioni un salari mínim de referència, un salari mínim català, superior a l'espanyol, que sigui tingut en compte pels agents socials durant els processos de negociació col·lectiva.

Li agrairíem que ens expliqués amb més detall en què consisteix aquesta proposta i sobretot quina n'és la finalitat.

Gràcies.

**El president**

Gràcies, diputada. Per respondre, té la paraula el senyor Pere Aragonès, vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda. Quan vulgui.

**El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda (Pere Aragonès i Garcia)**

Moltes gràcies, senyor president. Senyora diputada, com molt bé deia, vam presentar aquest Informe sobre l'evolució de l'economia catalana l'any 2018, en el que si mirem la foto global del conjunt de la nostra economia portem uns anys encadenant uns ritmes de creixement importants, superiors al 3 per cent, i que en el 2018 s'ha situat en el 2,6 per cent; per tant, una millora del creixement i, per tant, un creixement significatiu. També és important que en termes reals –per tant, adaptat a l'evolució dels preus– hem arribat al PIB *per capita* d'abans de la crisi. Ja vam superar el PIB total, la riquesa creada total a Catalunya, fa tres anys –la que hi havia, doncs, abans de la crisi econòmica–, però ara ho fem també en termes per habitant, en termes reals. I hi ha una millora generalitzada de l'atur: ens situem, a finals de l'any passat, en l'11,5 per cent.

Però aquesta foto global no és completa si no comencem a mirar els detalls, si no ampliem el *zoom*. I quan ampliem el *zoom* veiem que aquesta recuperació no ha arribat per a tothom; al contrari, que les desigualtats és una de les pautes que explica com hem sortit de la crisi econòmica: bàsicament, doncs, en bona part amb una devaluació salarial. La taxa de risc de pobresa en el treball està en màxims històrics des del 2013. Estem actualment en un 14,4 per cent. Per tant, al costat de les polítiques de redistribució de la riquesa que fa aquest Govern, no només amb la prestació de serveis sinó també amb prestacions com la renda garantida de ciutadania, ens hem de centrar també en la predistribució, és a dir, en canviar les condicions del mercat.

Hi ha hagut un augment del salari mínim interprofessional, que va impulsar el Govern de l'Estat, amb l'objectiu d'arribar als nou-cents euros, però és evident que això és insuficient a Catalunya, perquè el cost de la vida és diferent, i que, a més, té un impacte, la cobertura del salari mínim, especialment en les dones –especialment en les dones–; la cobertura del salari mínim l'any 2017 afectava l'1,17 per cent de les dones assalariades i només el 0,98 per cent dels homes. Per tant, aquest augment de salari mínim, a través d'aquest salari mínim de referència que articularem a través de la negociació col·lectiva..., allò que no faci l'Estat ho farem nosaltres posant-nos d'acord, i ho farem també incorporant-ho a la contractació pública del Govern. Per tant, impulsarem aquest acord: tres mesos per calcular-lo i després el treball per implementar-lo.

Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

**El president**

Gràcies, vicepresident

**Pregunta al Govern sobre la seguretat a Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)**

310-00214/12

La següent pregunta és sobre la seguretat a Sant Adrià de Besòs –Barcelonès. I la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Raúl Moreno. Quan vulgui.

**Raúl Moreno Montaña**

Gràcies, president. Senyor conseller Buch, ahir a la tarda, després de la reunió mantinguda entre el consistori de Sant Adrià de Besòs amb el seu alcalde, el senyor Joan Callau al capdavant, el director general de la Policia i el cap dels Mossos d'Es-

quadra, vam conèixer la posada en marxa del Pla de xoc de seguretat al barri de la Mina. Aquest pla tindrà com a objectiu fonamental reforçar la presència policial per reduir l'augment de delictes que ens els darrers anys s'estan produint al barri. Alguns exemples: els narcopisos es multipliquen amb facilitat; el consum i la venda de drogues, especialment d'heroïna, ha tornat als nivells dels anys vuitanta; només la sala de venopunció de la Mina té més usuaris que les vuit sales de venopunció de la resta de Barcelona; cada dia als carrers i parcs de la Mina es recullen noranta-tres xeringues; nou de cada deu pisos del barri són pisos socials, el 70 per cent dels quals tenen la llum punxada, que provoca apagades de llum i incendis constants. Les dues brigades mòbils permanents durant la tarda i la nit, neutralitzar l'activitat del tràfic de drogues dels clans o el control d'accessos, ens han d'ajudar a recuperar la convivència a l'espai públic des d'aquest mateix cap de setmana.

Senyores i senyors diputats, la Mina no pot consolidar-se com el barri de la pobresa i les drogues de l'àrea metropolitana, no pot continuar sent la zona que acull tot allò que expulsa la ciutat de Barcelona, i sobretot ens hem de revelar davant la sensació de que a tothom ja li està bé que la Mina sigui així, com si fos una espècie d'herència històrica impossible de revertir. La Mina no té només un problema de seguretat, que el té, requereix polítiques transversals de lluita contra la pobresa, contra l'exclusió, contra l'absentisme escolar, que a primària arriba a un 40 per cent i a secundària a un 76 per cent. Requereix polítiques de salut, d'habitatge, d'urbanisme. En definitiva, cal una acció coordinada per part de les administracions implicades i responsables del canvi que necessita la Mina.

Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar el felicitem per aquest pla, i també a l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs per la seva constància en la reclamació. Estarem atents al seu estricte compliment. Però no tot està fet, senyor conseller. Amb l'objectiu de reforçar les mesures anunciades, es compromet a incrementar durant els propers mesos el nombre d'agents de Mossos d'Esquadra que han de vetllar per la seguretat del barri de la Mina del conjunt de Sant Adrià de Besòs?

Gràcies.

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, diputat. Per respondre la pregunta, té la paraula el conseller d'Interior, el senyor Miquel Buch.

**El conseller d'Interior**

Gràcies, president. Gràcies, diputat, per la pregunta. Totalment d'acord, eh?, amb que la Mina no ha de ser el que expulsin altres ciutats, com per exemple la ciutat de Barcelona, i, per tant, ho hem de vetllar. I totalment d'acord en que hem de treballar d'una forma transversal. Vull dir, el nivell delictiu que hi ha en el barri de la Mina concretament, evidentment, s'ha de treballar amb estratègies policials; és clar i rotund i no defujo la nostra responsabilitat. Però sí que és cert que, com ha dit vostè, hi han altres departaments de la mateixa Generalitat, l'ajuntament, la mateixa diputació..., el mateix Ajuntament de Barcelona també hi pot participar d'una forma ferma, d'acord?, per vetllar perquè no continuï, doncs, una situació en la qual nosaltres determinem que la Mina..., constatem un deteriorament de la seguretat objectiva i de la percepció de la seguretat en el barri concret de la Mina.

I és per això que des de que jo soc conseller hem reforçat el patrullatge, hem tirat endavant un dispositiu, que l'hem anomenat Duet, policia local i Mossos d'Esquadra. Hem tingut un augment d'un 7,8 per cent en les detencions concretament del barri de la Mina. Estem fent entrades a domicili, fruit d'investigacions policials i autoritzacions judicials, etcètera. Per tant, hi hem treballat.

I ara què pretenem fer o què és el que vam anunciar ahir a l'alcalde de Sant Adrià de Besòs? Intensificar la feina que hem fet –intensificar-la. Com? Doncs tirant endavant un pla de xoc policial, garantint la capacitat d'actuació immediata amb presen-

cia i patrullatge de la brigada mòbil –per tant, la pregunta que em fa ja la té resposta–, generant intel·ligència sobre l'activitat delictiva i contactes amb altres poblacions, continuar tasques d'investigació per tal de neutralitzar l'activitat de tràfic de drogues que tant ens preocupa, recuperar l'espai públic a les zones limítrofes perquè no entrin a comprar droga, i control de la mobilitat per reduir la presència d'armes, o incrementar la coordinació policial amb la policia local. És la nostra feina. Però ara, parlant amb els consellers, o la consellera de Salut i el conseller d'ensenyament, doncs, també em parlaven de la reforma d'un CAP, una escola, etcètera. Per tant, la política s'ha de fer transversal per abaixar aquests nivells delictius.

Jo li puc dir que la solució no només és policial –la solució no només és policial–, crec que això ho compartim. Ara, el que em pertoca a mi, com a Departament d'Interior i com a conseller d'Interior, és que l'estratègia policial hi serà i serà reforçada per vetllar..., per atacar aquesta activitat delictiva i aquest augment del consum de drogues que tenim en el barri concret de la Mina, però també en d'altres barris d'aquest país, de Catalunya.

Gràcies.

**El president**

Gràcies, conseller.

#### **Pregunta al Govern sobre l'estructura del Departament de Salut**

310-00215/12

La següent pregunta és sobre l'estructura del Departament de Salut. I la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Assumpta Escarp. Quan vulgui.

**Assumpta Escarp Gibert**

Gràcies, president. Bon dia. Consellera, després de catorze mesos ens presenta ara la nova estructura de gestió del Servei Català de la Salut. Li voldríem preguntar a què responen els canvis, quin és el benefici que tindran els ciutadans i ciutadanes, per què no es fa cap concurs públic per cobrir les places i per què s'ha trigat més d'un any.

**El president**

Gràcies, diputada. Per respondre la pregunta, té la paraula la senyora Alba Vergés, consellera de Salut.

**La consellera de Salut (Alba Vergés i Bosch)**

Gràcies, diputada. Bé, diputades, diputats –gràcies, president–, doncs sí, hem fet canvis, perquè evidentment nosaltres necessitem impulsar totes les polítiques que estem dissenyant des del Departament de Salut, i això ho fem des de tota l'estructura del departament, també des del Servei Català de la Salut, responent a una única premissa, que és que la societat no és estàtica, la societat canvia, està en canvi constant, i nosaltres tenim el deure de fugir de la paràlisi, de fugir d'aquest «sempre ho hem fet així», i evidentment ens hem d'adaptar als canvis, diputada; doncs sí, necessàriament.

**El president**

Gràcies, consellera. Per repreguntar, té la paraula la diputada.

**Assumpta Escarp Gibert**

Gràcies. Posats a fer canvis, podríem començar per la transparència i per la professionalitat. Perquè, miri, primer va ser el canvi en la direcció de la Vall d'Hebron, qüestionada per tots els caps de servei. No hi va haver mai cap explicació plausible. Després, Mútua de Terrassa. I anem substituint i movent dels altres centres. Ara el desmantellament i substitució de l'estructura del CatSalut. Miri, em perdonarà, però en una primera lectura sembla que estiguin esborrant tot el que recorda el conseller Comín. I perquè no s'entengui així, acaben recol·locant els sortints i així anem incre-

mentant les estructures. De veritat que ni s'han plantejat cobrir totes aquestes places per concurs? L'hi dic, com l'hi deia, per la transparència, la idoneïtat i sobretot la defensa de la professionalitat.

Sembla que els canvis responen –vostè no m'ho ha dit, però està més o menys escrit– a una cosa que es diu el Pla d'acció 2019-2020 del CatSalut. Me l'he mirat i realment és un document ple d'infinits: «facilitar», «reforçar», «crear»..., més valdria disminuir i reduir la burocratització creixent del sistema. Aquest pla d'acció no té ni mesures concretes, ni calendari, ni pressupost, ni accions identificables que posin la ciutadania en el centre del sistema. Siguem sincers, consellera, estem a la cua de les comunitats autònomes en despesa de salut *per capita*. Els professionals continuen escanyats. Les llistes d'espera estan a 812.667 persones esperant que els atenguin, 91.000 més que fa un any. El seu any perdut, consellera, és el seu any d'espera, de tots aquests pacients. No es compleix cap dels acords del Parlament.

Miri, consellera, vostè té el dret d'adequar l'estructura i, com diu, de fer canvis, els que calguin, de gestió, i ho pot fer amb el que cregui més adient: afinitat, confiança o el que cregui. Però tot dret genera un deure. I vostè s'està oblidant del deure de donar resposta a les necessitats de salut de la ciutadania i, el que és més important, defensar un servei públic de salut universal, accessible, equitatiu i transparent. Potser seria hora de començar-s'hi a posar.

Moltes gràcies.  
(Aplaudiments.)

**El president**

Per respondre de nou, té la paraula la consellera. Quan vulgui.

**La consellera de Salut**

Precisament, diputada, els canvis venen en raó d'això. Responen a un nou pla d'acció que ha fet el Servei Català de la Salut, evidentment molt treballat, que ha de donar resposta a aquestes noves necessitats de salut. Nosaltres tenim canvis demogràfics en la nostra societat, que augmenta també l'envelliment, augmenten les malalties cròniques, hem de ser capaços d'incorporar innovació tecnològica i mèdica amb nous tractaments, i ampliar carteres de serveis quan així ho requereixen les necessitats de salut.

I tenim una doble vessant. Una és respondre i, sobretot, vetllar perquè la nostra cara visible del sistema de salut, que són les i els nostres professionals, puguin desenvolupar la seva feina en les millor condicions. I per això vam reestructurar el Departament de Salut, fent una direcció general de professionals de salut nova i enfortint també la Direcció General de Planificació, per donar aquesta visió sistèmica a totes les polítiques de salut. I l'altre àmbit, evidentment, és aquest, aquest nou Pla d'acció 2019-2020, que té una visió molt més de sistema i no tant de proveïdor al que se li encarreguen unes activitats i uns serveis. Nosaltres necessitem una estructura que respongui a poder donar aquest impuls de les polítiques de salut, i deixi'm-l'hi dir, moltes d'elles iniciades la passada legislatura del conseller Comín, que nosaltres volem continuar impulsant i així ho estem fent.

Per tant, els canvis estructurals responen precisament a això, responen a aquest pla d'acció. Impulsem l'harmonització dels resultats i la qualitat dels serveis i facilitem aquesta implementació de les polítiques promogudes pel Departament de Salut i per tot el Govern de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta nova estructura del CatSalut respon a diferents àmbits d'actuació. Evidentment el primer, el pilar fonamental: els serveis assistencials que nosaltres hem de donar a la nostra ciutadania (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*)...

**El president**

Consellera, se li ha acabat el temps.

**La consellera de Salut**

...els recursos econòmics i els professionals i les organitzacions... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

**El president**

Gràcies.

**Pregunta al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat**

310-00211/12

La següent pregunta és sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat. I formula la pregunta, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, el diputat senyor David Cid.

**David Cid Colomer**

Conseller, des del nostre grup parlamentari, des de Catalunya en Comú Podem, volíem conèixer quina és la posició del Govern sobre els projectes que hi han damunt la taula per ampliar l'aeroport del Prat: sobre la suposada voluntat, en aquest cas, de construir una quarta pista a l'aeroport del Prat, sobre l'ampliació amb una terminal satèl·lit i sobre la voluntat, expressada en aquest cas pel socialista i president d'AENA, el recordat jo diria Maurici Lucena, sobre passar de 50 milions de passatgers a 90 milions de passatgers anuals a l'aeroport del Prat, i si creu el Govern que això té sentit en un context d'emergència climàtica.

**El president**

Per respondre la pregunta, té la paraula el conseller de Territori i Sostenibilitat, el senyor Damià Calvet.

**El conseller de Territori i Sostenibilitat (Damià Calvet i Valera)**

Sí; moltes gràcies, president. Diputades, diputats... Senyor diputat, li agraeixo molt que ens faci aquesta pregunta, perquè aquest és un tema de Catalunya real, d'aquells que gestionem cada dia des de cadascun dels departaments, cadascun dels consellers i conselleres del Govern, encara que n'hi ha que ho vulguin ocultar o negar, perquè aquest és un tema que efectivament preocupa la gent.

Preocupa la gent de quina manera garantiran el seu dret a la mobilitat, també com projectarem la nostra economia, però també preocupa la gent, efectivament, que tot això es faci amb els criteris ambientals i amb els criteris de context d'emergència climàtica que estem vivint. I, per tant, la combinació d'aquesta preocupació s'ha de reflectir, s'ha de plasmar i hi hem de donar resposta amb plans, amb plans i projectes concrets; que no hi són. Més enllà d'entrevistes en les que s'exposen voluntats, el Govern de la Generalitat no té constància de cap programa, de cap projecte concret d'ampliació ni de quarta pista ni de terminal satèl·lit, i, per tant, nosaltres estem en espera de poder rebre aquestes projectes per tal d'avaluar-los.

Com a administració, evidentment no tan sols tenim opinió, sinó que també podem actuar a través de les aprovacions urbanístiques d'aquests plans. Respecte a la qualitat de l'aire, que es desprèn de tot el que fa referència a l'activitat aeroportuària, no només hi tenim també opinió i podem actuar, sinó que també hi tenim responsabilitat. I, per tant, nosaltres, amb la voluntat que –de fet, ja hem passat dels 50 milions– puguem garantir el que és aquesta infraestructura bàsica i estratègica, hi insisteixo, per a persones i famílies, i per a l'economia del país, estarem pendent per poder expressar la nostra opinió quan toqui.

**El president**

Gràcies, conseller. Té la paraula, per repreguntar, el diputat.



**David Cid Colomer**

Conseller, a mi el que m'agradaria saber és quina és la seva opinió, és a dir, què és el que presentarà en aquest cas el Govern de la Generalitat damunt la taula quan es produeixi aquest debat.

Miri, conseller, vostè sap que en aquest cas els viatges amb avió suposen una important contribució a la contaminació, i especialment també a l'emissió de gasos d'efecte hivernacle. Pràcticament els viatges en avió en la Unió Europea suposen el 13 per cent de les emissions de CO<sub>2</sub>. I, a més a més, sap que un viatge, en aquest cas, en avió de Barcelona a Madrid suposa fins i tot contaminar divuit vegades més del que suposa un viatge entre Barcelona i, en aquest cas, també Madrid a través de l'AVE. Nosaltres el que volem saber és si vostè té projecte, si té projecte de país i, per tant, vol saber, en aquest cas, on vol situar Catalunya. Si vol situar Catalunya a l'avantguarda de la lluita contra l'emergència climàtica, contra el canvi climàtic, o vol situar-la en un govern antic, en un govern gris.

Nosaltres el que li plantejem són alternatives, que crec que és el que hauria d'estar fent en aquests moments la Generalitat i el seu Govern: liderar alternatives. La primera, nosaltres creiem que és imprescindible: limitar els viatges amb avió entre Madrid i Barcelona. Hem d'apostar, en aquest cas, a través del tren, a través de l'AVE; en aquest cas, trobar alternatives, i a més a més cada vegada més econòmiques, als viatges amb avió. I, finalment, també nosaltres creiem que no tenen sentit aquests projectes d'ampliació. És evident que, en aquest cas, per part del Govern, vostès creuen que això genera més economia, que genera més increment econòmic, però també crec que aquest increment econòmic, aquesta generació d'economia també té costos molt importants per als ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

La contaminació ens està matant, aquest creixement econòmic sense límit, per part en aquest cas de molts interessos econòmics, ens està matant, i nosaltres també creiem que calen alternatives, alternatives de transport sostenible, que en aquest cas passen fins i tot, per exemple, per buscar, per reforçar, com deia, el transport amb tren, evitar en aquest cas el transport de mercaderies amb avió i, fins i tot en aquest cas, donar resposta des d'un punt de vista ambiental al que és una crisi climàtica molt important.

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, diputat. Per respondre de nou, té la paraula el conseller.

**El conseller de Territori i Sostenibilitat**

Sí; senyor diputat, que vostè no ho sàpiga no vol dir que el Govern no estigui treballant en alternatives. Estem treballant en alternatives i en propostes, que lògicament posarem sobre la taula quan toqui. *(Aplaudiments.)*

Respecte al que és l'ampliació física de l'aeroport, nosaltres creiem..., i ho hem dit moltes vegades i ho he volgut expressar públicament moltes vegades, que creiem en un sistema aeroportuari; creiem en un sistema aeroportuari que combini les potencialitats de Barcelona, de Girona - Costa Brava i de Reus amb una interconnexió ferroviària, no tant amb una ampliació –deixi-m'ho dir així, a lo bèstia– de l'aeroport de Barcelona. Aquest seria un primer punt.

I un segon punt seria amb referència a la qualitat de l'aire. Vostè ha parlat de les emissions; hauríem de parlar també de les immissions, que són diferents, del CO<sub>2</sub>, del NO<sub>x</sub>, de les partícules que aporta l'aeroport de Barcelona a tot el nostre entorn, el d'especial protecció, el de Barcelona...

**El president**

Se li ha acabat el temps.

Gràcies.



## Pregunta al Govern sobre la seva política comunicativa

310-00218/12

La següent pregunta és sobre la seva política comunicativa, al Govern. I la formula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada senyora Susana Beltrán.

**Susana Beltrán García**

Bon dia, consellera. No hace mucho tiempo, Puigdemont dijo que este partido se juega en Europa. Pero la verdad es que ustedes están acumulando reveses en Europa y muchos. Reveses con el Tribunal Europeo de Derechos Humanos; reveses con el Parlamento Europeo; reveses con la Comisión Europea. La pregunta es: ¿van ustedes a explicar a la ciudadanía catalana sus fracasos en Europa?

**El president**

Per respondre a la pregunta, té la paraula la consellera de la Presidència, la senyora Meritxell Budó. Quan vulgui.

**La consellera de la Presidència**

Bé; gràcies, president. Senyora diputada, quan aquests fracassos que vostè anuncia, que deu tenir més informació que el Govern, es produeixin, òbviament no tindrem cap problema en explicar-los.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula la diputada.

**Susana Beltrán García**

Me cuesta mucho entender, *consellera*, cómo ustedes no están explicando todavía la decisión del Tribunal Europeo de los Derechos Humanos, que avaló al Tribunal Constitucional cuando suspendió el Pleno que tenía que aprobar la declaración unilateral de independencia. Me cuesta que ustedes no estén explicando cómo el Tribunal Europeo de Derechos Humanos consideró que era una medida necesaria en una sociedad democrática, que era para mantener la seguridad pública, y, sí, el Tribunal Europeo de Derechos Humanos consideró que se violaron los derechos políticos de todos los catalanes cuando la mayoría separatista pisoteó los derechos..., abusando de su mayoría, pisoteó los derechos de los diputados que no pensaban como ellos.

¿Y qué ha pasado desde entonces? ¿Para qué ha servido? ¿Para que el Tribunal Europeo de Derechos Humanos le dé la razón al Tribunal Constitucional? ¿Y qué me dice de Puigdemont? Puigdemont se gastó aproximadamente 980.000 euros en medios de comunicación internacionales para el *procés*. ¿Y para qué ha servido, consellera? ¿Para que Cataluña siga siendo hoy una comunidad autónoma de España? ¿Para que Puigdemont, entonces, máximo responsable de Cataluña, sea hoy un triste fugado de la justicia? ¿Y qué me dice, *consellera*, de los viajes del Govern de Torra a Bruselas? Ochenta y siete mil euros. ¿Para qué han servido?

*Consellera*, dejen de huir hacia adelante y no hagan como si no pasara nada, porque está pasando, y no sean cobardes y digan la verdad a los catalanes: que están gastando millones de euros para el *procés* y no sirve para nada, al cubo de la basura. Bueno, sí, sirve para una cosa: para enfrentar a los catalanes. Y con eso, ¿ustedes que van a hacer? Ho tornaran a fer?

(*Aplaudiments.*)

**El president**

Per respondre de nou, té la paraula la consellera.

**La consellera de la Presidència**

Moltes gràcies, president. Sincerament, *aprovechando que el Pisuerga pasa por Valladolid*, senyora diputada, vostè ha parlat de tot, menys de política comunicativa, que representa que era pel que volia vostè preguntar a aquesta consellera (*aplaudiments*); però que, ahora, no tindrà cap problema de respondre-li.

Miri, escolti'm, campanyes de turisme i de promoció exterior, si vostès ho consideren malgastar els diners, doncs, aquest és el seu problema; en tot cas, aquest Govern segueix compromès amb la difusió i la projecció de Catalunya a l'exterior, i per això fem la feina que fem.

Vostè parla de les Nacions Unides i parla del Tribunal dels Drets Humans europeu com si tot hagués quedat resolt i tancat. I això no és veritat. Segueixen, aquests procediments, oberts. El 27 de novembre, el Consell dels Drets Humans s'ha de pronunciar a les Nacions Unides. No hi ha cap tema tancat. No hi ha cap tema desestimat. No hi ha cap tema resolt. I també permeti'm recordar-li el Grup de Treball de Nacions Unides sobre Detencions Arbitràries, que ha dit que els presos polítics estan retinguts injustament. *(Aplaudiments.)*

Senyora diputada, parlen vostès dels viatges que es gasta el Govern del president Torra. Jo els pregunto al seu grup parlamentari quants diners es van gastar per anar a trepitjar la gespa a Waterloo, davant de la Casa de la República? *(Aplaudiments.)* Quants diners es van gastar per anar a trepitjar la gespa i, a més a més, la multa que els van posar per no haver demanat permís per manifestar-se? Per tant, lliçons, les justes.

De fet, vostès, avui, ens han demanat aquí, en el Parlament, de fer un ple per parlar de la Catalunya real. Miri, no hi ha persones més allunyades de la Catalunya real que vostès, que l'únic que volen és la confrontació, que l'única raó d'existir és la confrontació i la divisió de la societat catalana. I nosaltres no ho permetrem –nosaltres no ho permetrem. Nosaltres sí que treballem per la Catalunya real. I avui el president Torra els explicarà exactament tot allò que fem per garantir els drets dels catalans i les catalanes.

I com que estem, o com que vostès estan tan allunyats de la Catalunya real, preguntin-se si no és per això que no tenen cap alcaldia d'aquest país, perquè estan molt allunyats de la Catalunya real.

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, consellera.

#### **Pregunta al Govern sobre l'Administració de justícia**

310-00219/12

La següent pregunta és sobre l'Administració de justícia. I la formula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Manuel Rodríguez. Quan vulgui.

**Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois**

Gràcies, senyor president. Senyora Capella..., hace algunos días que en las pantallas de los ordenadores de algunos jueces y fiscales apareció un mensaje donde se les advertía sobre la posibilidad de acceder a sus equipos informáticos para realizar actividades de control y seguimiento por parte de su *conselleria*. De hecho, el Consejo General del Poder Judicial ha abierto una investigación para esclarecer si esto se ha realizado al margen de la ley.

¿Puede usted garantizarnos que su Govern no ha accedido y controlado de forma indebida información y datos personales de los ordenadores de los jueces catalanes?

**El president**

Per respondre la pregunta, té la paraula la consellera de Justícia, la senyora Ester Capella. Quan vulgui.

**La consellera de Justícia (Ester Capella i Farré)**

Gràcies, president. Senyor diputat, el Govern de Catalunya no ha espiat mai a ningú. Ni ho ha fet ni ho farà. No com altres governs, que habitualment ho han fet i ho continuen fent.

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Per repreguntar de nou, té la paraula el diputat.

**Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois**

Senyora Capella..., no me ha contestado y no me esperaba menos de usted. Parece ser que aparecer ese mensaje en las pantallas de los ordenadores no significa nada para usted.

Ya sabemos que ustedes son más de saltarse las leyes, de nombrar los jueces a dedo, incluso de soltar a los corruptos en cincuenta y cinco días. Porque los catalanes se estarán preguntando ¿por qué unos señores que dieron un golpe a la democracia, y que además avisan de que lo volverán a hacer, por qué podrían estar espionando a los jueces y desde cuándo? Quizás desde que el señor Viver i Pi-Sunyer, el arquitecto del *procés*, tenía prevista una purga masiva de funcionarios de justicia no leales al régimen que ustedes pretendían imponer, o incluso cuando el señor Santi Vidal hizo una lista de buenos jueces y malos jueces, de los que se tenían que marchar y de los que se tenían que quedar en Cataluña, o quizás, incluso cuando se filtraban los registros de la *conselleria* d'Economia, o cuando el señor Buch, que ahora está imputado, avisó a la *consellera* Borràs que estaba siendo investigada. ¿Para eso quieren ustedes controlar a la justicia?

Señora Capella, a ustedes lo que sí que está claro es lo que no les importa, que son los funcionarios de justicia, que están sufriendo su incompetencia, que están trabajando a treinta y ocho grados, como el caso de los juzgados de Sabadell y de Gavà, que les prometieron que estaría en tres semanas y que aún están sufriendo su incompetencia. O el caso del juzgado de Martorell, que hasta el año 2022 no van a poder trabajar en condiciones porque el techo se les cae por las goteras. Sin hablar de las nuevas sedes judiciales, como el caso de Badalona, de Sant Feliu de Llobregat o de Tarragona. O incluso ustedes para tapar las mordidas de la ciudad de la justicia del 3 o del 4 por ciento. Asuma la realidad de una vez y dejen de apretar, dejen de amenazar y dejen de fracturar, y comiencen a trabajar por el conjunto de todos los catalanes, en lugar de dividirlos.

Y les voy a trasladar unas preguntas que seguramente muchos catalanes se están haciendo. En primer lugar, ¿van ustedes a respetar las leyes como hacemos la gran mayoría de los catalanes? ¿Van a dejar a los jueces tranquilos para que puedan hacer su trabajo con total normalidad? Y si van a dotar a la justicia de los medios necesarios para que funcione con normalidad.

Sabemos de lo que son capaces, pero no...

**El president**

Diputat, ha acabat el temps.

**Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois**

...nos dé más motivos a los catalanes para... *(El president retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments. Aplaudiments.)*

**El president**

Per respondre de nou, té la paraula la consellera.

**La consellera de Justícia**

Bé, és ben bé allò que no hi ha més sord que aquell que no vol escoltar mai el que se li diu per activa i per passiva. En tot cas, aquí vostès sempre fan el mateix: fan el caldo gros i a més a més foc d'encenalls. L'hi explicaré, aviam si així ho entén d'una vegada. Instrucció 3/2018, sobre l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, dirigida al personal del Departament de la Generalitat de Catalunya, a totes les persones que utilitzen un terminal que és propietat de l'Administració catalana. No va dirigit ni als jutges, ni als fiscals ni als lletrats; és una instrucció innòcua per al personal de l'Adminis-

tració de Justícia, que no li produeix cap efecte. Per tant, no els ha de preocupar ni ocupar.

Dos: la Generalitat proporciona tots els recursos materials; per tant, els ordinadors. Aquest anunci apareix en l'ordinador. El Departament de Polítiques Digitals va fer un enviament massiu a tots aquells terminals que són propietat de la Generalitat de Catalunya.

Mirin, on eren vostès...? Sap lo que és inseguretat jurídica? I sap lo que és utilitzar les dades personals dels ciutadans del país, de l'Estat espanyol? Va ser Lexnet. Lexnet, el gran fiasco, que s'hi ha dedicat milions d'euros –milions–, pel que va haver de comparèixer fins a tres vegades l'antic ministre senyor Catalá al Congrés dels Diputats. Sap què passava? Que les dades de milers de ciutadans van circular per tota la xarxa i que tothom podia entrar a qualsevol expedient judicial. Això no ha passat mai a Catalunya. Fa trenta anys –trenta anys– que aquest país dota de material tecnològic els jutjats i tribunals, i tots aquells que avui s'esquincen les vestidures, tots aquells, mai mai mai van obrir la boca quan milers de dades dels ciutadans de tots el país van circular impunement i lliurement per la xarxa, a l'abast de tothom, perquè tothom pogués consultar expedients judicials que res tenien a veure amb el lletrat que entrava. Això és el que va passar. I vostès, callats. Si ho vol, faci un escandall de totes les intervencions del seu partit a Madrid: mai mai mai va preguntar res amb relació als ciutadans d'aquest país, que les seves dades van circular per tota la xarxa.

I vostès, avui, aquí venen i expliquen aquesta milonga? Mirin, quan s'hagin après la lliçó...

**El president**

Consellera...

**La consellera de Justícia**

...venen aquí i pregunten... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

**El president**

...se li ha acabat el temps.

*(Aplaudiments.)*

### **Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació i el futur de les centrals hidroelèctriques**

317-00124/12

Passem a les preguntes al president de la Generalitat. La primera pregunta la formula, en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, la diputada senyora Natàlia Sánchez.

**Natàlia Sánchez Dipp**

Bon dia, president. Al Principat de Catalunya tenim més de vint centrals hidroelèctriques que s'estan explotant, incomplint la Llei de patrimoni i la Llei d'aigües vi-gents, que marquen un temps màxim d'explotació de setanta-cinc anys, a partir dels quals aquestes centrals haurien de revertir a control públic. Tanmateix, continuen en mans d'empreses privades, com Endesa, que generen beneficis milionaris amb un bé públic com és l'aigua; uns beneficis que no es queden al territori.

En els propers anys, el nombre de centrals que excediran els setanta-cinc anys d'explotació es duplicarà. Què pensa fer el Govern amb totes les centrals hidroelèctriques que estan explotant amb les concessions caducades al territori català? Què pensa fer per revertir a control públic aquestes centrals hidroelèctriques de forma gratuïta i lliures de càrregues?

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat (Joaquim Torra i Pla)**

Bon dia, diputada. Doncs el que sempre és prioritat d'aquest Govern, que és fer la solució que millor beneficia, en primer lloc, la ciutadania catalana i, en segon lloc, les comarques, el territori, pel bé de les comarques i pel bé dels ciutadans.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula la diputada.

**Natàlia Sánchez Dipp**

Bé, president, sap millor que jo que no m'ha contestat. Li estic parlant, president, que estem davant d'un escàndol; d'un escàndol de l'espoli de l'aigua. Hi ha moltíssimes irregularitats en les concessions dels aprofitaments hidroelèctrics: caducitat, alteració dels registres d'aigua, pròrrogues il·legals, omissió i passivitat de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i de l'Agència Catalana de l'Aigua.

Què farà el seu Govern per aconseguir que les empreses privades que porten anys explotant les centrals en precari i fora de termini retornin a les arques públiques tots els beneficis que s'han embutxacat en un negoci rodó?

A la Vall Fosca, la vall que fa més d'un segle va donar llum a Catalunya amb la construcció de la primera central hidroelèctrica a l'Estat espanyol, ja han extingit quatre de les cinc concessions existents. Des de la CUP hem sol·licitat la incoació de l'expedient d'extinció i la reversió d'aquests salts hidràulics perquè retornin a mans públiques.

Quan les centrals amb concessions caducades comencin a revertir a control públic, com asseguraran que els beneficis que produeix l'aigua del nostre Pirineu quedin al municipi perquè ajudin al seu desenvolupament local?

Cal trencar amb els monopolis de les transnacionals energètiques i la dependència respecte als combustibles fòssils, combatent les derivades depredadores sobre el clima, el territori i els béns comuns naturals com l'aigua.

Actualment, no tenim capacitat de control ni decisió sobre els mitjans de producció energètics. En lloc de se capaços de decidir què, com, quan i per què volem utilitzar l'energia, a dia d'avui som mers clients de serveis energètics. Cal assolir la plena sobirania energètica com a únic camí possible per avançar cap a la plena igualtat, el respecte amb els drets humans i l'harmonia amb el medi.

Què fa el seu Govern per a la recuperació de la sobirania energètica? I, si us plau, president, aquesta vegada li prego que em contesti.

**El president**

Per respondre de nou, té la paraula el president.

**El president de la Generalitat**

Sí, senyora diputada, ja l'hi he dit: estudiarem cada un dels casos, cas per cas, efectivament, però amb aquests principis que li deia abans; és a dir, la solució que beneficiï més la ciutadania, l'aprofitament dels recursos naturals, i el ple respecte pel país.

Em consta que de les hidroelèctriques actuals n'hi ha un parell que ja han arribat al final de la seva vida útil i ja no són rendibles. Certament, hi estic d'acord. I per això cal estudiar, hi insisteixo, cas per cas, tenint en compte que cal mantenir l'explotació i cal crear noves formes d'abastiment d'energia.

Miri, vostè ha parlat de sobirania energètica, i jo estic d'acord amb aquest concepte de sobirania energètica, entesa, sobretot, amb la idea de la sostenibilitat, amb la idea de que els recursos naturals han de ser de titularitat pública, és clar que sí. Però la sobirania energètica no és incompatible ni amb una bona gestió ni amb un bon servei. Per tant, tots aquests factors, treballem-los, estudiem-los. Ja que vostès avui treuen aquest tema, per què no ens reunim, parlem de cada un d'aquests casos –estic segur que des del departament, doncs, voldran entrar en cada un d'ells–, i, per

tant, estudiem més d'aquestes dues-centes centrals, centrals hidroelèctriques de les conques catalanes, no donem respostes genèriques i idèntiques per a totes elles, estudiem exactament cada una d'elles.

Perquè, efectivament, al darrere d'aquesta idea de sobirania energètica no deixa d'haver-hi la idea d'apoderament, també, de la ciutadania, i d'avançar, en definitiva, cap a una sobirania plena, més enllà de l'energètica, que és la que ens convé al país.

Jo valoro positivament aquesta pregunta, com valoro positivament els posicionaments que el seu grup ha anat prenent aquestes últimes setmanes. És a dir, si hi ha aquesta voluntat de posar sobre la taula tots aquests temes i d'entendre'ns, jo els estenc la mà per treballar conjuntament no només aquest tema, sinó tots els temes que afecten aquest país i que ens porten a la sobirania, perquè aquí, des del primer dia, jo els vaig dir que aquest era un projecte dels setanta diputats independentistes. Espero que ens hi trobem.

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, president.

#### **Pregunta al president de la Generalitat sobre la resposta a la sentència del Tribunal Suprem sobre els líders independentistes**

317-00126/12

La següent pregunta la formula, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, la senyora Jéssica Albiach.

**Jéssica Albiach Satorres**

Sí; gràcies, president. I bon dia a totes i a tots. President, no sabem quan arribarà la sentència del Tribunal Suprem, però pot ser que aquest siga el darrer Ple abans de conèixer-la. Sabem que aquestes darreres setmanes vostè s'ha estat reunint amb diverses forces polítiques i socials, entre elles també nosaltres, per valorar quina ha de ser la resposta que hem de donar com a país davant d'aquesta sentència, i nosaltres el que volem saber és: abans de conèixer-la, ara mateix, com a president, quina és la proposta i la resposta que vostè creu que hem de donar?

Gràcies.

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat**

Sí. Senyora diputada, doncs miri, també em permetrà que per prudència i per deferència, encara, amb tots aquells grups, entitats, sindicats, patronals amb les quals encara tenim pendants algunes reunions que no han pogut ser –a vegades, perquè hem hagut d'ajornar les reunions per l'incendi, o perquè teníem unes reunions del Parlament, etcètera, no hem acabat del tot el cicle–, també em manifesti amb una certa prudència a l'hora de respondre-li. Però no tinc cap problema, després d'escoltar-la a vostè, a entrar amb més detall sobre el que vostè m'ha plantejat.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula la diputada.

**Jéssica Albiach Satorres**

«Prudència», abans d'escoltar-me a mi o abans de fer les reunions? No ens ha quedat massa clar, president.

Per nosaltres, la gran incògnita és si aquesta resposta que donarem com a país servirà per a cohesionar-nos com a poble i per a poder superar tots els blocs, o no. I els ho dic perquè també hem llegit informacions contradictòries, les darreres setmanes, i veiem que hi tornen a haver discrepàncies dins del seu Govern. N'hi ha al-



guns que estan parlant d'eleccions, fins i tot d'eleccions plebiscitàries. Sembla que en aquest país, quan un no sap què fer, mira les enquestes i si li donen bé, doncs, proposa unes eleccions; altres també proposen tornar a transitar per la via unilateral, una via que ja es va fer, que va ser un fracàs i que només portarà a més frustració.

President, ja l'hi vam dir a la reunió: hi ha una majoria social a Catalunya que, independentment del que haja votat a les darreres eleccions, està en contra d'aquest judici contra els líders independentistes, i està en contra de la presó preventiva, i vol desjudicialitzar el conflicte. I també hi ha una ampla majoria que, encara que va viure amb disgust el que va passar en aquest Parlament els dies 6 i 7 de setembre, sap que no hi va haver delictes de rebel·lió i de sedició. I per això, president, hauríem de ser capaços d'articular una resposta que siga transversal, on tothom pugui participar, i quantes més siguem, millor. I, a més, cadascú segons les seues responsabilitats.

Ja l'hi vam dir: nosaltres creiem que són les entitats i els moviments socials les que han de liderar les mobilitzacions als carrers, i nosaltres, com a representants públics, hem de fer la nostra feina, que és estudiar totes les vies jurídiques i polítiques perquè els presos i les preses polítiques estiguen en llibertat. Sap que li vam proposar una reforma del Codi penal. I també seure en una taula de negociació, aquí i a l'Estat, per trobar una sortida dialogada, pactada al conflicte.

Per tant, president, li demanem per favor que d'una vegada per totes deixen de banda la gesticulació i no –i no– vagen a per respostes que no recullen la pluralitat del país, i que a més s'han demostrat fracassades. I, d'una vegada per totes, ajuden a que Catalunya pugui avançar. I això es fa amb una resposta inclusiva, transversal, que no és del 47 per cent, sinó que intenta interpel·lar el 80, el 90, i, si pot ser, el cent per cent de la ciutadania, perquè s'ho mereix.

Gràcies.

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, diputada. Per respondre de nou, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat**

Sí. Senyora diputada, estic molt d'acord amb el que vostè ha dit. És a dir, jo també estic en contacte directe amb la ciutadania. Li asseguro que m'he «patejat» aquest país, durant aquests catorze mesos, com crec que potser pocs altres presidents. I, per tant, he parlat amb molta gent. He parlat amb sindicats, he parlat amb empresaris, he parlat amb pagesos, he parlat amb entitats culturals, etcètera. I aquells tres grans consensos que totes les enquestes diuen que hi han, efectivament, a mi m'ho han explicat.

Primer gran consens: no considerem..., consensos del 80 per cent, eh?, és a dir, consensos de país, allò que ens fan ser qui som. No considerem la institució monàrquica com una institució pròpia. Penso que aquí fins i tot arribaríem al 99 per cent. Segon gran consens: no s'ha de judicialitzar la política. En això també hi ha un gran consens de país. Tercer gran consens: s'ha de resoldre, donant la veu al poble de Catalunya, la qüestió de la decisió política sobre la independència i el dret a l'autodeterminació de Catalunya.

Si hi han aquests tres consensos, per què no els defensem els tres? I jo a vostès, que ara tenen l'ocasió en aquestes negociacions que tenen entre el PSOE i Podemos, el que sí els prego és que no renunciïn a un dels grans consensos, que és el de l'exercici del dret de l'autodeterminació de Catalunya. No deixin Catalunya de banda en les negociacions que vostès tenen amb Podemos i el PSOE. No la deixin de banda, perquè no es pot governar contra Catalunya ni contra l'opinió dels catalans.

Per tant, anem a buscar aquests grans consensos de país, i jo li asseguro que la solució per mi bona, i la que estic intentant travar entre tots els diferents grups polítics, entitats, sindicats, patronals, és aquella solució que per una banda doni una resposta de protesta, que ha d'haver-hi en aquest país, contra unes sentències, si no són absolutòries. És evident. Però també ha d'haver-hi una resposta política. I la respos-

ta política, que també l'hem de construir, sempre he dit que ha de pivotar sobre dos conceptes: u, una resposta democràtica; dos, una resposta basada en el dret d'autodeterminació de Catalunya.

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, president.

#### **Pregunta al president de la Generalitat sobre els desequilibris territorials**

317-00123/12

La següent pregunta la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Miquel Iceta.

**Miquel Iceta i Llorens**

Gràcies, president. Molt honorable president de la Generalitat, a la darrera sessió de control vaig fer-li una pregunta sobre els incendis, a propòsit del foc de la Ribera d'Ebre, el Segrià i les Garrigues, que es va originar a la Torre de l'Espanyol. En el decurs de la pregunta, vaig expressar la nostra preocupació pels greus i creixents desequilibris territorials del nostre país, que pateix despoblació, envelliment, empobriment i abandonament del territori. I és per això que avui vull centra la meua pregunta en això. Què pensa fer, què està fent el seu Govern per tal d'afrontar aquesta situació?

**El president**

Per respondre a la pregunta, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat**

Sí; gràcies, diputat. És un tema que després, en el debat sobre la Catalunya real, en parlaré i en parlaré a bastament, perquè és un dels temes que em té absolutament obsessionat, si m'ho permet, des de que vaig accedir a la presidència.

Jo no vull un país vell als Pirineus o a les Terres de l'Ebre, que són unes terres bellíssimes, sinó que vull un país viu, un país ple de vida i d'activitat econòmica. I, per tant, un país sostenible i equilibrat, que això vol dir que deixem d'utilitzar aquestes paraules buides i les dotem de continguts.

Jo no només he anat a l'incendi. Jo, aquest cap de setmana, vaig ser a la Ribera d'Ebre per parlar amb els pagesos que se'ls havien cremat les seves granges, per parlar amb els pagesos que s'han d'enfrontar amb una situació realment desesperant. I sap què em van dir? Que tirarien endavant perquè s'estimaven aquella terra. I tennim el deure, totes les administracions, de donar-los tot l'ajut del món perquè puguin tirar endavant. Aquest és un tema, si em permet, d'estat, de Catalunya, de tot el país. Aquí sí que necessitem un pacte d'estat, de tots, per repensar com volem que aquest país, viu, sostenible, equilibrat, d'igualtat d'oportunitats, arribi arreu.

I aquí sí que demano la col·laboració de tots els grups de la cambra, perquè això va molt més enllà de la política de gestió de boscos o de la política agrària; va molt més enllà de la política digital, de que arribi la xarxa i la fibra òptica a tot arreu; va molt més enllà de tenir les millors carreteres que hauríem de tenir, i un sistema ferroviari radial complet que hauríem de tenir. És un concepte cultural, al que aquest país s'enfronta, de donar valor a la pagesia, de donar valor a les seves comarques, al seu paisatge, en definitiva, al medi ambient.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula el diputat.

**Miquel Iceta i Llorens**

Gràcies, president. Celebro que hi hagi una coincidència en la preocupació, i fins i tot en les visites –jo vaig tenir també l'oportunitat de visitar la zona afectada i de parlar amb força gent–, però em permetrà que li digui que ens sembla que, almenys

en el que ha estat aquest primer any de Govern, això no ha estat una prioritat. I, per tant, que la resposta que ens fa, des del nostre punt de vista, és insuficient. I té vostè raó. Això necessita un consens català, però també un pacte d'estat i fins i tot un compromís europeu.

El repte és tan important que segurament no podem afrontar-lo sols, perquè la magnitud dels reptes demogràfics i territorials ho aconsella. I, efectivament, són moltes les coses a fer: les mesures fiscals i financeres que promoguin l'activitat econòmica i millorin la qualitat de vida i dels serveis en les zones rurals que estan patint despoblació; necessitem instruments específics d'actuació, i també probablement una legislació pròpia del món rural i de les zones de muntanya, així com el desplegament de la Llei d'espais rurals.

President, des del nostre punt de vista, els boscos estan massa abandonats. Cal revisar el Pla general de política forestal. I cal, en general, incrementar els recursos per finançar les polítiques necessàries per abordar el despoblament. I potser, president –i ho poso a la seva consideració–, caldria fixar objectius prioritaris, perquè és veritat que a vegades parlem molt en genèric. Però jo m'arrisco a mencionar tretze comarques en les quals la despoblació és ja una realitat, perquè han perdut més del 5 per cent de la seva població els darrers vuit anys. Es tracta de l'Alt Urgell, de l'Alta Ribagorça, del Baix Ebre, el Berguedà, la Conca de Barberà, les Garrigues, el Montsià, el Pallars Jussà i el Pallars Sobirà, el Priorat, la Ribera d'Ebre, el Ripollès i la Terra Alta.

President, li demanem que s'actui amb contundència i amb urgència, amb la profunditat que calgui. I vostè ha demanat col·laboració. Té, per endavant, la nostra.

Cal, potser, començar per aquestes que podríem anomenar comarques d'obligada reactivació, perquè és de justícia i serà en benefici...

**El president**

Diputat, se li ha acabat el temps.

**Miquel Iceta i Llorens**

...de tot el país.

**El president**

Gràcies. (*Aplaudiments.*) Per respondre de nou, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat**

Sí, efectivament, és de justícia. Per això, al projecte «País viu», que nosaltres ja vam endegar fa gairebé un mes i mig, es contempla actuar prioritàriament en deu comarques i començar amb quatre d'elles: l'Alt Urgell, el Pallars Sobirà, la Terra Alta i la Ribera d'Ebre, justament. Seran les primeres quatre comarques. Com ho farem? Parlant de manera diferent amb el país. Primer hi haurà una reunió a Palau amb els consells d'alcaldes i després una reunió a cada una de les comarques, no només amb els alcaldes, sinó amb aquelles entitats socials, econòmiques, culturals, que en aquella comarca són rellevants. Perquè ha de ser el territori el que ens expliqui quines són les seves necessitats. I a partir d'aquí, treballar conjuntament amb els consells comarcals, amb els alcaldes, amb les entitats. Establir aquesta relació bilateral, tornar a parlar diferent des de la Generalitat amb les administracions.

Jo estic segur que aquest projecte tirarà endavant...

**El president**

President, ha acabat el temps.

**El president de la Generalitat**

...i ho aconseguirem.

**El president**

Gràcies.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre les actuacions perquè el Govern de l'Estat aclareixi els atemptats del 17 d'agost de 2017**

317-00125/12

La següent pregunta la formula, en nom del Grup Parlamentari Republicà, el diputat senyor Bernat Solé.

**Bernat Solé i Barril**

Moltes gràcies, president. Molt honorable president, el proper 17 d'agost farà exactament dos anys dels atemptats de Barcelona i Cambrils. Uns atemptats reivindicats per Estat Islàmic on va ser assassinades setze persones, a més de les més de cent persones ferides de diversa consideració. Uns atemptats que van esdevenir, sens dubte, un abans i un després en la percepció i en la gestió de la seguretat.

Dos anys més tard, els silencis ocupen més espai que les certeses. Silencis que allarguen el dol i el patiment de les famílies i d'un país sencer que vol llum a les foscores i que exigeix respostes i veritats. Silencis que oculten responsabilitats. Silencis d'aquells partits que van vetar la constitució d'una comissió d'investigació al Congrés dels Diputats. Silencis que tenen noms i cognoms, silencis de ministres, del delegat del Govern de l'Estat a Catalunya, del cap del CNI i dels caps policials que s'han negat reiteradament a comparèixer en aquest Parlament.

President, des d'aquest Parlament volem saber exactament tot el que va passar. Volem posar tota la llum que calgui a la maleïda foscor que viuen les famílies i, en definitiva, tota la ciutadania d'aquest país; famílies que es mereixen un debat profund fet des de la responsabilitat i des del màxim respecte.

Aquests darrers dies hem vist com un mitjà de comunicació ha publicat diverses informacions sobre la presumpta relació entre l'imam de Ripoll i el CNI; informacions que altre cop posen en dubte la gestió de la seguretat d'un estat que mira sempre cap a una altra banda. Un estat que altre cop ha respost amb un silenci sepulcral a aquestes informacions; un silenci que ni valora ni desmenteix; un silenci que allarga els dubtes; un silenci que, sens dubte, també parla.

Davant d'aquests fets, davant d'aquestes foscores, president, quin és el posicionament i quines són les accions que té previstes dur a terme el Govern de la Generalitat després de dos anys de patiment per tal que el Govern de l'Estat posi llum i veu finalment a uns fets que mai haurien d'haver succeït?

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat**

Sí; gràcies, diputat, i gràcies també pel to emotiu d'aquesta intervenció. La veritat és que un atemptat terrorista, un atemptat de les característiques com el que van viure Barcelona i Catalunya, doncs, ara farà dos anys, exigia per part de tots una resposta unitària, una resposta granítica –si se'm permet– de defensa dels valors de la democràcia. I, sobretot preservat del debat polític per la pugna dels partits, qualsevol atemptat ha d'unir-nos a tots contra la barbàrie, certament.

I la resposta... Voldria recordar..., fa dos anys..., ara tenim ocasió de tornar a fer-ne memòria. I aquest concepte de remembrança, no?, dels fets, que significa tant: el dolor per les víctimes, l'acompanyament per a les famílies, però també, si m'ho permeteu, sentir-se també orgullosos de la resposta dels serveis d'emergència i dels Mossos d'Esquadra, que va ser exemplar. I en aquest punt també m'heu de permetre que reivindicui el treball excel·lent, extraordinari, d'una professionalitat europea d'altíssim nivell tant del conseller Forn com del major Trapero *(aplaudiments)* al capdavant, d'una professionalitat absoluta.

I aquest Parlament ha fet els deures. Aquest Parlament va posar en marxa una comissió d'investigació sobre els fets, i, per desgràcia, els principals partits estatals

van impedir que al Congrés espanyol creés també la comissió per escatir els fets i cercar les explicacions pertinents.

I, certament, dos anys després apareixen unes revelacions en un mitjà que, certament, per la gravetat que insinuen aquelles explicacions, ens exigeixen a tots, primer, exigir la màxima transparència i tota la veritat del que va passar –tota la veritat.

Des que vam conèixer la informació el Govern no s'ha quedat quiet. Primer, vam exigir les explicacions pertinents al Govern espanyol, com a responsable del CNI que és, i, en el seu cas, la depuració de les responsabilitats que se'n derivin, al màxim nivell que calgui. Segon, vam enviar una carta dirigida a la vicepresidenta Carmen Calvo i a la ministra de Defensa, Margarita Robles, també en el mateix sentit. I tercer, ens hem posat en contacte amb els cònsols de les famílies que van patir, algunes de les víctimes...

**El president**

President, se li ha acabat el temps.

**El president de la Generalitat**

...per també alertar-los d'aquesta...

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, president.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre la feina feta pel Consell  
Assessor per a l'Impuls d'un Fòrum Cívic i Social pel Debat Constituent**

317-00127/12

La següent pregunta la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat senyor Albert Batet.

**Albert Batet i Canadell**

Moltes gràcies, president. Honorable president Torra, la crisi de confiança en l'Estat espanyol de la majoria de catalans i de catalanes cada dia és més gran i creix. Espanya no té un projecte per a Catalunya. Espanya no ofereix ni vol oferir cap projecte de futur per a Catalunya. Els fets ho demostren constantment, com els de l'última setmana.

La manca d'informació i de transparència, com ara esmentàvem, dels cossos nacionals d'investigació de l'Estat, amb els seus silencis clamorosos i les informacions al voltant de l'atemptat del 17 d'agost, o l'espionatge polític a la Generalitat de Catalunya als departaments i les delegacions d'exterior –aquí també hi ha molts silencis–, o la por a fer política per part de l'Estat, tant del Partit Popular com del Partit Socialista. La por al diàleg, a trobar solucions a un conflicte polític entre Catalunya i Espanya.

L'antipolítica és preferir eleccions a diàleg i solucions; l'antipolítica és no respectar els resultats de les eleccions; l'antipolítica és no respectar la sobirania del Parlament de Catalunya quan reprova el rei dels espanyols pel 3 d'octubre; l'antipolítica és menysprear el president de la Generalitat de Catalunya; l'antipolítica és la mala política de suspendre diputats del Congrés, presos polítics, per alterar majories parlamentàries per ser investit president i alterar els vots de la ciutadania.

I davant del no projecte d'Espanya per a Catalunya i de l'antipolítica del senyor Pedro Sánchez i de l'Estat espanyol, a Catalunya, consens, debat, pluralitat, llibertat i república. És a dir, projecte de futur per a Catalunya, com exemplifica excel·lentment el Consell Assessor pel Debat Constituent que presideix Lluís Llach i la feina que ha fet durant tots aquests mesos.

Senyor president, quina valoració fa de la feina feta durant aquests mesos pel Consell pel Debat Constituent i dels objectius que tenen marcats en aquesta nova fase que comença?

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat**

Sí; gràcies, senyor diputat. Gràcies per aquesta anàlisi. Certament, una primera apreciació: a mi em sembla increïble que en aquests catorze mesos que porto com a president de la Generalitat no hagi pogut conèixer quina és la proposta del Govern espanyol per a Catalunya. No en tenen. No hi ha hagut mai una proposta de solució per al conflicte polític de Catalunya. I recordo que qui va dir que el conflicte polític de Catalunya mereixia una resposta política va ser el president Sánchez, en una reunió que vam tenir junts a la Moncloa i que després a Pedralbes es va reiterar. Aquesta solució política que demanem per part del Govern espanyol no ha arribat mai.

I mentrestant, efectivament, nosaltres seguim fent la nostra via, perquè Catalunya ha de fer la seva via. Com diu Renan, frase famosa i que ha perdurat, la nació és un plebiscit de cada dia, i la nació es va plantejant cap a on ha d'avançar; es qüestiona, es discuteix, es pregunta. I això és el que durant tots aquests mesos el Consell Assessor per a l'impuls d'un Fòrum Cívic i Social, encapçalat per en Lluís Llach, ha estat fent.

I jo avui aprofito per agrair-li a ell i a tot el seu equip, a totes les persones que hi han intervingut, d'una gran pluralitat ideològica –penso que aquest és el gran encert d'aquest fòrum–, doncs, els seus treballs, que ens han dotat d'una metodologia precisa per començar, ara sí, la fase de la ciutadania, el debat d'un poble que se sent constituent i al qual convido a participar a tota la ciutadania. Tenim una gran oportunitat de participar en construir aquella Catalunya que somiem.

Ara comença, doncs, aquest debat de la societat civil, que és a qui pertoca organitzar-se com a potencial de poble constituent. Ara és un d'aquests moments que la nació s'ha de qüestionar a ella mateixa i ha de fer aquest plebiscit de cada dia. No tinguem por de fer tots els debats que pertoquin –tots–; que cap tema quedi en la foscor del calaix. Som una ciutadania apoderada i que té les regnes del seu futur. Ho vam demostrar el primer d'octubre. El primer d'octubre és obra de la ciutadania, amb un govern que n'està al capdavant, però és obra de la ciutadania.

I ara cal encetar, doncs, aquest nou debat, que ens pot impulsar cap a un futur de més llibertat i democràcia, les conclusions del qual –ho recordo– hauran d'arribar també en aquest Parlament, finalment, perquè nosaltres també tinguem aquest debat.

Moltes gràcies.

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, president.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre les llistes d'espera a la sanitat pública**

317-00122/12

La següent pregunta la formula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Carlos Carrizosa.

**Carlos Carrizosa Torres**

Señor *president*, las listas de espera en sanidad han vuelto a crecer en más de 91.000 personas en un solo año de su Gobierno. Ante esta situación, ¿qué piensa hacer?

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat**

Després l'hi contestaré, però jo la pregunta que m'esperava de vostè avui, ara..., eren les seves disculpes públiques per l'assetjament que durant tot aquest any han



estat fent vostès als mestres i les mestres de l'Institut El Palau i les seves explicacions públiques de disculpes, perquè, després de tot el que ha passat, aquells mestres, aquelles mestres necessiten les seves explicacions.

(Aplaudiments.)

**El president**

Per repreguntar, té la paraula el diputat.

**Carlos Carrizosa Torres**

Ya veo que yo le pregunto sobre las listas de espera y usted me va a contestar lo de siempre, los chascarrillos que le prepara su equipo y los ataques contra el primer grupo de la oposición.

Nosotros somos quienes controlamos al Gobierno, no usted, señor Torra, y le he dicho, acerca de las listas de espera, que lleva un año de nefasto gobierno, y muchos catalanes ven alejarse sus oportunidades de ser visitados por un especialista o intervenidos quirúrgicamente. Ustedes pasan los días viajando con dinero público a mayor gloria del *procés*; dejan vacíos los despachos de la Generalitat mientras se les van llenando las salas de espera de los hospitales.

Ustedes se dedican a meter las narices en los comercios para ver si el idioma de los rótulos es el que ustedes quieren; se dedican a meter las narices en los ordenadores de los jueces para saber qué investigan; meten las narices en los patios de los colegios para vigilar si los profesores y los niños hablan como ustedes quieren que hablen. Un millón de euros se gastan cada año no en reducir las listas de espera, sino en que Plataforma per la Llengua espíe a nuestros hijos en sus colegios. Metieron a la plataforma en los patios de los colegios con la excusa de hacer un estudio, pero nadie ha querido firmar ese supuesto estudio, porque es una vergüenza, es un panfleto político. Qué vergüenza, señor Torra, mandar espías a los patios de las escuelas. ¿No se cansan ustedes de hacer el ridículo?

A ustedes les encanta hacer listas de buenos y malos catalanes, pero de las listas de espera pasan. Ustedes no van a resolver las listas de espera en los hospitales públicos, ni la dependencia, ni los problemas de la educación, ni van a ayudar a las familias. Ayer usted repitió «*ho tornarem a fer*», porque es lo único de lo que sabe hablar, es lo único que tiene en la cabeza. Lo único que usted hace es vivir del cuento del *procés*, agobiar a los catalanes y meter las narices en sus libertades.

Señor Torra, han llegado ustedes hasta aquí con un gabinete compuesto de personas tan separatistas como usted, y han llegado todos quemados, imputados, desunidos y peleados. Han tocado fondo, como dijo la propia señora Artadi hace unos días. Este es el final del camino, señor Torra. Dimita y convoque elecciones por el bien de todos los catalanes.

(Aplaudiments.)

**El president**

Per respondre, té la paraula de nou el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat**

No, no; ja em temia, ja, que la pregunta aniria sobre les llistes d'espera. (Riarelles.) Miri, li dic (aplaudiments) una frase que corria aquests dies per les redaccions: «*Ciudadanos ha evolucionado hacia un nacionalismo español contrario a su ideario*», del senyor Francesc de Carreras. Doncs potser justament és el que acaba de passar avui en la seva pregunta: realment..., la veritat és que també em sap una mica de greu acabar donant la raó al senyor De Carreras (el president riu), però en aquest cas, doncs, si m'ho permeten, li acabarem donant la raó.

Ara tindrem ocasió, en la Catalunya real, de parlar no només de les llistes d'espera sanitàries, sinó de molts altres problemes, i amb molt de gust. Li asseguro que vinc amb dues-centes vint-i-dues propostes, que, una a una, les comentarem. Però, sobre les llistes d'espera, primer, que sàpiguen que segons el baròmetre sanitari Pla-

ensa els catalans valoren amb notable els serveis sanitaris públics. Comencem aquí, d'acord? Comencem aquí: la valoració de notable dels serveis sanitaris públics.

Recordem, també –i poso en valor la transparència de les dades que s'ofereixen des del Departament de Salut, perquè efectivament podem anar contrastant tot aquest tema de les llistes d'espera–..., a Catalunya som capdavanters en les garanties en temps d'accés. Garantim més que l'Estat. Exemple: garantim un temps d'accés a les intervencions quirúrgiques oncològiques de vint-i-dos dies, que a Espanya no hi són, o garantim accés a les intervencions cardíaques en noranta dies, que a Espanya són de cent vuitanta dies, d'acord?

I volem assolir encara més drets per a les persones en l'accés als serveis sanitaris. Ho estem fent, treballant, com saben vostès –la consellera de Salut hi ha insistit reiteradament–, en un decret de govern que inclourà nous procediments de garanties en tres nous procediments amb temps d'espera garantit de cent vuitanta dies: la reconstrucció mamària, la reconstrucció colonoscòpia i la construcció de la uretrotomia. Nous criteris de prioritització que ens han d'ajudar a seguir mantenint aquest notable en la percepció dels ciutadans.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

**El president**

Gràcies, president.

#### **Debat general sobre les propostes per a la Catalunya real**

255-00007/12

Acabada la sessió de control, passem a l'onzè punt de l'ordre del dia, que és el debat general sobre les propostes per a la Catalunya real. D'acord amb l'article 156 del Reglament, aquest debat es regirà segons allò que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament i la seqüència oportunament acordada per la Junta de Portaveus.

Atès que el debat es fa a iniciativa del Grup Parlamentari de Ciutadans, començarem amb la intervenció d'una representant d'aquest grup parlamentari per tal d'exposar els motius de la sol·licitud, per un temps màxim de trenta minuts. Per tant, en primer lloc, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada senyora Lorena Roldán.

#### **Lorena Roldán Suárez**

Gracias, presidente. Hoy les vengo a hablar de migajas, o más bien de algunos asuntos que ustedes consideran exactamente eso, migajas. ¿Lo recuerdan? ¿Se acuerdan ustedes de aquellas declaraciones del portavoz de Junts per Catalunya? Si no se acuerdan, yo se las recuerdo ahora.

Mire, decía el señor Pujol lo siguiente, y cito textualmente: «A veces nos distraemos con cuestiones que no son las esenciales, que si ochenta y cinco días de espera en sanidad, que si tendrían que ser ochenta y dos... Nos estamos peleando por las migajas.» Esto es lo que decía su portavoz. Supongo que es por esta razón por la que estamos hoy aquí viendo este Pleno, intercalado con otro pleno, diluido con otro pleno, celebrado *in extremis* porque el Reglamento les obliga y no les ha quedado otro remedio, porque Ciudadanos lo ha pedido y están obligados a celebrarlo. Porque todo eso que ustedes consideran migajas para nosotros son los asuntos cruciales del futuro de Cataluña.

Y es una pena. Es una pena que no hayan encontrado la manera para dedicarle a este Pleno el tiempo y el espacio que merece. Es una pena que no hayan encontrado la manera de dedicarles a los problemas de los catalanes el tiempo y el espacio que merecen.

Claro, yo supongo que ir a Waterloo, al Tribunal Supremo, a Lledoners, a Estrasburgo y a todo lo que sea que el *procés* requiere, pues, le quita tiempo para todo lo

demás. El problema es que ese «todo lo demás» es precisamente aquello para lo que se les paga el sueldo, es precisamente por lo que todos los diputados que formamos parte de esta institución venimos aquí a trabajar, a trabajar por los problemas de la ciudadanía, para acometer las reformas que necesitamos, para buscar soluciones a los problemas. Es decir, para todo aquello que ustedes no hacen, porque ni le dedican el tiempo suficiente ni le dedican el dinero suficiente, porque lo que ocurre es que en realidad todas esas cosas no les importan lo suficiente, señor Torra.

Y por eso hemos tenido que pedir este Pleno, y por eso ustedes han intentado ocultarlo. ¿Para qué? Pues para evitar que quede al descubierto su incapacidad para hablar de algo más que no sea el *procés*. Ustedes son incapaces de resolver nada, porque a ustedes hablar de la Cataluña real y de soluciones no les interesa. A ustedes solo les interesa una cosa, ustedes tienen una única prioridad: volver a hacer el daño que hicieron ya con su hoja de ruta separatista. Y nos lo dejan claro cada día con su actitud, con su acción de gobierno, con su despilfarro de dinero, con sus viajes, con sus palabras, señor Torra, «*ho tornarem a fer*» –«lo volveremos a hacer»–ayer lo volvía a decir usted.

Por si alguien no se había dado cuenta aún, ustedes están aquí para eso y para nada más, y utilizan el dinero de los catalanes para eso y para nada más, dinero que debería ir a cubrir los problemas reales de los catalanes, pero es que a ustedes eso no les importa. Pero como a nosotros sí, hoy van a tener que escuchar la gravedad de todo eso que ustedes consideran que son migajas. Y esta vez su lazo amarillo no les servirá como venda para taparse los ojos ante la realidad de Cataluña, ni tampoco como mordaza para aquellos que, como nosotros, no nos callamos ante su abandono y sus abusos. Van a tener hoy que escuchar la verdad de lo que pasa en Cataluña y no van a poder mirar hacia otro lado.

Hoy aquí ustedes se van a llevar un baño de realidad. Porque su problema no es con el resto de España, su problema es con la realidad, señor Torra. Llevan años sin ver a más de la mitad de los catalanes, y ahora tampoco ven sus problemas, no ya de la mitad de los catalanes, sino de todos los catalanes. No quieren ver los graves problemas que vive Cataluña, no quieren ver los barracones, no quieren ver las listas de espera en sanidad, las listas de espera en dependencia. No quieren saber qué pasa con la pobreza, no quieren ver la falta de guarderías públicas, la inseguridad que viven muchísimos catalanes en barrios y en calles de Cataluña. No quieren ver absolutamente nada.

Por eso este debate que hemos impulsado desde Ciudadanos es tan importante, porque va a ser su baño de realidad. Vamos a desgranar uno a uno los retos y los principales problemas que sufren los catalanes, esos que usted no quiere atender. Y también este Pleno va a servir para decir a los catalanes que hay un partido para todos, un partido preparado para gobernar y con ganas de trabajar para la Cataluña real.

Mire, yo en ocasiones les he dicho que solo gobiernan para los suyos, pero es que ni eso si quiera ya, porque lo que les voy a explicar hoy afecta a todo el mundo, independentistas y no independentistas, 7 millones y medio de catalanes que van a la deriva, arrastrados por su irresponsabilidad. Quisimos que en este Pleno se pudiera presentar como mínimo una propuesta para cada uno de los departamentos del Gobierno, pero se opusieron. Los partidos que dan apoyo al Gobierno se opusieron, dijeron que no, que con diez propuestas ya era suficiente. Yo, señores del Gobierno, les pregunto: ¿cuáles son los departamentos que no les importan? ¿O es que hay algunos donde creen que lo están haciendo bien? ¿O es que todo son migajas, señor Torra?

Aquí es donde está el problema: que ustedes creen que esperar ciento dieciséis días en Reus para hacerse una mamografía no tiene importancia. Yo les recomiendo que se pongan en la piel de esa mujer, en la angustia de tener que estar esperando cuatro meses para hacerse esa mamografía, cuando el cáncer de mama, además, es el más frecuente entre las mujeres de nuestro país, aunque no creo que sean capaces de empatizar ni lo más mínimo, porque, si no, no pensarían ni dirían en voz alta que algo así son migajas.

Y además es que resulta que, si uno analiza bien el mapa sanitario, para hacerse esa misma prueba en Valls se tardan solo dieciocho días. O sea, están ustedes creando desigualdades territoriales muy preocupantes, y este es un ejemplo: en Valls, dieciocho días; en Reus, ciento dieciséis días. Que hay media hora de coche entre un municipio y el otro, señor Torra. Les reto a que llamen a las pacientes. Pregúntenles si están dispuestas a desplazarse para no tener que estar cuatro meses esperando para hacerse esa prueba. A ver qué les dicen, señor Torra. Coja el teléfono. Coja el teléfono y llame, llame a los pacientes, pregunte. O, por ejemplo, a los que tienen que esperar casi un año en el Trueta para ver al neurólogo. De verdad. Yo les reto: pregunten a los pacientes, a ver qué les dicen.

Hace unos meses votaron en contra de nuestra ley para organizar mejor las listas de espera. Me gustaría que me explicara por qué, por qué no quieren gestionar mejor las cosas. Porque es que además es una medida que no cuesta ni un euro. En tan solo un año, y se lo decía ahora mi compañero, las listas de espera han aumentado en 91.000 personas. En un año, señor Torra, en su año al frente del Gobierno.

Yo empiezo a entender por qué no querían ustedes que se celebrara este Pleno. Más de 175.000 catalanes están esperando para operarse, un 7 por ciento más que el año pasado. Prácticamente medio millón de catalanes están esperando una visita especializada, un 9 por ciento más que el año pasado. Lo mismo con las pruebas diagnósticas: 156.000 catalanes esperando una prueba para saber qué es lo que les pasa, muchos más que el año pasado. Con ustedes todo va peor, porque para ustedes la salud de los catalanes no es importante.

Sigo también con las listas de espera. En este caso, las de dependencia. Cataluña tiene las peores listas de espera de dependencia de toda España. La media de espera de una plaza de residencia en Cataluña es el doble que la media nacional. Tienen a más de dieciocho mil personas esperando para acceder a una plaza de residencia.

Y, de nuevo, vemos desigualdades territoriales que crean ustedes con su mala gestión, y hay casos sangrantes. Mire, en Sant Cugat del Vallès hay ocho plazas disponibles por cada cien mayores, mientras que en Ripollet, es decir, en la misma comarca, es que no llegan ni a media plaza por cada cien mayores. Ni a media plaza, señor Torra. ¿Saben lo que es tener en casa a un mayor y no poderlo atender debidamente? ¿Y saben quiénes ejercen mayoritariamente la tarea de cuidadoras? Las mujeres. Mucho Parlament de les Dones, mucho llenarse la boca con lo feministas que son, pero luego ni una sola medida real para nosotras.

Si hablamos de discapacidad, la cosa no mejora. Mire, yo soy de Tarragona. En Terres de l'Ebre no hay ni una sola plaza residencial para personas con discapacidad física, ni una sola. Entonces, como no hay ni una sola plaza, lo que hacen es poner a estas personas..., les adjudican una residencia para personas mayores. ¿Usted entiende la crueldad de esta situación, de tener a esa persona en una residencia para personas mayores? ¿Usted desconoce esta realidad o es que le da igual? No sé qué es peor.

Por supuesto, una de nuestras prioridades es actualizar la Cartera de Servicios Sociales y mejorar la atención a la dependencia en todos sus ámbitos, y por eso en este Pleno hemos presentado varias propuestas en este sentido. Veremos qué es lo que votan.

Al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies vostès tenen molta feina per davant, i malgrat això no estan fent absolutament re. Tenen totalment descontrolat el tema dels menors no acompanyats. Nosaltres portem mesos aquí preguntant al conseller El Homrani, que ni tan sols hi és, perquè es veu que això no li preocupa gaire..., li hem anat preguntant què passava, i ell cada dia ens deia que no passava re, que estava tot perfectament, que tot anava molt bé. Malgrat això, fa dues setmanes el conseller agafa i anuncia un pla de xoc per als menors no acompanyats, perquè estan fora del control de la DGAIA. Oh, escolti, que no estava tot bé? Quan una cosa està bé no cal anunciar un pla de xoc. Vostès sempre arriben tard i malament.

Hace unos días también hablábamos de pobreza, conocíamos la Encuesta de condiciones de vida del Idescat, es decir, una encuesta que hacen ustedes, una en-

cuesta de la Generalitat, una encuesta con datos muy preocupantes. Tenemos la tasa de pobreza más alta de los últimos quince años. Por primera vez más de la mitad de catalanes confiesa tener muchas dificultades para llegar a fin de mes. El 28 por ciento de los menores de dieciséis años, los jóvenes menores de dieciséis años, son pobres, y una de cada cuatro mujeres en Cataluña sufre pobreza. ¿Esto les importa? Porque parece que no les importe. Claro, ustedes no querían que viniéramos hoy a hablar aquí de esto, si es que yo lo entiendo. Claro, ustedes prefieren hablar aquí de su *procés*, como hacen siempre, pero es que esto que le estoy explicando es la realidad de Cataluña.

La lucha contra la pobreza debería estar en el centro de la acción de la Generalitat, pero en su Gobierno lo que centra la actividad es la hoja de ruta separatista, nos lo dice cada día. Siéntese frente a esas familias que no llegan a final de mes; siéntese frente a ellas y explíqueles el despilfarro de dinero que lleva gastado en su *procés*, el dineral que se gasta en propaganda secesionista por el mundo, los sueldazos que cobran los enchufados del *procés*. Siéntese ante esas familias y explíqueselo, si es que puede, claro. Familias que pagan sus impuestos, que cumplen con su obligación; pero ustedes no cumplen con la suya.

Y ya que hablamos de pobreza y de impuestos, Cataluña es la región que más impuestos propios tiene, y encima ustedes siguen creando más. Están asfixiando a los catalanes a impuestos; no es España, son ustedes. Seguimos siendo la comunidad autónoma que más paga en el IRPF. Mire, en Cataluña, un trabajador que gana dieciséis mil euros al año pagará en la renta mil euros; sin embargo, ese mismo trabajador en Madrid resulta que pagará ciento ochenta euros menos. Es que no es España, son ustedes. Sé que no quieren escuchar esto que yo les estoy diciendo, pero es que esta es la realidad de Cataluña, la Cataluña que ustedes están creando.

Han expulsado a más de cinco mil empresas por culpa de la inseguridad jurídica que generan. Usted, señor Torra, en los Premios Pymes –yo estaba allí–, resulta que en lugar de apoyar a la pequeña y mediana empresa, en lugar de apoyar a los autónomos, que son los que crean y generan empleo, no, no, usted les dijo que lo que tenían que hacer era apoyar el derecho de autodeterminación.

O sea, el separatismo se pasa el día aquí imponiendo cosas a los demás. Obligan a los comercios a rotular como mínimo en catalán, a que tengan las cartas de los restaurantes como mínimo en catalán, y si no, multa al canto. Hace unos días la ANC iniciaba una campaña de boicot también a las empresas que no sean afines al *procés*. O sea, por si no fuera ya difícil emprender, al valiente que se atreve resulta que ustedes lo fríen a impuestos, le imponen condiciones lingüísticas, lo multan si no las cumple y, para rematarlo, sus socios del golpe los meten en la lista negra si no son afines al *procés*. Desde luego, se les dan mucho mejor las listas negras que las listas de espera. Se lo reconozco: muchísimo mejor, se les dan las listas negras. (*Aplaudiments.*)

Dejen ya de imponer su sectarismo. Ustedes tienen un serio problema con la libertad. Invaden el espacio público como si fuera solo suyo. Los catalanes constitucionalistas también vivimos aquí, también somos catalanes, también formamos parte de Cataluña. Yo sé que es un concepto que a usted le cuesta digerir, señor Torra, porque, claro, para usted esto que yo estoy haciendo aquí hoy, hablar en español, es antinatural totalmente. Pero esto es así. Y las calles, las plazas, los edificios públicos no son solo suyos, son de todos los catalanes. Siento informárselo, pero es así. Y, de hecho, es que usted ahora mismo está procesado por desobediencia precisamente por utilizar esos edificios públicos como si fueran el escaparate del nacionalismo. No le entra en la cabeza, es de todos. Tienen un problema con la libertad.

Hablemos de justicia, ya que va a tener que ir usted bastante a menudo a los juzgados, por lo que parece... (*Aplaudiments.*) Le invito a que no solo vaya al Tribunal Superior de Justicia de Cataluña. Vaya también a los juzgados de Sabadell. Vaya a los juzgados de Martorell. (*Remor de veus.*) Vaya a los juzgados de Gavà...



**El president**  
Silenci...

**Lorena Roldán Suárez**

...o a los de Tarragona. Vaya, vaya a esos juzgados. Hable con los trabajadores. Que le expliquen en qué condiciones están trabajando: a treinta y ocho grados –se lo decía mi compañero hace un momento. En Tarragona no se respeta ni el derecho de intimidad de la víctima. Usted, claro, como está aforado y va al Tribunal Superior de Justicia, pues, claro, no va como el resto de los mortales a sufrir lo que están sufriendo con esas instalaciones y con esos juzgados que se caen a trozos, que es que incluso el Consejo General del Poder Judicial ha tenido que dictar una instrucción para que los jueces no vayan a trabajar, por el peligro que supone para su salud.

Vaya usted, pásese, pregunte, hable con los trabajadores. Yo le anuncio, por supuesto, que llevamos una propuesta de plan de equipamientos judiciales y también de centros penitenciarios, y otra de eliminación de privilegios, como su aforamiento, para que sepa usted lo que sufren el resto de mortales.

Otro que también tiene que pisar los juzgados, pues, es su *conseller* de Interior, el señor Buch. Claro, es gravísimo que la persona que está al mando de los Mossos d'Esquadra esté imputado por prevaricación y desobediencia. ¿En manos de quién estamos? Mire: «Mossos d'Esquadra se adiestraron junto a grupos parapoliciales pro independencia.» Ustedes son un peligro público, señor Torra –un peligro público, sí.

Desde luego, claro, nuestras propuestas para Interior no van en esta línea, van en otra. Nosotros queremos velar por aquellos que se juegan la vida para protegernos... (*Remor de veus.*)

**El president**  
Silenci...

**Lorena Roldán Suárez**

...que tengan mejores condiciones de trabajo, que vayan bien equipados. Es que hasta ahí recortan ustedes, de verdad. Que no se tengan que ver sometidos a las presiones políticas, ni ellos ni el resto de funcionarios. El señor Puigneró, a quien tampoco le interesa lo que estamos hablando..., pero bueno, ya alguien le hará llegar la pregunta. ¿Cuándo les van a devolver las pagas a los funcionarios? ¿Para cuándo la recuperación de derechos que les quitaron con sus recortes? Y no solo eso, derechos nuevos.

Mire, nosotros en este Pleno, desde Ciudadanos, proponemos el aumento del permiso de paternidad de los funcionarios. Tienen competencias para hacerlo. Úsenlas, usen esas competencias. Pero, claro, es que no tenemos ni presupuestos. O sea, usted en cuatrocientos días lo que ha traído aquí..., un proyecto de ley, en cuatrocientos días. Es que ustedes son incapaces de gestionar el Gobierno –incapaces.

Ahora, lo que sí se les da bien gestionar son los chiringuitos. Eso sí, eso lo bordan, ¿eh? Para eso tienen ustedes ideas, tiempo y dinero de sobra. Mire: «Cincuenta mil euros en gastos de Diplocat, banquetes, obsequios a periodistas y 300.000 euros a Suiza.» Otro: «Las embajadas catalanas, el derroche estrella de la Generalitat.» Mire este: «Torra gasta 420.000 euros en su nueva embajada en Estados Unidos y vende el *procés* a congresistas.» «La Generalitat abre tres nuevas embajadas en el extranjero» –por si no tuviéramos bastante con las que ya tienen esparcidas por todo el mundo. Para eso utilizan ustedes la acción exterior. No promocionan la marca Cataluña, la desprestigian. Cada vez que van por ahí hablando mal de España están hablando mal de Cataluña. A ver si les entra ya en la cabeza, que no lo entienden. Las delegaciones están para promover el turismo, el comercio, la cultura, las empresas; para eso son las delegaciones exteriores, no para hacer propaganda del *procés* y colocar a huidos de la justicia. Yo no sé el señor Bosch si es que se cree que en lugar de gestionar una *conselleria* lo que gestiona es una ETT para fugados de la justicia, porque, vamos, madre mía –madre mía. (*Aplaudiments.*)



Mire, durante mucho tiempo ustedes han repetido y han presumido de cómo el mundo los mira; sin embargo, en Europa no les recibe nadie. Dan ustedes conferencias por ahí, en Europa, que ojo cómo las dan: o sea, ustedes eligen una ciudad, buscan una universidad, alquilan una sala –que pagamos todos los catalanes, por supuesto– y entonces invitan a gente que va desde Cataluña. Y cuando luego salen de esa conferencia que han dado ahí, con catalanes que se han traído de aquí, los micros que les esperan a la puerta son los de TV3. Vamos, *jugada mestra* –*jugada mestra*. La pena es que, claro, el *show* lo pagamos todos los catalanes, señor Torra.

Yo le repito que la acción exterior es otra cosa. ¿Se imagina qué pasaría si en lugar de ir por el mundo criticando a España y contando mentiras explicaran las maravillas que tenemos aquí en Cataluña, el enorme potencial que tenemos en nuestra región? ¿Se lo imagina? Mire, con nosotros no haría falta que nadie se lo imaginara, porque nosotros tenemos muy claros el valor y la importancia de la marca Cataluña, esa que ustedes se empeñan en destruir. Cataluña tiene un enorme potencial económico y cultural. El problema, como siempre, es que a ustedes no les interesa.

¿Qué le interesa a usted –qué le interesa a usted? A ver si alguien lo adivina. Claro, el *procés* –el *procés*–, ¿cómo no? Fíjese, mire, otro titular –tiene aquí bastantes–: «Torra gasta veintinueve mil euros en una exposición con cincuenta y cinco urnas del 1 de octubre.» Yo le recomiendo que busque la noticia. Voy a leer un trozo, porque no tiene desperdicio. Dice: «Básicamente la exposición consiste en exhibir cincuenta y cinco urnas utilizadas el día del referéndum ilegal de 2017, tuneadas a gusto de los artistas» –dice la noticia–, «todos de sensibilidad independentista, para reivindicar la libertad. La exposición, que estuvo en Bruselas, fue inaugurada por los exconsejeros fugados de la justicia española Lluís Puig, Toni Comín i Meritxell Serret. De Bruselas la muestra se trasladó a Perpiñán, y ahí asistió Quim Torra, presidente de la Generalitat. Poco después, entre el 1 de octubre y el 25 de noviembre, se exhibió en el centro Arts Santa Mònica de Barcelona, y el coste fue de casi veintinueve mil euros.» Esto es su idea de la cultura.

Mire, la cultura es un elemento de cohesión, no de enfrentamiento; es un terreno de oportunidades, es un terreno de creatividad, es un terreno de libertad. Que es que tienen un problema con la libertad. Pero ustedes se empeñan en politizarlo. Ustedes hacen un uso partidista de todos los actos culturales, copan los actos, las entregas de premios, las presentaciones. Es que meten el lazo amarillo hasta en las fiestas, ya, mayores, las fiestas de los pueblos. Mire, la cultura por supuesto es la Patum de Berga, pero ¿sabe qué es también? La Feria de Abril de Barcelona. Eso también es la Cataluña real, la que ustedes no quieren ver. Eso también. (*Aplaudiments.*)

Mire, desde Ciudadanos vamos a impulsar un plan estratégico de la cultura y el arte, por supuesto despolitizado, donde todos los catalanes nos sintamos identificados. Porque ustedes tienen un serio problema con la libertad, ustedes son los enemigos de la libertad.

De hecho, ya lo hemos visto aquí, se ha hablado esta mañana en la sesión de control de cómo ustedes han espiado a los niños para saber en qué lengua hablan en el patio. Primero lo vimos en TV3, con un documental donde la máxima prioridad era saber qué hablan los niños en el patio y qué hablan las tostadoras. Ese era el *leitmotiv* del documental. Más allá del ridículo ya de las tostadoras, que ¡tela!, nos preocupa mucho que una televisión pública vaya a los colegios a espiar a los niños. Y además es que no es un hecho aislado, sino que claramente forma parte de una estrategia. Ustedes ya han erradicado el español de las aulas y ahora lo quieren erradicar también de los patios.

Otra prueba más: este supuesto informe, supuesto estudio de Plataforma per la Llengua, donde unos desconocidos se han infiltrado en los colegios mediante engaños para espiar a los niños en los patios de los colegios. ¿Dónde vamos a llegar, señor Torra? O sea, esta plataforma ha dicho, además, que la *conselleria* estaba al corriente de este estudio. Esta plataforma se lleva un millón de euros en subvencio-

nes públicas. Esta plataforma espía a los niños. ¿Dónde vamos a llegar, señor Torra –dónde vamos a llegar?

Decía ayer la señora Budó que, bueno, van a investigar qué es lo que ha pasado. Ha pasado que han entrado, pues, en más de cincuenta colegios a espiar a setecientos niños. Eso es lo que ha pasado. No hay nada que investigar. Lo que hay que hacer es depurar responsabilidades. Eso es lo que hay que hacer. (*Aplaudiments.*)

Y déjese, señor Bargalló, de inventarse conceptos extraños. O sea, me ha hecho mucha gracia, porque dice usted que no, que es «observar de incógnito». Mire, «observar de incógnito» en mi pueblo se llama «espiar», de toda la vida –de toda la vida, ¿eh? (*Aplaudiments.*) Y no es ningún método de investigación sociolingüística, no es ningún método. Usted lleva aquí meses sacando pecho de que usted es la máxima autoridad en educación, así que sea consecuente y dimita, asuma sus responsabilidades. (*Aplaudiments.*) Asuma sus responsabilidades, señor Bargalló.

Mire, mientras en el resto de comunidades autónomas de España ya han puesto en marcha planes para que el inglés sea lengua vehicular, aquí en Cataluña ustedes imponen una única lengua, ¿eh? –una única lengua en la escuela–, un modelo monolingüe que está obsoleto, y de nuevo crean ustedes desigualdades, otra vez. O sea, en Cataluña resulta que si tienes dinero puedes optar por una educación en más de una lengua vehicular, pero si no, pues, te tienes que conformar solo con una. Ustedes están condenando a los niños de familias con menos recursos, los están condenando a la desigualdad.

Però, clar, vostès s'entesten en dir que l'escola catalana és un model d'èxit –sempre que venen aquí ho diuen, no? Com pot ser un model d'èxit aquell que crea desigualtats entre els alumnes segons el nivell econòmic de les seves famílies? Quin model d'èxit? Un model en què en funció del lloc de residència hi ha fins a vuit vegades més possibilitats de fracàs escolar. Tenim el major índex de fracàs escolar d'immigrants de tot Europa, fins a tres vegades més possibilitats de repetir curs depenent de la llengua materna i on hi ha major dependència entre els resultats acadèmics i la situació socioeconòmica de les famílies. O sigui, amb aquestes dades és evident que el sistema educatiu català no garanteix ni l'equitat ni la igualtat d'oportunitats, però segons vostè això és un model d'èxit, eh?

El mateix passa amb l'educació de zero a tres anys. Nombrosos estudis mostren que aquest tipus d'educació, la de zero a tres anys, és fonamental per a l'èxit educatiu i és especialment important per als nens de famílies socialment desafavorides, que són precisament els que menys accedeixen a aquest tipus d'educació, per problemes econòmics i també pel desconeixement dels seus avantatges. Doncs bé, vostès han dedicat durant aquests anys zero euros –zero euros– a les escoles bressol. Nosaltres proposem universalitzar l'educació de zero a tres. També ho portem en aquest Ple, a veure què voten.

Más cosas en educación, porque, señor Bargalló, tiene usted faena. Mire, tienen a los niños sordos sentados en un pupitre sin seguir las clases como el resto de alumnos porque no tienen intérpretes de lengua de signos. Sí, sí. Pero claro, fíjese usted, nos dijeron en una reunión que hicimos con los padres de estos niños que es que no tenían dinero, la excusa de siempre. Qué casualidad. Qué casualidad, porque resulta que para ir a visitar a los presos ustedes sí que tienen dinero. «El Gobierno de Torra, acusado de gastar 35.000 euros en un mes» –solo en un mes– «en viajes a Madrid para ver a los presos».

Mire, yo le digo una cosa, vayan ustedes donde quieran; si quieren ir a visitar a los presos, vayan. Nosotros no hacemos como ustedes, que nos dicen dónde podemos ir y dónde no podemos ir, pero háganlo con su dinero, no con el dinero de todos los catalanes. (*Aplaudiments.*) Con el suyo –con el suyo–, claro, sí. Decía la señora Budó antes que fuimos a Waterloo. Pagando nosotros, señora Budó, no como usted, que se fue a ver al fugado de la justicia pagando los garriguenses, que lo tuvo que devolver por vergüenza. (*Aplaudiments.*) Que lo tuvo que devolver por vergüenza, madre mía. Vayan donde quieran, pero páguenselo de su bolsillo, no que lo paguemos todos los catalanes, ¿eh?

Pero es que, mire, esto que le comentaba de los niños sordos..., cuesta lo mismo que todos los niños sordos de Cataluña tengan en el colegio un mes de intérprete de lengua de signos que sus visitas de febrero a los presos. Cuesta exactamente lo mismo. Háganlo –háganlo. El jueves van a tener la oportunidad de votar una propuesta de Ciudadanos para que en Cataluña ningún niño sordo vuelva a sufrir este abandono por parte de la Administración. No es la primera vez que se vota, señor Torra. De hecho, se ha aprobado ya en varias ocasiones, pero esos niños siguen igual, siguen esperando, ¿eh? Ese mandato democrático..., a usted ese no le importa, ¿no?, ese no lo sigue, solo los que le interesan.

¿Se imagina lo que es estar en una clase, sentado en una silla, observando lo que pasa a tu alrededor sin entender nada, sin poderte comunicar con nadie? Pues así tienen ustedes a los niños sordos en la escuela en Cataluña, en su modelo de éxito. Así los tienen.

A los niños con TEA no los tienen mejor, tampoco. Siguen sin poderse quedar en el comedor escolar como el resto de los niños. De verdad que es que no se me ocurre algo más discriminatorio que esto. El próximo septiembre se inicia el nuevo curso. Por supuesto, no le quepa duda de que en Ciudadanos seguiremos trabajando para que los niños con TEA tengan las mismas opciones que el resto de niños, que el resto de alumnos. Ustedes ya han demostrado que los niños con necesidades especiales no les importan lo más mínimo. A nosotros sí –a nosotros sí. Estaremos vigilantes también en el nuevo curso escolar.

Que, por cierto, viene septiembre, y ¿vamos a seguir siendo la comunidad autónoma con más barracones, señor Bargalló? Hay colegios que llevan más de veinte años en barracones. Hay generaciones de niños que solo conocen los barracones. Según usted, en septiembre dijo que era culpa del 155; luego, diez meses más tarde, le ha echado la culpa a la falta de presupuestos, y en dos meses, pues, vaya a saber usted la excusa que se inventa. Lo que tiene que hacer es dimitir, porque tienen la escuela en muy malas condiciones, pero muy malas condiciones. (*Aplaudiments.*)

Señor Torra, yo hace unas semanas le entregué un documento, no sé si lo leyó o lo tiró directamente, pero era un documento con el cálculo de lo que costaría eliminar todos los barracones de Cataluña. No sé..., ¿se lo ha mirado? (*Pausa.*) ¿Se ha mirado...? ¿Se acuerda, al menos, de que se lo di? (*Pausa.*) No. Eso es lo que les importan a ustedes los barracones, está clarísimo –está clarísimo. (*Aplaudiments.*) Claro, yo entiendo que ni se lo mirara, porque es que ese documento da bastante vergüenza. Porque ¿sabe qué pasa? Que con el presupuesto de un año de TV3 eliminarían de una vez por todas todos los barracones de Cataluña. No me extraña que ni se lo mirara. Qué vergüenza. Por supuesto, esa va a ser otra de nuestras propuestas en este Pleno para que los niños catalanes estudien en condiciones. Sé que no le importa, pero a nosotros sí.

Mire, se me está acabando el tiempo y aún faltan ámbitos por desgranar, porque, claro, tal y como tienen el panorama y la situación, pues, en media hora cuesta explicarlo. En cualquier caso, nuestras propuestas, las que votaremos el jueves, se detienen en todos y cada uno de los departamentos de su Gobierno, porque es que ni uno de ellos está en buenas condiciones –ni uno. Y ninguno de ellos son migajas, señor Torra, y en todos queda mucho por hacer.

No quiero dejar de hablar de los grandes problemas de inseguridad y de violencia que estamos viviendo y que afectan especialmente a determinados colectivos, como el colectivo LGTBI. Hay un repunte muy preocupante de las agresiones LGTBIfóbicas; sin embargo, la Ley LGTBI sigue en un cajón, sin desplegar. ¿Para eso quiere las competencias, para luego hacer leyes que no aplican? O sea, tenemos una ley aprobada por este Parlamento, nosotros en Ciudadanos queremos ponerla en marcha y que se aplique de una vez por todas. Háganlo ustedes también. Tanto que se quejan luego de las competencias, de que no les dejan legislar..., saquen las leyes que tienen en un cajón, despliéguenlas, dótenlas de presupuesto.

Otro tema en el que estamos igual, la violencia machista. Por cierto, tenemos que lamentar hoy un nuevo caso de violencia machista en Terrassa, donde una mujer ha sido asesinada a manos de su pareja. Desde aquí aprovecho para condenar, por supuesto, este asesinato y para mostrar mi apoyo y mis condolencias a la familia de la víctima. ¿Ve cómo queda mucho trabajo por hacer aquí todavía? La semana que viene van a poner ustedes en marcha un plan de concienciación entre los más jóvenes, cosa que por supuesto apoyamos, pero es que queda mucho por hacer, señor Torra, en este ámbito. Muchísimo.

Ustedes se comprometieron a traer aquí el pacto catalán contra la violencia machista en abril. Estamos en julio. No lo han traído. Como no han traído tantas otras cosas, porque usted en cuatrocientos días ha aprobado una sola ley. Ustedes no trabajan por los problemas de los catalanes. Y este tema, el tema de la violencia machista, no puede esperar ni un minuto más. Hoy, una nueva mujer asesinada a manos de su pareja. No puede esperar ni un minuto más.

Desde Ciudadanos pedimos que se elaboren planes específicos para la inserción laboral de las víctimas, pedimos también que desplieguen de una vez por todas la Ley 5/2008, que la doten de presupuesto, que traigan aquí los presupuestos de una vez, que necesitamos garantizar la dotación presupuestaria necesaria para combatir la violencia machista en todos los niveles, aumentar las plazas de centros de acogida, aumentar la dotación de agentes de Mossos d'Esquadra y el personal también de la Administración justicia que atiende a estos casos de violencia machista. Necesitamos presupuestos, señor Torra. Necesitamos que se pongan a trabajar.

Voy acabando –voy acabando–, porque, claro, ustedes no han querido dedicarle el tiempo que merece a este Pleno; entonces, hay que ir rápido.

Yo, aunque no se lo crea, le entiendo. Entiendo que no haya querido venir aquí a hablar de esto, porque, claro, la foto que hoy hemos visto de Cataluña no es buena –no es buena. La foto no es buena, y el fotógrafo encargado es usted. Lleva más de un año al frente de la Generalitat y lo único que le hemos escuchado decir es que su prioridad es la independencia y que lo volverán a hacer. Ya está, esa es su propuesta estrella. Se le ha dado la oportunidad, la responsabilidad y el honor de ocuparse de los problemas de los catalanes, pero usted ha preferido escoger el camino de la amenaza, del desgobierno y del victimismo.

Quítese el lazo amarillo como venda, reconozca por lo menos la situación grave, de urgencia, que vive Cataluña. Y, sobre todo –sobre todo–, señor Torra, rectifique, pida perdón y retráctese, porque ayer de nuevo usted volvió a insistir –según usted, por alusiones– en su «lo volveremos a hacer» –«lo volveremos a hacer». Pues mire, por convicción, por compromiso con la libertad y la democracia, por respeto al estado de derecho y a todos los catalanes, yo también le digo que nosotros lo volveremos a frenar. Váyase y deje paso a aquellos que creemos que otra Cataluña mejor es posible.

*(Aplaudiments perllongats.)*

#### **El president**

Diputada, gràcies. Tot seguit, passem a la intervenció del president de la Generalitat. Quan vulgui, president.

#### **El president de la Generalitat**

Molt bon dia a tothom. Conselleres, conseller, gràcies. Diputades i diputats, gràcies per tenir aquesta oportunitat de debatre un cop més uns temes molt importants, uns temes de país. Vam tenir l'oportunitat fa poc, arran del primer any, doncs, de presentar una avaluació del primer any de govern; tindrem al setembre també un debat de política general, i el Grup de Ciutadans va creure oportú introduir també aquest debat. Cap problema, sempre és bo debatre.

Però, senyora diputada, li vull deixar clares, abans de res, dues coses. A mi no em torni a dir mai, mai, però mai més, que no empatitzo amb algú que pateix càncer. No m'ho torni a dir mai més. *(Aplaudiments.)* D'acord? I lamento moltíssim que vos-

tè es permeti fer bromes sobre «*Ustedes, que seguirán yendo a los tribunales.*» Em sembla, senzillament, d'un mal gust –em sembla d'un mal gust– que em recorda..., i ara entenc potser molt millor aquella definició, em sembla encertada, que va fer ahir el portaveu del PNB al Congrés dels Diputats, de la banda de *mariachis*. Realment, escoltin, vostès, si no són la banda de *mariachis*, s'hi assemblen molt, però en el seu cas, a més a més, amb una particularitat, que és que vostè no només és la cap ara mateix de la banda de *mariachis*, sinó que porta barretina, eh? Perquè encara recordem la famosa fotografia de la Via Catalana de vostè amb barretina, que, escolti'm, no oblidarem, eh?, perquè és una cosa... (*Remor de veus.*)

Molt bé. Doncs dit això, i tenint l'oportunitat d'encarar aquest debat..., però sí que volia fer aquestes precisions. Després... (*Persisteix la remor de veus.*) Si el president permet que pugui continuar...

#### **El vicepresident primer**

Sí; ho anava a fer, president, disculpi. Anava a demanar silenci mentre parla una altra persona.

#### **El president de la Generalitat**

Gràcies. Voldria començar aquest debat, en què primer intentaré justificar el que jo entenc que és la Catalunya real, després hi haurà un bloc econòmic i finalment un bloc tal com demana a la proposta de resolució, que diu exactament «exposició o, en el seu cas, formulació de propostes per a la Catalunya real per a cadascun dels àmbits de govern». I així ho farem: per a cadascun dels àmbits de govern, els traslladaré... He fet una petita selecció de 222 propostes, que són les respostes que dona el Govern a la situació de cada dia, a la gestió de cada dia, que, com saben vostès, és la nostra prioritat: treballar per les persones.

La societat catalana és, per sort, diversa i plural, molt diversa i molt plural. I això que alguns veuen com un problema, com un inconvenient, jo ho veig com una de les principals riqueses i trets distintius de Catalunya.

La societat catalana parla més de dues-centes llengües, encara que alguns tan sols en vegin dues i fins i tot estiguin incòmodes amb una. La societat catalana balla i canta tota mena de ritmes, menja tota mena d'aliments de procedències, combinacions i elaboracions ben diverses. La societat catalana treballa en molts oficis diferents; hi ha especialistes en les coses més habituals i en les més extraordinàries. Els ciutadans catalans tenen tota mena d'aproximacions a la política, als debats públics, a les preocupacions col·lectives. Hi ha aproximacions més ideològiques i racionals, i n'hi ha de més vivencials i emotives. I totes aquestes diversitats en la manera de viure i pensar són una immensa riquesa que, en lloc de ser penalitzada i viscuda com un inconvenient, s'hauria de celebrar com allò que és.

La societat catalana és així. I em temo que és aquesta diversitat, aquesta capacitat d'adaptació i aquesta flexibilitat col·lectiva allò que explica que, malgrat tots els intents de fer-nos desaparèixer com a poble, com a col·lectivitat amb voluntat de ser, continuem ben vius i ben desperts, preparats per parlar amb veu pròpia al món, allò que deia Josep Benet, de Catalunya com un combat per l'esperança.

És cert que han crescut alguns grups que han intentat fer entrar en crisi aquesta manera de viure la diversitat. Hi ha grups que s'han creat per crear discòrdia i polèmica allà on no n'hi havia. Hi ha grups que s'han proposat enfrontar identitats, llengües, cultures i territoris. Hi ha grups que avui treuen profit de generar frustracions, enveges, odis i enfrontaments. I aquesta, els ho asseguro, no és la Catalunya real, ben a l'inrevés; aquests grups intenten desfer, desmuntar el que sí que és la Catalunya real.

Ja sabem que el grup que ha proposat aquest debat monogràfic, el Grup de Ciutadans, ha dedicat totes les seves intervencions –i s'ha vist en aquests trenta minuts– a parlar del procés d'independència a la vegada que reclamen als altres, a nosaltres, que parlem del que ells diuen que és la Catalunya real, donant a entendre que la que



impulsa un procés democràtic i pacífic d'emancipació no és la Catalunya real. Curiosament Ciutadans, per argumentar la petició d'aquest debat monogràfic, dedica tot l'espai del seu text al procés d'independència i no parla ni un moment d'aquesta altra Catalunya real, com sempre. En la seva intervenció, que ha obert aquest debat, també han demostrat quina és la Catalunya que els interessa a vostès, com sempre. Ja ho sabem, que no tenen cap projecte per a Catalunya, més enllà de mirar de violentar-ne la diversitat, la pluralitat i la convivència.

Perquè encara que ens vulguin fer creure el contrari, la realitat ens demostra que el camí cap a la independència i el bon funcionament del país, de l'economia i dels serveis públics, són perfectament compatibles. I si hi ha complicacions, que no les nego, dificultats per finançar els programes que es mereix aquest país, són derivades d'una actitud de boicot, entrebanc i incompliments d'obligacions que ja fa temps que s'arrossegueu per part de l'Estat.

Aniré encara més enllà: la independència, la república, és la solució que nosaltres hem triat per encarar uns problemes i unes dificultats que des de l'autonomia s'ha demostrat que no podem resoldre. I no els hem pogut resoldre mai, governi qui governi a Espanya. Els incompliments, la desatenció i el dèficit fiscal han estat constants i de la mateixa magnitud quan ha governat el PP i quan ha governat el PSOE. No cal dir que ha passat el mateix quan s'ha tractat també de reprimir les aspiracions a la llibertat dels catalans.

Per això la independència és la nostra manera de resoldre els problemes de la Catalunya real, és a dir, de Catalunya. Perquè de Catalunya només n'hi ha una, diversa i plural, però una. Si vostès no estan d'acord amb aquest camí, estan en el seu dret, i la seva obligació és proposar alternatives, alternatives per resoldre tots els problemes de Catalunya. Però no ho fan.

Ara els demostraré, en aquesta intervenció, que la bona marxa de la societat catalana no és incompatible amb l'avenç de la llibertat, els drets civils i polítics i l'autodeterminació. Són dues cares de la mateixa moneda. De fet, són el mateix camí. Ho va dir en una frase memorable l'entranyable i enyorada amiga Muriel Casals: «Per tenir un estat de benestar, has de tenir un estat.»

Fa poques setmanes vaig comparèixer aquí al Ple per fer el balanç del primer any de mandat, com els deia, i d'aquí a poques setmanes farem el debat de política general, com és habitual cada any. Avui ens demanen que parlem de les propostes que té aquest Govern per a la «Catalunya real», que diuen vostès. Som-hi. Estic convençut que a les seves rèpliques parlaran també de propostes i de programes.

Com els he dit, començaré amb un bloc econòmic, que em sembla que és rellevant. I també penso que per abordar la situació de Catalunya, com la que abordarien en qualsevol país del món, cal tenir en compte els reptes globals, els esdeveniments globals que encara el nostre país com encaren tots els països del nostre planeta. Reptes com el de les migracions; en el cas europeu, com la integració europea i el Brexit; com les *fake news*; com un fenomen preocupant, i molt preocupant a l'Estat espanyol, l'extrema dreta versus la democràcia. Aquí hi han partits que firmen acords amb partits feixistes i d'extrema dreta, i aquest és el problema que té l'Estat espanyol, aquest és el problema de convivència que hi ha a l'Estat espanyol.

Un altre desafiament global: la configuració entre els blocs dels Estats Units i Xina, i nosaltres, que som una economia oberta, podem patir-ne, els primers, les conseqüències. L'emergència climàtica. La digitalització i els robots i llocs de treball. El despoblament, que avui n'hem parlat. La formació al llarg de la vida, tot el cicle de formació, perquè la formació és un deure al llarg de tota la vida. La igualtat de gènere. O la globalització 4.0. Aquests són desafiaments globals que qualsevol país ha d'encarar, i Catalunya ho està fent.

I en primer lloc, com els deia, voldria recordar quatre xifres, perquè és important que parlem de dades; tots els debats que vulguin, amb tota la duresa i cruesa que vulguin, però amb dades sobre la taula. L'economia catalana va bé. Aquest hauria de



ser el primer titular d'aquest bloc sobre l'economia: l'economia catalana va bé. És un país en marxa, és un país que és a punt. Mantenim un creixement significatiu, força superior al de la zona euro. Ens trobem en una fase més madura del cicle econòmic, emmarcada, a més, en un entorn macroeconòmic internacional amb moltes incerteses. Però encarem la nova fase amb una economia sòlida i enfortida, amb un patró de creixement més equilibrat, amb una contribució positiva al creixement tant de la demanda interna com l'externa, i amb un equilibri des del punt de vista dels sectors productius: tots els grans sectors a casa nostra, amb l'excepció de l'agricultura, han tingut taxes de creixement positives, i, en el cas de la construcció, ha crescut amb força, però lluny de les taxes de les bombolles immobiliàries.

Es mantenen els bons registres del mercat de treball amb un nou descens de la taxa d'atur, la més baixa en una dècada. Només que un president de la Generalitat surti aquí i els digui que en aquests moments tenim la taxa d'atur més baixa en una dècada hauria de fer reflexionar sobre qualsevol discurs catastrofista dels que vostès pretenen traslladar a la ciutadania. Ens trobem amb la taxa d'atur més baixa en una dècada, i això ha estat obra de la ciutadania, dels empresaris, dels emprenedors d'aquest país, dels sindicats, de la ciutadania en general, que ha aconseguit reduir tretze punts l'atur els últims set anys.

També en positiu: la confiança empresarial i l'activitat emprenedora, la rendibilitat financera en l'àmbit de l'empresa, l'entrada d'inversions i de fons de capital risc. I continua creixent el nombre d'empreses actives. I, amb tot això, el sector públic ha fet un esforç immens per millorar la situació financera i alhora recuperar la despesa pública: per primer cop el 2018 vam complir amb els objectius fiscals de dèficit, deute i regla de despesa.

El 2018 vam tancar amb bones xifres. Vam créixer el 2,6 per cent, set dècimes superior a la zona euro –set dècimes superior a la zona euro. La taxa d'atur es va situar a l'11,5 per cent, la més baixa en deu anys. Creixen en un 2,7 per cent les persones ocupades respecte al 2017. Per sisè any consecutiu creix la producció industrial –sisè any consecutiu. Per vuitè any consecutiu aconseguim un rècord de les exportacions. I, com els deia abans, és el primer any que complim els objectius del dèficit, del deute i de la regla de despesa.

I el 2019 segueix funcionant, perquè l'economia catalana marxa bé. I aquest discurs en positiu cal fer-lo, també, perquè la ciutadania també necessita escoltar, quan les xifres són reals, aquests missatges en positiu, amb esperança, en definitiva, per poder tirar endavant.

Què ha passat aquest 2019, fins ara? Doncs que hem crescut, des del primer trimestre del 2018 fins al primer trimestre de 2019, també en un 2,1 per cent; que han baixat en un 2,6 per cent les persones aturades respecte a fa un any, també, comparant els dos primers trimestres del 2018 i el 2019; que han crescut en un 2,7 per cent les persones ocupades també en el mateix trimestre; que ha crescut en un 3,3 per cent la creació d'empreses respecte de fa un any, en aquest cas, per al semestre de gener a juny del 2018 versus gener a juny del 2019 –un 3,3 per cent de creació d'empreses.

I dues dades que també són importants, perquè mostren la vitalitat de l'economia catalana: han augmentat un 5,5 per cent els passatgers a l'aeroport del Prat respecte de fa un any, també comparant els dos semestres gener a juny 2008 i gener a juny 2019, i el tràfic de contenidors al port de Barcelona també ha augmentat un 7,8 per cent comparant de gener a maig del 2008 i de gener a maig del 2019.

Per tant, venim d'un any on l'economia catalana ha anat bé. Continuem aquest primer semestre del 2019 anant bé, però és que això ve d'una tendència dels últims anys. Vaig tenir oportunitat d'explicar-los, en l'avaluació del primer any de govern, les trajectòries, com els últims anys tenim taxes positives de creixement, doncs, des del 2014, eh?, i encadenant ja gairebé set anys de creixement continuat; com les exportacions han passat de 48.000 milions el 2010 a 71.000 milions el 2018; com la inversió estrangera mirada en quinquennis, que és l'única manera de poder-ne copsar

la seva profunditat i amb tots els seus matisos i detalls, continua creixent i ha crescut l'últim quinquenni un 45 per cent.

Com, hi insisteixo, hem estat capaços aquest país, que em sembla realment un qualificatiu històric, de reduir tretze punts l'atur des del 2013, que el teníem en el 23,1 per cent, a l'11,5 per cent el 2018, quan a Espanya es manté en el 15,3 per cent. El 15,3 per cent, senyora Roldán, i a Catalunya l'11 i mig; després d'aquest discurs apocalíptic que ha fet aquí, no sé si vostè en la tribuna del Congrés..., no sé ben bé què els arribaria a dir. Com seguim creixent les empreses catalanes o com, hi insisteixo, hem reduït el dèficit fiscal.

I això en un entorn també positiu en el que fa referència a les inversions estrangeres a Catalunya: Catalunya, de nou, millor destinació per invertir del sud d'Europa segons el *Financial Times*. I algunes empreses que hi han invertit: Enerkem, 260 milions d'euros en una nova planta de biocombustible que ha suposat cent trenta llocs de treball; UPS, una inversió de 93 milions d'euros amb un centre logístic que suposarà quatre-cents llocs de treball; Elis, 20 milions d'euros en un magatzem d'empreses de logística i d'*e-commerce* a Valls; NTT Data, la principal empresa de telecomunicacions japonesa, que ha obert un centre d'intel·ligència artificial per a Europa a Barcelona; Boehringer, 100 milions d'euros en una nova planta de producció a Sant Cugat. El que els deia, el creixement de la inversió estrangera en el quinquenni 2014-2018 respecte al quinquenni anterior ha suposat més del 45 per cent de creixement.

No només això. Si ens hi fixem i encara abaixem una mica més la lupa o el focus cap a les empreses tecnològiques, que és un dels sectors on Catalunya està despuntant, com també en tot el sector de biomedicina, veurem com Catalunya es posiciona com un centre de captació d'inversió tecnològica de multinacionals de prestigi de primer ordre. Com, per exemple, HP, centre de referència mundial en impressió 3D a Sant Cugat, que ha inaugurat, ara farà uns mesos, les seves noves plantes; o Nestlé, amb el seu *hub* tecnològic, que ha traslladat de Suïssa a Barcelona, i que suposa 189 llocs de treball; o Scaled Robotics, empresa britànica de digitalització de la construcció que s'installa al districte @22; o Henkel, que ha invertit 35 milions d'euros en un nou *hub* d'indústria aeroespacial a Montornès del Vallès; o Facebook, que ha invertit 10 milions d'euros en un centre de gestió de continguts i usuaris, per no tornar a repetir NTT Data, que ja l'he citat abans. Sí, Barcelona és el primer *hub* de *start-ups* en el sud d'Europa, i n'hem d'estat enormement satisfets.

O una notícia que sortia avui: Amazon acaba d'anunciar avui que a la tardor obrirà el setè centre a Barcelona, de vint-i-vuit mil metres quadrats, a Barberà del Vallès –vint-i-vuit mil metres quadrats són quatre camps de futbol–, amb 230 ocupacions fixes.

Aquesta és la realitat, aquestes són dades, dades de l'economia, dades de les empreses que s'installen a Catalunya. Però com que em temo que em dirien que això són les dades que diu el president de la Generalitat segons els informes dels seus departaments, parlem del que han dit organismes independents, bancs, cambres i altres col·legis d'economistes.

Jo vaig assistir a la presentació de la memòria anual de les cambres de comerç, que, com saben vostès, es fa a la Llotja de Mar, amb dues intervencions interessantíssimes per als que van venir, no sé si vostès hi eren. (*Pausa.*) Sí? Algú de vostès hi era. Perfecte, doncs així sabran que les intervencions tant de la Carme Poveda com del senyor Oriol Amat van donar unes informacions que com a mínim qualificariem..., que l'economia catalana va bé. Espero que això no m'ho negaran.

En concret, la senyora Carme Poveda, que feia una anàlisi del sector econòmic en general, deia que estem més preparats per a una possible crisi, som més competitius i tenim una major taxa d'obertura, amb un rècord d'empreses exportadores; que l'economia ha guanyat productivitat laboral; que les fortaleces de la nostra economia es podien basar en la demanda interna, en l'elevat saldo exterior positiu, en la

internacionalització creixent del teixit empresarial, en el lideratge dels sectors més intensius en coneixement, en l'augment significatiu de l'ocupació industrial, i que la construcció és el sector que més creix, però sense excessos, i hi ha més turisme estranger de qualitat.

Però em va semblar també igualment important i significativa la ponència que va fer el doctor Oriol Amat, que plantejava el seu estudi des del punt de vista de les empreses –no del sector econòmic en general, sinó de les mateixes empreses–, havent analitzat tota una sèrie de resultats dipositats al registre mercantil, i, per tant, sent conscients de que hi ha els comptes de guanys i pèrdues, els comptes d'explo-tació d'un percentatge altíssim de les empreses catalanes, que li permetia concloure el següent.

Primer: el teixit empresarial català gaudeix de bona salut, i cada any en millor si-tuació. Que generem riquesa: les vendes segueixen creixent amb força, més 4,6 per cent, i els beneficis també –important quan es tracta d'una empresa–, més del 55 per cent. I que la rendibilitat del capital invertit se situa per sobre del 16 i mig per cent. El que és evident que en aquests moments invertir en una empresa a Catalunya és una de les opcions, diguem-ne, més rendibles que ofereix el mercat.

També des del punt de vista de la situació financera i respecte a les empreses, des del punt de vista de les empreses, hi insisteixo, Oriol Amat deia que continuava la capitalització de les empreses amb balanços més forts i amb més liquiditat, i que el creixement empresarial era un creixement equilibrat.

Tant la senyora Poveda com el senyor Amat van utilitzar aquesta paraula, «crei-xement equilibrat i sostingut», la robustesa de l'economia catalana –això també ho voldria posar molt de manifest–, amb beneficis..., 55,7 per cent, ja els ho he dit abans, que creixen més que les vendes, 4,6 per cent; que els actius, 2,8 per cent, i que els deutes, -1,3 per cent.

Però no..., unes altres dades, com els deia. En aquest cas, del Col·legi d'Econo-mistes de Catalunya, que també..., quatre dades importants. Creixement del turisme estranger: al llarg dels primers cinc mesos del 2019 ha crescut un 2,6 per cent; però, el que és més important, amb un increment de la despesa del 5,6 per cent. Potser aquest és el model que ens interessa, no?, que sigui un turisme de més qualitat, que gastí més a Catalunya, i no el nombre de turistes. En qualsevol cas, creixement del turisme; com saben, és també una dada importantíssima per a l'economia catalana.

Segona: nivells positius de creació de societats a Catalunya. Tercera: «Els pro-jectes d'inversió estrangera estan registrant màxims històrics» –literal del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Si ara vostès volen, surten i desmenteixen el Colle-gi d'Economistes de Catalunya. Literal: «Màxims històrics en projectes d'inversió estrangera.» I en les exportacions, creixement positiu els primers quatre mesos del 2019, que, juntament amb els increments sostinguts els darrers anys, marquen una tendència positiva de l'economia.

Però és que l'economia continua anant bé. O sigui, les tendències..., fins ara, el re-sultat del 2018, el primer semestre del 2019... Què ens espera per a la resta del 2019 i del 2020? I, si pot ser, amb dades que també ens donin altres que no siguin les prò-pies de la Generalitat de Catalunya. Doncs, segons el BBVA, el PIB enguany a Ca-talunya creixerà un 2,2 per cent, i el 2020, un 2 per cent. Per tant, tenim un horitzó de futur, un horitzó positiu, d'esperança. I contra això..., els discursos catastrofistes i alarmistes juguen a la contra. I per això els demano que el discurs sigui en positiu, perquè hem de donar esperança també als nostres empresaris, perquè la tenen, perquè els resultats així jo avalen. Perquè si som els que fem el discurs en positiu generem confiança en el sector econòmic perquè aquestes xifres fins i tot puguin superar-se.

Aquestes dades eren del BBVA. Però, si volen..., les dades de la Cambra de Co-merç, que situa també el creixement del PIB el 2019 en un 2,1 per cent, i en un 2 per cent el 2020, xifres molt similars a les que també des del Govern de la Generalitat, des de la Vicepresidència, es van oferir la setmana passada.

Respecte a l'atur, BBVA diu que el 2019 tindrem una taxa d'atur del 10,8 per cent i que ja el 2020 baixarem de la mítica taxa del 10 per cent i ens situarem en el 9,8 per cent. Dada, al meu entendre, rellevantíssima –rellevantíssima–, eh?, perquè situa, doncs, Catalunya en la línia de creixement sostingut i equilibrat, però també en la línia d'oportunitats, perquè podrem créixer també en llocs de treball. Més: entre el 2019 i el 2020, segons el BBVA, es crearan més de 126.000 llocs de treball, que superarà inclús les nostres previsions, de la qual cosa me n'alegro.

Però no defugim allò que hem de millorar, clar que sí. Jo vinc d'una cultura en la que justament sobre les lliçons apreses, les *lesson learned*, sobre tot allò que et queda per fer, és sobre el que val la pena aturar-se per veure com ho podem fer millor i com ho podem encarar. Però quines són aquestes limitacions? Unes no depenen pas de nosaltres.

Foment del Treball. Què va dir l'altre dia Foment del Treball? Que el dèficit inversor en infraestructures a Catalunya els darrers deu anys ha estat al voltant de 28.000 milions d'euros. Foment del Treball, deu anys, 28.000 milions d'euros. No he vist mai el Grup de Ciutadans... Malauradament no he vist mai el Grup del PP i malauradament no he vist tampoc mai el Grup de Ciutadans queixar-se d'aquest dèficit inversor en infraestructures a Catalunya, que arrossega els resultats econòmics del país. Això sí que va en contra dels interessos dels nostres empresaris, dels nostres emprenedors i dels nostres exportadors.

Quines són les altres limitacions de la competitivitat del país? Unes altres, que es poden imaginar vostès perfectament: infraestructures rellevants que acumulen retards que fan perillar la competitivitat de l'economia. Clar, quants anys portem en aquest país parlant del Corredor Mediterrani? Quants governs, fossin del PSOE o del PP, ens han promès el Corredor Mediterrani? I rodalies? I el drama de rodalies? I els accessos ferroviaris i viaris del port de Barcelona?

Aquestes infraestructures també són una autèntica limitació a la competitivitat de les nostres empreses. I tant en el que fa referència al dèficit inversor en infraestructures com al dèficit tan rellevant d'aquestes altres que els comentava, jo penso que aquí hi hauria d'haver un consens unànime de la cambra. No crec que al País Basc cap grup –cap grup– s'hagi manifestat mai en contra del *cupo* amb el qual gestionen ells les seves finances. I permetin-me que els digui que mai he entès com en aquests temes de dèficits inversors i d'infraestructures pendents no hi hagi una unanimitat absoluta per part dels tots els que representem els ciutadans de Catalunya, perquè això afecta a tots els ciutadans de Catalunya –a tots els ciutadans de Catalunya. (*Aplaudiments.*)

Com també diu CECOT, que 3.200 empreses catalanes paguen un sobrecost energètic des del 2014 que han quantificat en 300 milions d'euros. Doncs això, senyors, afecta tots els empresaris, 3.200 empreses catalanes, que representem probablement tots els que som aquí. I tots els que som aquí hauríem de queixar-nos i hauríem de reivindicar que això no és possible.

I què més ens cal, també, quan dic que no hem de defugir allò que no està en els estàndards que a nosaltres ens agradaria tenir com a país? Un creixement inclusiu, una prosperitat compartida. I això vol dir millores en els indicadors de desigualtat, certament. I sí que podríem dir que la renda per primer cop..., el PIB *per capita* recupera el nivell previ a la crisi, i és una dada importantíssima i molt rellevant; que es redueixen els índexs de Gini, per exemple, també, que és una dada molt important. Però han sortit, aquestes xifres, i aquestes xifres ens han de donar un toc d'atenció, i hem de posar totes les mirades en reduir aquests indicadors de desigualtat.

Però també hem de tenir en compte els avenços en el mercat de treball, en la reducció que hem aconseguit de l'atur de llarga durada de dones i joves, en la reducció de la desigualtat salarial i en la lleu recuperació de poder adquisitiu. És molt lleu, certament, i aquí hem de ser capaços, tots, de fer-la créixer, però reivindico aquesta lleu recuperació.

Ara bé, en negatiu, l'increment de pobresa relativa; és cert, les xifres ho expliquen. I, per tant, com que parlem de xifres, cal reconèixer-ho: hi ha un increment de la pobresa relativa, i els treballadors no han recuperat el poder adquisitiu del 2008. Tenim un repte pendent. És un repte, sí. I aquest any el Govern de Catalunya, amb totes les dificultats per les quals hem passat, no hem pogut col·laborar-hi perquè això sigui possible. Esperem que amb el seu suport i amb aquesta reivindicació que demano a tots els grups de la cambra puguem tirar-ho endavant.

També tenim una elevada temporalitat i un percentatge de treball parcial involuntari. Tenim un problema en envelliment de la població, certament, i això té uns efectes notables sobre la despesa, i en natalitat, en el repte de la conciliació que suposa per a un país que necessita un canvi cultural urgent, aquí.

Cal una major inversió empresarial en R+D i una millor transferència de coneixement entre sistemes de recerca i empresa. Cal incrementar la despesa pública, especialment en àmbits amb major rendiment econòmic i social. I, sobretot, cal una autèntica revolució cultural de tot el país, d'aquesta cambra, de tota la societat, per la lluita contra el canvi climàtic i per l'Agenda 2030, per situar-la en el centre del debat polític.

Com hi podrem fer front? En primer lloc, el creixement econòmic, aquest creixement econòmic sostingut de tots aquests anys, s'ha de traduir en la millora del benestar individual i col·lectiu, mediambiental, i en un major equilibri territorial. La ciutadania ha de percebre que aquest creixement li arriba, i és aquí on tenim un camí a recórrer.

Segon, amb una estratègia compartida entre entitats, empreses, universitats i arreu del país. I ho estem fent, amb el Pacte nacional per a la indústria, amb l'estratègia «País d'oportunitats, país viu», amb el Pacte per la societat del coneixement, amb el Pacte per a les persones amb discapacitat. I d'aquí també l'agenda que va proposar l'altre dia el vicepresident, l'agenda catalana per a la prosperitat; important, perquè aquesta agenda inclou totes les mesures del Govern, aprovades o en elaboració, per reduir les desigualtats i avançar cap a una major cohesió social.

I tot això –i m'ho han de perdonar, perquè saben que, si no, no seria jo– ho hem de posar una altra vegada en relació amb la deslleialtat sistemàtica de l'Estat espanyol, perquè –tornen a ser dades, dades objectives– tenim eines i recursos, però no són suficients. Els recursos per atendre les necessitats creixen menys que l'economia catalana, i continua l'ofec financer a les comunitats autònomes. Els objectius de dèficit –se n'ha fet un fart, el vicepresident, de denunciar-ho– no es reparteixen d'acord amb competències; dèficit zero, 2020, quan tenim tres potes de l'estat de benestar. S'han reduït per part de l'Estat aportacions en salut, seguretat i inversions. Les bes-tretes del model de finançament no s'han actualitzat.

Tot això està incidint en nosaltres, en el nostre dia a dia. Tot això acaba incidint en el benestar de la ciutadania, si no podem disposar de tots aquests recursos. I, a pesar de tot això, l'esforç que es va fer, l'any passat, de complir deute, dèficit i regla de despesa, va ser immens, malgrat la injustícia que suposava –cosa que nosaltres hem fet i, per cert, l'Estat no.

Concretem algunes d'aquestes deslleialtats de l'Estat, perquè a vegades les donem per sabudes, i la contundència de les xifres et fa tornar a la realitat. Primer, el dèficit fiscal crònic de 16.000 milions anuals, és a dir, el 8 per cent del PIB de Catalunya, segons càlculs fets de les darreres balances fiscals publicades el desembre del 2017 per als exercicis 2013-2014. I si vostès creuen que no és així, per favor, per què no demanen que es publiquin les noves balances fiscals? Per què no demanen que es publiquin les balances fiscals i parlem amb dades més actualitzades? Les últimes que malauradament tenim són les que fan referència a 2013-2014, i, segons el mètode utilitzat, el dèficit fiscal oscil·la entre els 16.000 milions d'euros i els 11.500 milions d'euros. És igual, agafem 11.500 milions d'euros, com a dèficit fiscal, si volen, que és la xifra més baixa; un país no suporta un dèficit fiscal permanent d'11.500 milions de dèficit.



Els ho poso en context. En set anys Europa ha aportat prop de 40.000 milions d'euros a Espanya, durant el període 2014-2020; 40.000 milions d'euros a Espanya. Doncs bé, és el mateix que Catalunya aporta a l'Estat en dos anys i cinc mesos de dèficit fiscal.

Tenim un model de finançament discriminatori, i caducat des del 2014. Som el tercer territori en capacitat tributària i el penúltim en recursos rebuts en termes reals.

Tot això aquesta cambra hauria de votar-ho per unanimitat –per unanimitat–, perquè tot això està fent que la nostra ciutadania no rebi ni els recursos ni els serveis que es mereix.

S'ha incomplert per part de l'Estat el finançament de la Llei de dependència, i això bé prou ho sap el conseller El Homrani, el que pot arribar a suposar. Des del 2013 la Generalitat ha hagut d'aportar més del 75 per cent del finançament públic, quan hauria d'haver estat el 50 per cent. El 2017 l'Estat hi va aportar el 16 per cent, i la Generalitat, el 84 per cent. És que no pot ser. És impossible, perquè això perjudica a tota la ciutadania catalana. Per tant, interpel·lo a tots els grups.

L'infrafinançament crònic del sistema públic de salut; això també, consellera, ho sabeu prou bé, a més a més de que l'Estat incrementa la despesa a càrrec de Catalunya amb la cartera bàsica de salut, amb l'IVA, etcètera.

Conseller d'Interior, el deute acumulat de 688 milions d'euros per al finançament del Cos de Mossos d'Esquadra en el període 2010-2018 –688 milions– interpel·la a tota la cambra, perquè són diners que afecten a tota la ciutadania catalana.

Beques universitàries: encara s'incompleixen les sentències del Tribunal Constitucional que obliguen a transferir la gestió de les beques a Catalunya des del 1994.

Per no parlar de la mítica disposició addicional tercera de l'Estatut per pal·liar el dèficit històric en infraestructures de 3.710 milions de deute, que encara no ha arribat i ja no sé quants anys fa que la reclamem.

O el 13,1 per cent de pressupost en infraestructures de mitjana els darrers deu anys, lluny del nostre pes en població –del 16 per cent– o del PIB –del 19 per cent.

I ja no parlem, com també ha sortit aquestes últimes setmanes, dels pressupostos escassos i que s'executen menys. El 2018 es va executar el 58 per cent del previst. I qui ho diu? La Intervenció General de l'Estat. Això a vostès, a l'oposició, els sembla bé? O no els sembla bé? Quan la Intervenció General de l'Estat diu que s'ha executat el 58 per cent del pressupost..., és correcte? No ens hauríem de queixar? Ho acceptem? Perquè són diners dels ciutadans de Catalunya.

I en què es tradueixen, aquestes deslleialtats i aquests problemes? Doncs, per exemple, en el cas de rodalies, que dels 4.000 milions d'euros del Pla de Rodalies 2008-2015 només se n'ha executat un 14 per cent. Això també ens sembla bé? A tots ens sembla bé, que l'Estat executi el 14 per cent sobre el Pla de Rodalies? (*Pausa.*) Per tant, imagineu-vos... La senyora Roldán, que em deia: «Vagi a veure aquest, vagi a veure l'altre»..., vagi vostè avui a l'estació de Sants i expliqui'ls aquestes xifres, a veure també que els semblen, a tots els senyors i senyores que estan esperant el tren de rodalies, si és que passa. I el 2013 es va fer el Pla especial d'actuació 2013-2016, de 306 milions, del qual es va executar el 12,1 per cent.

Bé, aquest era el primer bloc que jo volia comentar-los. Un bloc centrat en economia, un bloc del qual el resum és que l'economia catalana va bé, a pesar de les deslleialtats de l'Estat, o sigui que l'esforç que fa aquest país és un esforç ingent, que mai arribarem a entendre en la seva plenitud i que ens permet acabar concloent aquest apartat, si m'ho permeten, amb aquesta idea d'un país en marxa i d'un país que està a punt.

I per això els demano que quan parlin de la situació econòmica de Catalunya traslladin en tots els fòrums en els que vostès participin aquestes xifres, les xifres reals, les xifres que donen les cambres de comerç, els col·legis d'economistes, el BBVA. Parlin d'aquestes xifres, donin un missatge positiu, de confiança. Facin que la gent torni a tenir la mateixa voluntat de seguir invertint a Catalunya, que cregui



en la seva gent, que cregui en els seus empresaris. Donin-los el suport, per un país que s'esforça i que emprèn cada dia. Els nostres emprenedors s'ho mereixen, els nostres emprenedors mereixen que els parlem amb dades i no amb versions apocalíptiques o sense cap mena de contrastació.

I ara passo a parlar de cada un dels blocs, tal com demanava la resolució, i segons el pla de govern que en el seu dia vaig tenir l'oportunitat de presentar a la cambra, que, si m'ho permeten, seran 264 actuacions. Perquè quedi clar que en aquest país treballem per les persones, de les més de mil mesures concretes que el pla de govern té en marxa i aspira cobrir al llarg d'aquesta legislatura, hem fet l'esforç de resumir-ho en només 264 actuacions, en quatre grans blocs: primer, un país cohesionat amb drets i oportunitats per a tothom; una economia pròspera, responsable i sostenible; una societat enfortida democràticament lliure i justa, i una Catalunya oberta al món.

Som-hi, doncs, amb un país cohesionat amb drets i oportunitats per a tothom, polítiques educatives i formatives. S'ha signat el Pacte contra la segregació escolar amb més d'un centenar de municipis i agents de la comunitat educativa, que estableix trenta actuacions i 189 mesures concretes en un nou àmbit i que va ser un esforç immens de concertació de tots els sectors implicats en un tema que efectivament calia resoldre, conseller, i que us vull donar les gràcies per haver-lo tirat endavant.

S'ha aprovat la construcció de vint-i-set noves escoles i instituts per 105 milions d'euros, que permetran la retirada d'un centenar de mòduls. S'estan duent a terme trenta-set actuacions de millora i ampliació, amb un pressupost de 152 milions d'euros. I aquest estiu es faran 260 actuacions més d'adaptació i millora per 24 milions d'euros.

En un esforç que ha fet aquest Govern, i que aniré detallant per a cada un dels àmbits, s'han convocat 5.005 places d'oposicions per a docents –cinc mil places d'oposicions per a docents. I aquesta ha sigut una línia que ha seguit tant aquest Govern com el Govern del president Puigdemont. Els últims quatre anys hi ha hagut un augment de gairebé vuit mil professors i professores contractats per l'escola pública. Un esforç que s'ha fet des de l'Administració que crec que cal posar-hi tot el valor.

També s'ha creat el programa STEMcat, per potenciar l'interès de l'alumnat vers les ciències, la tecnologia, l'enginyeria i les matemàtiques.

I dos decrets molt importants, l'inici dels quals crec que marcarà també el proper curs parlamentari: el de l'admissió d'alumnes i el de concerts educatius, per tal de garantir la gratuïtat real dels ensenyaments obligatoris, una distribució equilibrada d'alumnes amb necessitats específiques, i el principi –per nosaltres, important– de coeducació.

Una aposta amb què el conseller Bargalló ens ha entusiasmat a tot el Consell Executiu, el de l'institut escola, i que, a més a més, entronca amb aquells vells conceptes de la Mancomunitat i de la Generalitat republicana, en aquest cas amb vint-i-cinc nous instituts escola per al curs 2019-2020, per oferir un sol projecte pedagògic i un model integrat a tota l'etapa d'escolarització.

D'aquells cinc mil professionals, tres-cents nous professionals s'han contractat per atendre millor l'alumnat en el marc del desplegament del Decret d'educació inclusiva al llarg del 2018 i el 2019.

També s'ha posat en funcionament la comissió rectora del sistema de formació i qualificació per a la integració de l'FP inicial, contínua i ocupacional, en el marc de desplegament de la Llei de formació i qualificació professional. Voldria fer una breu aturada en aquest punt, la formació professional. Arreu de les visites que jo faig a les empreses d'aquest país, és un dels punts que els empresaris i directius més em reclamen. Sí, aquest país necessita tècnics, necessita tècnics especialitzats. Les empreses necessiten que aquesta política de formació professional, que realment ha de ser una política d'Estat, també, si m'ho permeteu, tiri endavant, perquè en aquests moments molts es troben que els falta aquest personal qualificat. I, per tant, és un dels punts on més accent posarem.

S'ha aprovat un decret llei que permetrà la integració de centres educatius d'altres titularitats a la xarxa de centres públics de la Generalitat, amb l'objectiu de donar una resposta urgent a les necessitats d'escolarització actuals, decret que vam consensuar amb el sector.

S'ha aprovat també el document de bases de l'Estratègia catalana de la formació i la qualificació professionals de Catalunya 2020-2030, que ha de definir cap on ha d'anar l'FP al llarg de la propera dècada –tal com els insistia, al meu entendre, un dels reptes més importants del país els propers anys. I s'ha creat un mapa d'innovació educativa, com a portal d'experiències pedagògiques innovadores, amb gairebé dos mil centres acreditats.

Altres dades que val la pena remarcar són haver assignat 2,6 milions d'euros a programes de formació i inserció per al curs 2019-2020 destinats a joves d'entre 16 i 21 anys que han deixat d'estudiar. O treballar en nous criteris constructius per adaptar els diferents espais dels centres als nous reptes que planteja l'educació. O un..., si l'haguéssim tingut, i mira que vam fer tots els esforços del món per aprovar un pressupost que ens donava unes capacitats financeres i d'inversió, doncs, molt més potents, haguéssim pogut finançar amb més de vint milions d'euros les llars d'infants municipals, i fer que el nou tram de beques menjador pogués arribar molt més lluny del que ara ha arribat.

El segon punt, dintre d'aquest país cohesionat, fa referència a la salut i a l'activitat física. Com saben, i fruit de les reivindicacions legítimes i raonables dels nostres metges i de tot el nostre personal sanitari, es va acordar destinar més de 100 milions d'euros addicionals a l'atenció primària per millorar l'atenció als ciutadans. Ja s'han cobert les 250 places pactades per reduir la sobrecàrrega dels professionals; per tant, complint un dels punts essencials d'aquell acord.

Hi insisteixo –avui he tingut oportunitat de parlar-ne–, els ciutadans valoren amb un notable els serveis sanitaris públics de Catalunya, segons l'enquesta Plaensa, i el tracte rebut per part dels professionals és un dels aspectes més valorats.

Impulsarem –i impulsem– la salut mental amb reforç a la població infantil i juvenil, amb orientació comunitària i un nou programa per a casos complexos. Hi destinem 70 milions d'euros, un 78 per cent més, si ho comparem amb l'exercici 2011.

O realitzacions molt concretes: han començat les obres del nou Hospital de Viladecans, que suposarà una inversió de 61 milions d'euros. S'ha aprovat la primera fase de l'Hospital Joan XXIII, que suposarà una inversió de gairebé 50 milions d'euros. S'ha inaugurat la nova *smart* UCI de la Vall d'Hebron, que atendrà 2.200 pacients l'any, que és la més gran de l'Estat i que ha suposat una inversió de 20 milions d'euros.

Però ens hem de seguir plantejant reptes. Hem de parlar i començar a pensar i a somiar el nou Clínic, per exemple; els nous hospitals que han de venir.

Garantim drets i qualitats. El 2015 el 87 per cent dels pacients van ser intervinguts en el temps estipulat. El 2018 aquest percentatge ha pujat al 94 per cent. Garantim també el temps d'accés d'intervencions oncològiques i cardíacques. I en el Decret d'accessibilitat sobre llistes d'espera que s'està elaborant al Departament de Salut, volem introduir tres nous procediments de garantia i tres nous criteris d'equitat: per a la reconstrucció mamària, per a la reconstrucció de la colostomia i per a la reconstrucció de la uretrotomia.

S'ha recolzat també la proposta perquè el Parlament insti per segon cop el Congrés a debatre la despenalització de l'eutanàsia i del suïcidi assistit.

I bones dades, bones dades de gestió. S'ha aconseguit un nou rècord en transplantaments, durant el gener-maig d'aquest any: cinc-cents transplantaments, un 16 per cent més que al mateix període de 2018.

O inauguracions pioneres, com la del CAP de la Mina. I quan abans el conseller d'Interior feia referència a que aquests problemes de seguretat de barris com el de la Mina s'han d'abordar des d'una visió absolutament multisectorial..., si m'ho perme-

teu, penso que justament idees tan ben pensades com el CAP de la Mina, pioner en la nova estratègia d'atenció primària i de salut comunitària, amb una inversió de 9 milions d'euros, i que va suposar també que en el mateix centre hi hagin psicòlegs, hi hagin representants de l'ajuntament, i, que per tant, sigui molt més fàcil alertar de qualsevol problema que a l'hospital arribi per poder-li fer front de manera immediata..., penso que aquest és el camí.

S'han posat en marxa dos nous CAPs, també, a Amposta i a Figueres. Doncs bé, no ens quedem aquí: renovarem 382 CAPs. Hi destinarem 30 milions addicionals, fins al 2022, amb nous aparells sanitaris, tecnològics i amb obres de reforma.

Hem creat el Fòrum de Diàleg Professional per trobar solucions amb tots els professionals sanitaris, i s'han implantat mesures, com la recuperació de les pagues per objectius, o millores salarials a l'ICS o en l'àmbit concertat.

També elaborarem una nova llei d'addiccions per intentar reduir el consum de tabac que reverteixi el repunt en el seu consum, després d'uns anys de descensos continuats. I s'ha consensuat un text amb les entitats, amb la Llei de l'activitat física i l'esport, per tal de portar-lo al Parlament i iniciar-ne la tramitació.

Més serveis. S'ha posat en marxa el vol nocturn de l'helicòpter medicalitzat, per donar assistència mèdica amb helicòpter les vint-i-quatre hores. S'ha aprovat –importantíssima– la Llei de creació de l'Agència de Salut Pública, per donar un servei més proper, àgil i flexible davant dels reptes presents i futurs i integrant la perspectiva de gènere.

Com també s'ha aprovat el Pla de prevenció i control de l'hepatitis C a Catalunya, que vol facilitar l'adopció i la implementació de mesures per disminuir la incidència, la morbiditat i la mortalitat associades a aquesta infecció. I s'ha reforçat l'atenció primària i hospitalària per a l'estiu amb 503 professionals.

S'ha creat l'Observatori de la Mort, per analitzar el lloc i les circumstàncies en què moren els catalans. Al setembre es posarà en marxa una nova eina web per apoderar les persones sobre com volen que sigui el seu final de vida i la seva mort.

Aquesta tardor s'aplicarà un nou model per prevenir i atendre l'excés de pes infantil. Cal recordar un problema que té aquesta societat: el 35 per cent dels infants entre 6 i 12 anys de Catalunya tenen un excés de pes.

El següent punt fa referència als afers socials i a protecció social, que n'hem parlat sovint en les interpellacions que els diputats i diputades m'heu fet a mi, com a president, o al conseller d'Afers Socials, però, ho repeteixo, quines han estat les solucions que el Govern de Catalunya ha posat sobre la taula durant aquests mesos? Primer, aprovar el Pla interdepartamental de suport a les famílies 2019-2021, dotat amb 700 milions d'euros, per assegurar les necessitats bàsiques, el suport a les famílies amb necessitats especials, l'acompanyament al cicle vital i la conciliació.

S'ha assignat l'Addenda 2018-2019 al contracte programa de serveis socials, que dota els ens locals amb 230 milions d'euros amb l'objectiu de coordinar, cooperar i col·laborar en matèria de serveis socials, benestar i polítiques d'igualtat. També s'han destinat 432 milions d'euros a projectes i activitats d'entitats de l'àmbit de polítiques socials en el marc de les convocatòries de subvencions 2019-2022. S'ha posat en marxa un pla de xoc per reduir les llistes de valoració de discapacitat i dependència. I s'ha ampliat, a l'atenció primària, el protocol d'actuació pel maltractament de la infància, amb l'objectiu de millorar la detecció de casos.

I un decret important, el de mesures urgents per garantir les prestacions per al manteniment de despeses de la llar per a la gent gran, que ha beneficiat 28.000 persones amb prestacions contributives.

Es parla, i es parla molt, dels menors migrats no acompanyats, i penso que hem de parlar amb tot el rigor. I jo vull agrair al conseller d'Afers Socials que aquests dies estigui parlant amb el rigor i, si m'ho permeteu, amb el punt correcte amb què s'ha de tractar aquest tema, perquè aquest és un tema que no podem portar a una politització que desbordi les emocions. Penso que l'hem de tractar amb tota la cura,

com s'està tractant. Perquè aquest és, ha estat i serà sempre un país d'acollida –sempre. I, per tant, amb totes les dificultats d'unes dades que ara posaré sobre la taula, penso que cal remarcar la importància i l'extrema professionalitat amb què aquest tema s'està abordant per part de la conselleria, que voldria que traslladéssiu, conseller, a tot l'equip que se n'està fent càrrec.

Només per adonar-nos d'allò a què, com a societat, ens estem enfrontant tots plegats: en dos anys s'ha multiplicat per set l'esforç econòmic en atenció a joves i migrants adolescents sols, 72,6 milions d'euros el 2018. S'han creat 3.600 places en cent cinquanta centres en el marc d'aquesta estratègia catalana per a l'acolliment i la inclusió del jovent.

Aquí també reclamaria de l'oposició, perquè aquest és un repte global, un dels que els deia al començament, el de les migracions, que fossin capaços de tenir una mirada llarga, i una mirada catalana d'acollida, que és el que sempre ha estat aquest país. I, per tant, també els demano el seu suport en aquestes polítiques.

S'ha posat en marxa un pla de xoc d'atenció a menors amb dinàmiques de carrer per detectar els casos més complexos, especialment els relacionats amb problemes de salut mental o d'addiccions, per poder-los atendre.

S'ha aprovat el Pla nacional de l'associacionisme i el voluntariat Horitzó 2021. A Catalunya més d'1.500.000 de persones estan vinculades al teixit associatiu, i tenim més de cinquanta mil voluntaris i voluntàries. Jo, fa poc, em reunia juntament amb Voluntaris.cat, i m'he reunit amb moltes entitats al llarg d'aquest any. Per mi Catalunya és això: Catalunya és aquest teixit d'associacions de tot tipus, culturals, econòmiques, recreatives, d'oci; però allà on els catalans s'associen, allà hi ha una voluntat de solidaritat, de tirar endavant un projecte, que em sembla que fa el país ser com és. I, per tant, aquest pla penso que és un pla també molt important, que dona valor a l'associacionisme i al voluntariat, amb els propòsits que cada una d'aquestes associacions o agrupacions de voluntaris vulgui tirar endavant.

També, per a aquest estiu, el programa «L'estiu és teu», amb més de sis mil places per a infants i joves d'entre 5 i 16 anys. Tinguem en compte que, des del 1995, gairebé 150.000 joves hi han participat.

Saben vostès –ho vam anunciar, ho vam explicar– que estem treballant en el Pla de l'estratègia catalana pel sensellarisme, que donarà un marc comú en l'atenció del col·lectiu de persones sense llar, tot localitzant i activant els recursos d'equipaments i serveis a cada territori. I aquí necessitem, i hem reclamat a l'Estat, un repartiment just dels fons recaptats amb el 0,7 per cent de l'IRPF: una altra més de les deslleialtats de l'Estat i que tots els grups de la cambra haurien d'estar d'acord que no és acceptable, perquè afecta tots els nostres ciutadans. Catalunya recapta el 25 per cent del conjunt de tot l'Estat, mentre que les entitats amb projectes a Catalunya només reben el 14 per cent. Aquest *gap*, aquesta diferència de percentatge, està afectant associacions catalanes que ho necessiten per tirar endavant els seus projectes. No sé si són independentistes o no ho són, però són del nostre país i ho necessiten, i la deslleialtat de l'Estat, una altra vegada, impedeix que puguin tirar endavant la seva feina amb la voluntat i, si m'ho permeten, també amb els anhels de fer una feina pels altres, i crec que, com a govern, hem d'estar sempre al seu costat.

Finalment, s'ha fet la consulta pública prèvia a la Llei de la concertació social per consolidar un marc normatiu sòlid per a la concertació social a Catalunya. S'ha posat en marxa la primera unitat integrada d'atenció als infants i adolescents víctimes d'abusos sexuals –pública– de Catalunya, a Tarragona, en col·laboració amb altres departaments i administracions. I s'implementarà una nova eina de càlcul de la inversió en infància i adolescència inspirada en una metodologia elaborada per UNICEF.

Un quart punt, sobre aquest bloc de país cohesionat, és el que fa referència a l'habitatge i els subministraments bàsics. I aquí saben com de prioritària és, la política d'habitatge per a aquest Govern, i com el conseller de Territori ha anat traslladant,

una darrere l'altra, totes les propostes que sobre aquest tema el Govern ha anat plantejant. I fa il·lusió pensar que la primera mesura que vam prendre com a govern executiu va ser justament aquesta, sobre habitatge.

Algunes d'aquestes mesures, doncs, han estat 138 milions d'euros dedicats a polítiques socials d'habitatge l'any 2018, un 8 per cent més que el 2017, que s'han destinat, amb 73.000 ajudes, al pagament de lloguers i s'han evitat 3.500 desnonaments.

S'ha recuperat la Llei 24/2015, sobre desnonaments i la pobresa energètica; per tant, tornen a ser vigents els articles que fan referència al lloguer social i a la cessió obligatòria d'habitatges dels bancs, i pensem aplicar-los.

S'han obert dos línies de finançament de 250 milions d'euros per a la construcció i compra d'habitatge de lloguer, per ampliar el parc d'habitatge de lloguer social amb 3.500 habitatges a curt termini. Aquesta era la mesura que els deia abans.

Es va aprovar un decret llei de mesures urgents per a la millora de l'accés a l'habitatge i volem que hi hagi un consens parlamentari per poder-lo portar a aquest Parlament, perquè creiem que aquest decret és important, perquè creiem que l'habitatge ha de ser una prioritat de tots, i, per això, iniciarem una nova ronda de contactes amb els grups parlamentaris, per poder tirar endavant aquest decret de mesures urgents de millora de l'accés a l'habitatge.

S'ha aprovat un decret llei que permet la limitació dels preus de lloguer en els barris o a les ciutats on es pugui acreditar una manca d'habitatge assequible, una proposta que a nosaltres ens semblava raonable, en la línia també del que crec que a Barcelona va aprovar-se, doncs, ahir, o es va plantejar, i que un decret que, per la conselleria de Justícia, pel consell i per la conselleria de Territori, es va posar a sotmetre a consideració d'aquesta cambra; nosaltres creiem que és essencial i que, per tant, seguirem treballant perquè aquest consens, igual que el de la millora de l'accés a l'habitatge, sigui possible perquè, hi insisteixo, per nosaltres, l'habitatge és una de les principals prioritats i demanem, doncs, la col·laboració. Ara, que ja han passat..., bé, ves a saber, però sembla que hagin passat tots els cicles electorals, seria bo que aquells temes realment de pes, de país, eh?, com els que els estic esmentant, especialment, en els temes d'habitatge, de limitar els preus, de millora a l'accés, doncs trobéssim aquells acords i aquelles complicitats que, malauradament, en períodes electorals no vam poder trobar.

Estem treballant en l'elaboració d'una llei integral de l'habitatge que agruparà totes les normatives que ara estan disperses –importantíssim.

S'ha modificat l'impost sobre els habitatges buits per incloure-hi els fons de titulització com a titulars de grans paquets d'habitatges buits provinents d'execucions hipotecàries.

S'ha aprovat la modificació del planejament a Barcelona, per destinar el 30 per cent de les noves promocions o rehabilitacions a habitatge protegit; una de les mesures que vam prendre en la comissió paritària que saben que hi ha entre l'ajuntament de la ciutat, de la capital de Catalunya, i el Govern de Catalunya.

S'ha obert una convocatòria de subvencions dotada amb 8,3 milions d'euros per als promotors que construeixin habitatges de lloguer amb protecció oficial.

S'han comprat, el 2018, 853 pisos per a lloguer social, a través del tempteig i re-tracte, la xifra més alta mai comprada per cap govern fins ara, que es destinaran a mesos d'emergència.

S'han destinat 6,4 milions d'euros per pagar factures de subministrament de llars en situacions de vulnerabilitat econòmica en el marc del contracte programa de serveis socials amb els ens locals.

S'ha aprovat una bonificació fiscal del cànon de l'aigua per a famílies en situació de vulnerabilitat, que és una decisió que pot beneficiar més de quaranta mil famílies.

S'han lliurat les claus dels darrers quaranta-quatre habitatges de remodelació del barri dels Merinals, de Sabadell, i d'una promoció de seixanta-cinc habitatges amb protecció oficial de lloguer a Amposta, setze dels quals han estat cedits a l'ajuntament.



S'ha signat, amb el Ministeri de Foment, el conveni de col·laboració per a l'execució del Pla estatal d'habitatge 2018-2021, amb un pressupost per a Catalunya de 272 milions d'euros, que executarà l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

I, com saben, s'està treballant en la modificació del Codi civil per elaborar una llei que millori els contractes d'arrendaments urbans, per garantir així el dret a l'habitatge i que aviat s'obrirà a consulta pública.

Finalment, es construiran 550 habitatges de lloguer assequible a diferents ciutats catalanes, obres que començaran el 2020, amb una inversió de més de 63 milions d'euros.

I, per acabar aquest primer bloc del país cohesionat, el que fa referència a les arts, la cultura i la llengua, perquè, per nosaltres, la cultura, sí, també és cohesió, sí, també és política social.

Per tercera vegada, s'ha tirat i s'ha impulsat endavant el programa «Fas sis anys, tria un llibre», on van participar més de 35.000 infants.

S'ha constituït el Consell de la Mancomunitat Cultural de les quatre diputacions catalanes, que permet que, per primera vegada, aquest país tingui, en les seves institucions més importants, una estratègia cultural pròpia i endreçada.

Es va celebrar un consell executiu específic centrat en la transversalitat de les polítiques culturals del Govern, i, ara que veig la diputada i exconsellera de Cultura Laura Borràs, doncs, efectivament, ella el va presentar. Hi ha en marxa 208 actuacions transversals, com ara l'Acord de Govern per a l'impuls de la cultura i la llengua catalanes a l'exterior o el d'impuls de la gestió de documents i de dades.

També s'ha estat treballant en el Pla estratègic d'arxius de Catalunya, i dos obres per mi importants, encara que els puguin semblar anecdòtiques a alguns: s'ha impulsat la construcció de la Biblioteca Central Comarcal de Sort, i, allà on tirem endavant una nova biblioteca, allà hi ha més cultura i hauríem de celebrar-ho; cada nova biblioteca vol dir més cultura. (*Aplaudiments.*) I s'ha destinat... Quina bona feina que han fet les biblioteques catalanes aquests últims anys; realment, excel·lent. I s'han destinat 2,4 milions d'euros per construir l'Arxiu Comarcal de les Garrigues, amb els quals, molts anys després, però sí que tanquem i fem realitat el vell somni dels nostres avis de la Mancomunitat de que, en cada capital de comarca, hi hagués un arxiu comarcal.

S'ha presentat un nou curs oral del català, «Ep! Escolta i parla», adreçat a persones que no estan alfabetitzades o tenen dificultats amb la llengua escrita com a base per a l'aprenentatge.

S'han convocat ajuts per al foment de l'audiovisual del 2018, per valor de 10 milions d'euros.

S'ha aprovat el Pla d'acció del Museu Nacional d'Art de Catalunya; un pla importantíssim per al museu més important del país, el Museu Nacional d'Art de Catalunya, que farà possible el seu creixement en el pavelló Victòria Eugènia.

S'impulsa el cinema en català i es dona suport a cent deu pel·lícules doblades i a 469 en versió original subtitulada en català.

També estem desplegant el Pla d'accessibilitat a equipaments escènics, museus i monuments.

Però, com que volem un país viu, volem que la cultura arribi a tot arreu i tenim magnífics equipaments culturals en aquest país, tenim magnífics museus que els hem de donar tot el suport, i, per això, hem iniciat les obres del futur museu d'art de Lleida, que suposarà una inversió total de 4,7 milions d'euros, i el Govern aportarà 800.000 euros per a l'adequació de la Casa Pastors, al Museu de Girona. També hi ha obres en marxa al Museu Arqueològic de Tarragona, i actuacions a punt de començar a la Seu Vella de Lleida, a Escala Dei o a Santes Creus.

Acabat aquest primer bloc de propostes i de solucions sobre un país cohesionat, i seguint atenent-me al que la resolució de Ciutadans em demanava, que era que, per cada un dels blocs de les conselleries, expliquéssim quines eren les nostres propos-



tes, nosaltres estem explicant no només propostes, sinó solucions, gestió, treball que s'està fent cada dia, encetaríem un segon bloc, sobre una economia pròspera, responsable i sostenible, començant pel mercat de treball i les relacions laborals.

Hem destinat i destinarem, aquest any 2019, 920 milions d'euros a polítiques d'ocupació, un 18 per cent més, per arribar a 464.000 persones beneficiàries i prioritzarem els grups amb risc d'exclusió, clar que sí, com hem creat la comissió de seguiment de la renda garantida de ciutadania. I no hem de deixar o oblidar, o jo, almenys, no puc deixar passar de dir que la renda garantida de ciutadania, en aquests moments, té un impacte al país sobre 120.000 persones, que s'ha ampliat, que hem crescut i que hem ampliat també els supòsits per arribar millor als col·lectius en risc d'exclusió social.

Hem desencallat el Centre de Formació Professional d'Automoció de Martorell, que era un tema que era una pedra a la sabata i que ens ha de permetre que 1.500 estudiants tècnics d'automoció acudeixin cada dia a Martorell per formar-se en el que és un dels sectors clau, el sector d'automoció, per al país.

S'ha presentat un paquet de mesures de suport a les dones i homes que treballen en cures de la llar i de les persones; trenta-set mesures, en concret.

I hem aprovat una línia de 6 milions per fomentar l'autoocupació juvenil per als anys 2019 i 2020.

Un tema molt important, el dels centres especials de treball i un tema que ens preocupa moltíssim: saben vostès que la pujada del salari mínim a Espanya ha provocat, en molts dels centres especials de treball, greus dificultats econòmiques. Nosaltres hi hem destinat 42 milions d'euros i hem addicionat 7,5 milions per minimitzar l'impacte de la pujada del salari mínim, però necessitem també aquí que l'Estat compleixi i necessito de l'oposició que exigeixi que l'Estat compleixi, perquè els centres especials de treball no són independentistes o unionistes, són centres especials de treball, que donen feina a les persones més desvalgudes. *(Aplaudiments.)*

I estic molt content de poder dir que convocarem cent cinquanta places en el marc del projecte DIL, amb el compromís que ha de liderar la Generalitat, com a Administració pública, per oferir llocs de treball a les persones amb discapacitat intel·lectual, també, en el país.

O altres mesures: hem destinat 7,75 milions per a l'impuls del projecte Singulars, en el marc de la promoció de l'economia social; setanta-dos iniciatives arreu del territori.

I una proposta que va avançar-los el vicepresident. S'han iniciat els tràmits per calcular el salari mínim de referència català, el salari de mínim de referència CAT, un salari diferenciat per a Catalunya, que s'adeqüi a la nostra productivitat i al cost de vida dels catalans, més enllà del salari mínim de l'Estat.

Estem treballant en el decret de regulació de l'empresa social, per establir les condicions que han de complir les empreses definides com a socials, qualsevol que sigui la seva fórmula jurídica; i també en el decret de desplegament de la concertació territorial de polítiques d'ocupació del SOC, per aconseguir una millor adaptació de les polítiques d'ocupació actives a les necessitats reals de cada territori.

Finalment, impulsem un nou model propi de teletreball per modernitzar l'Administració i millorar l'eficiència i la qualitat de vida dels treballadors, en el marc del Pacte per a la reforma horària. Penso que aquests conceptes de reforma horària i de conciliació laboral són conceptes que poden transformar la societat, però que també necessitaran un consens per part de tots, atesos els canvis també culturals, d'hàbits que això implica, però que hi soc absolutament favorable. A palau, res comença, cap acte públic no comença després de les sis. Penso que també, des d'aquest punt de vista, les administracions han de ser pioneres i capdavanteres a l'ordre de fer aquests canvis culturals per al país. Jo els pregaria a tots vostès, que tenen responsabilitats públiques, doncs, que aquesta idea de la conciliació laboral, de la reforma horària, realment, ens la creguem i la practiquem.

Un segon punt, dintre d'aquest segon bloc, fa referència a l'economia i hisenda. Tot i que n'he parlat abans, remarco algunes dades que penso que val la pena tornar a insistir-hi. Els he dit que, per primer cop, vam complir els objectius de dèficit, deure i regla de despesa, i això és fruit d'una gestió rigorosa, el rigor amb el que, dia a dia, aquest Govern enfronta els problemes. I això ha permès que Catalunya s'hagi pogut adherir al fons de facilitat financera, deixant enrere el FLA, i que la Generalitat torni als mercats de capital i a poder emetre deute a partir del 2020.

Vam exposar-los el contingut de l'avantprojecte de pressupostos per al 2019. Malauradament, les turbulències electorals no ens van permetre trobar aquell consens que penso que el país hauria rebut amb una gran satisfacció, perquè el país es mereixia que haguéssim trobat les complicitats per tirar endavant aquells pressupostos.

Esperem que, en la nova negociació dels pressupostos per al 2020, comptem amb el suport dels grups de l'oposició, perquè aquest país ha de poder comptar amb uns pressupostos que li donin, li permetin també tirar endavant les polítiques de benestar i de progrés social. De tota manera, saben vostès també que, en aquesta situació de pròrroga pressupostària, vam aprovar un pla d'acció per atendre la despesa urgent del 2019; en aquest context, amb una concessió d'un suplement de crèdit de 814 milions d'euros, que, juntament amb altres recursos, permetrà millorar les condicions sobretot dels nostres servidors públics en més de 1.039 milions d'euros.

S'ha presentat també el nou Pla de prevenció i reducció del frau fiscal i de foment de les bones pràctiques tributàries 2019-2022. Ja l'anterior pla, 2015-2018, va fer aflorar 740 milions d'euros de contribuents que no complien amb les seves obligacions tributàries. Per tant, penso que aquesta xifra demostra la importància de continuar amb aquest pla. L'ATC ha recaptat 3.452 milions d'euros en concepte de tributs propis i cedits el 2018, un 6,1 per cent més que l'any anterior. I, en el primer trimestre d'enguany, ha recaptat 758 milions d'euros, un 7,3 per cent més.

S'ha aprovat la modificació de la Llei 6/2017, de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques, que ens ajudaran i possibilitaran una redistribució més justa de la riquesa. Hem consolidat el desplegament de l'Administració tributària de Catalunya. Hem reduït el deute amb els ajuntaments, els consells comarcals i les diputacions en més d'un 90 per cent en quatre anys. És a dir, hem passat d'un deute de 1.334 milions d'euros el 2015 a 76 milions el 2019, amb el que això suposa també de possibilitats per als ajuntaments i per a la Generalitat.

S'han incrementat els tipus impositius de tres impostos, amb un augment de recaptació de 88 milions anuals: l'impost sobre actes jurídics documentats, l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial i l'impost sobre les apostes esportives.

I avancem en el pla de concentració d'oficines de la Generalitat al nou districte administratiu que serà una realitat a partir del primer trimestre del 2020 per guanyar eficiència.

Hem activat el Registre d'ajuts i subvencions de Catalunya, el RAISC, que agrupa i simplifica tota la informació sobre subvencions i ajuts d'àmbit català i facilita els tràmits i consultes de la ciutadania amb relació a aquesta matèria. Estem treballant per un creixement sostenible de l'economia catalana via la fiscalitat. Hem impulsat un nou model de política fiscal corporativa al sector públic de la Generalitat. En deu mesos es presentarà el model i la proposta d'estratègia per implementar-la. I defensarem el reglament de l'impost sobre les begudes ensucrades, tal com va explicar el vicepresident. Un estudi l'avalua; conclou que l'impost sobre les begudes ensucrades augmenta l'esperança de vida, en millora la qualitat i redueix els costos sanitaris.

Seguim dintre d'aquest bloc, d'una economia pròspera, responsable i sostenible, però ara parlant de coneixement i d'innovació, que també és la Catalunya real. S'està avançant en el pla nacional per a la societat del coneixement, un dels plans, al meu entendre, més importants. El triangle empresa, universitats, centres de recerca és un

triangle que ens pot fer guanyadors en aquest país, que ens pot portar a liderar també aquesta revolució del coneixement que ens cau a sobre. I, per tant, hi ha redactada la proposta, s'ha constituït el plenari, la taula permanent, en les properes setmanes i mesos els podrem ja informar de com va avançant.

S'han convocat 149 places de personal docent i investigador altament qualificat en el marc del Pla Serra Húnter, 2018. S'han convocat, entre d'altres, els ajuts Tecnio per contractar setanta-dos investigadors amb un pressupost d'11 milions d'euros: els ajuts INNOTECH que beneficiaran trenta pimes, i s'han finançat més de vint *start-ups* tecnològiques.

S'han impulsat noranta-vuit projectes de doctorat industrial en marxa el 2018 i cent més el 2019 amb l'objectiu d'impulsar la transferència del coneixement. S'ha aprovat la memòria preliminar de l'avantprojecte de la Llei de la ciència amb l'objectiu de reforçar l'autonomia dels centres de recerca i situar Catalunya en l'elit de la investigació internacional dins del marc del pla nacional per a la societat pel coneixement. S'ha obert la tercera convocatòria del Pla estratègic de recerca i innovació en salut, el PERIS, que destina gairebé 8 milions el 2019 i que se suma als trenta d'anteriors convocatòries per contractar joves investigadors.

S'ha obert una convocatòria de projectes de compra pública d'innovació en salut amb ajuts de 14 milions d'euros que les entitats promotores dels projectes cofinancen amb una suma equivalent. S'han cedit espais a setanta-set companyies catalanes, majoritàriament pimes, al Mobile World Congress d'enguany i al 4 Years From Now per acompanyar-les a la fira més gran de la indústria mòbil i reforçar així la seva marca.

S'ha presentat l'StarLife, una infraestructura única per manipular dades de recerca biomèdica amb un cost de gairebé 2 milions d'euros, finançament públic i privat. Continuem impulsant la compra pública innovadora a compromís, 20 milions l'any 2020, i s'ha posat en marxa el Barcelona and Catalonia Startup Hub, una plataforma que és un punt de trobada de les *start-ups* catalanes per posicionar l'ecosistema català al món i captar inversions.

Finalment, i dintre d'aquest bloc de coneixement i innovació, s'ha aprovat el Decret de preus públics universitaris per al curs 2019-2020, que manté una rebaixa del 80 per cent del preu de matrícula per als estudiants de grau amb rendes corresponents al tram 1 i del 70 per cent per a les rendes del tram 2 del sistema de tarifació social.

En el bloc següent d'empresa i teixit productiu, l'Institut Català de Finances ha finançat més de 1.500 empreses amb gairebé 600 milions d'euros, creant noves línies de finançament per a projectes d'economia verda i per a habitatge social. Hem arribat al compliment del 87 per cent del Pacte nacional per a la indústria, i hem rendit comptes fa poques setmanes en els dos primers anys de vigència. Això vol dir que s'han executat, en els anys 2017, 2018, prop de 796 milions d'euros.

S'ha creat el Programa d'emprenedoria territorial especialitzada dins del programa «Catalunya emprèn» amb un pressupost de més d'1 milió d'euros amb l'objectiu d'ajudar a construir programes d'emprenedoria d'empreses basades en la innovació i la tecnologia. S'han presentat i s'estan desplegant el Pla de màrqueting turístic i el Pla estratègic de turisme per augmentar la despesa diària del turista, augmentar el turisme que ens visita fora de temporada alta i arribar al 10 per cent dels turistes allotjats fora del litoral.

També hem aprovat la memòria de la Llei d'impuls de l'activitat econòmica en l'entorn digital, i treballem en l'Agenda Comerç 20/21 com a full de ruta amb les línies d'actuació per fer front els reptes del futur del sector del comerç com l'iComerç. Hem aprovat el Pla d'implantació de la Finestreta Única Empresarial 2019-2021. La FUE ja és present al 97 per cent dels municipis de Catalunya i serveix el 77 per cent de la població. Hem elaborat la guia per fomentar l'accés de les pimes a la contractació pública per facilitar la participació de les pimes en aquestes licitacions.

S'ha creat una línia de préstecs dotada amb 30 milions d'euros per millorar les instal·lacions d'allotjaments turístics, creant una nova línia de finançament per impulsar projectes de pimes en creixement. O s'ha aprovat, i em sembla molt rellevant i se n'han vist les conseqüències, el règim electoral de les cambres de Catalunya, incloent el vot electrònic com a principal novetat, que ha funcionat perfectament i que ha permès incrementar el nombre d'empreses i d'empresaris que han participat en l'elecció dels seus representants a les diferents cambres.

S'ha donat suport a 23.300 empreses, centres tecnològics i entitats l'any 2018, un 3,3 per cent més que l'any anterior. Es preveu aprovar en breu la llei per crear les àrees de promoció econòmica urbana, les APEU, el segon semestre del 2019, per fomentar el comerç i reforçar el paper de les entitats associatives comercials. Treballem en un pla d'adaptació de pime a la indústria 4.0, i en un pla de suport a la indústria de l'automoció i de la mobilitat essencial pel que representa al sector de l'automoció a Catalunya.

El següent punt fa referència a les polítiques agroalimentàries. S'ha aprovat l'Estratègia marítima de Catalunya 2030 per desenvolupar una economia blava de manera sostenible. S'ha arribat, i és importantíssim, a un acord amb el sector agrari i ramader per defensar un model català de la PAC 2021-2027 que consideri les particularitats de Catalunya, la regionalització de fons i plans estratègics a escala territorial per fer una gestió més eficient dels ajuts. S'ha presentat el Consell Català de l'Alimentació com a fòrum d'anàlisi, debat i proposta sobre les polítiques agroalimentàries. S'ha aprovat el Decret de governança de la pesca professional, amb un marc innovador basat en l'ecogestió. S'ha desplegat l'Institut Català de Recerca per a la Governança del Mar. S'ha posat en marxa un pla de lluita contra la pesta porcina africana que augmenti els controls a les exportacions i al transport, i un pla de contingència per a prevenir la malaltia, i s'ha fet parlant amb el sector. S'ha presentat el Pla d'acció de la fruita dolça 2018-2020, per superar la crisi de preus. S'han creat tres grups de treball per fer front a la crisi dels cítrics. S'ha elaborat el Pla estratègic de l'avellana. S'ha elaborat el Pla estratègic de recerca, transferència i innovació agroalimentària 2021-2030. I s'està treballant en l'elaboració del nou decret sobre la producció agroalimentària ecològica que millorarà el coneixement i l'eficiència en la gestió de marca. Hem aprovat ajuts a 137 empreses al sector agrari, ramader i forestal, que generaran una despesa de més de 6 milions d'euros en cooperació per a la innovació. Hem aprovat 5,3 milions d'euros en ajuts per a foment de la pesca, l'aqüicultura sostenible i la comercialització i transformació dels productes pesquers, i estem en una nova fase de desenvolupament, com els deia, de l'Estratègia marítima de Catalunya amb la selecció de projectes territorialitzats. Déu-n'hi-do, consellera, la feina que s'ha fet aquest any; moltes gràcies.

Si creiem en un país viu, si creiem en un país territorialitzat, econòmicament sostenible, hem de donar tot el suport a la nostra pagesia i al nostre sector, també, pesquer, perquè l'única manera que tenim de que aquest sigui un país, efectivament, on tothom tingui les mateixes oportunitats, és que afavorim que tothom tingui aquestes mateixes oportunitats, i això passa per apoderar els nostres pagesos, per donar valor a la feina del camp i a la feina de la mar.

*(Aplaudiments.)*

I això empalma justament amb el següent punt de cohesió territorial i món rural, on jo havia de parlar-los del país d'oportunitat, País Viu, n'hem parlat a bastament i també abans amb una pregunta. Jo hi crec fermament; és un compromís personal. Si no som capaços, i ho preguntava el senyor Iceta, d'equilibrar... Jo penso que ens ho juguem en els propers deu anys, sincerament, aquest punt d'equilibri territorial, i, per tant, és un projecte tan important per les comarques en les quals hi ha un punt de despoblament, que necessitem veure-ho des d'aquesta transversalitat; no només és una política agrària, és una política de polítiques digitals, de justícia, d'hisenda, de salut i d'educació, eh? I, a cada comarca, hi hem de saber parlar i escoltar, sobretot

escoltar, escoltar les comarques, que ens diguin com volen tirar endavant, quins són els problemes, quines són les entitats a les quals ells creuen que hem de tenir com a interlocutors, hem de parlar diferent amb el país. Barcelona i la Generalitat han de parlar diferent amb el país, els hem d'escoltar, i això és el que farem, doncs, hi insisteixo, amb aquestes reunions, la primera de les quals es farà sempre a palau amb els consells d'alcalde; la segona, a les comarques i amb un seguiment permanent a través, també, dels consells comarcals i dels consellers d'alcaldes per escoltar-los. I, dintre d'aquestes accions, doncs, també el PUOSC, que avui també la consellera de la Presidència n'ha parlat, i que hem pogut desencallar; des del 2015 que no es podia tirar endavant, i que és rellevantíssim per als nostres ajuntaments, 250 milions d'euros que sobretot beneficiaran els petits i mitjans ajuntaments del país per poder fer aquelles obres que ells creguin que tenen més prioritats.

També estem impulsant plans directores urbanístics de sòls no sostenibles de l'Alt Pirineu i del litoral gironí. Hem subvencionat obres de rehabilitació d'edificis residencials. Hem aprovat l'avantprojecte de llei d'ordenació del litoral i s'està elaborant el cos legal que ha de vertebrar l'ordenació territorial de Catalunya, que es materialitzarà en la llei del territori i en la llei de muntanya. Suport i suport absolut a la Llei d'espais agraris, per assegurar la capacitat productiva del camp i posar en producció terres en desús. Aquesta ha de ser també una de les eines importants del projecte País Viu.

S'ha constituït l'Assemblea Urbana de Catalunya, que elaborarà i validarà l'agenda urbana de Catalunya, l'eina que ha de potenciar les oportunitats i afrontar els reptes que planteja la urbanització creixent. S'ha suspès la tramitació d'instruments de planejament i de gestió, i la concessió de llicències d'obra nova en els primers cinc-cents metres del litoral gironí. Una decisió, com poden imaginar-se, que no era fàcil, però una decisió que va prendre aquest Govern, conscientment, conscient del que ens jugàvem amb aquesta moratòria. I cal afegir que en els darrers vuit anys s'han reduït en cent hectàrees els sòls destinats a nous creixements.

S'han destinat gairebé 10 milions d'euros per facilitar l'activitat agrària de 319 joves durant el 2018. S'ha aprovat –avui en parlàvem– el Pla estratègic del Cos dels Agents Rurals 2019-2024. S'han atorgat vuitanta-tres ajuts, amb una inversió de 26 milions d'euros, per a la modernització de regadius. S'han aprovat els ajuts a la millora de la competitivitat agrària per un import de 17 milions d'euros.

Hem signat convenis per a l'execució del projecte mediambiental de la lluita contra el cargol poma i la millora de la biodiversitat al Delta de l'Ebre, tan important, consellera. I jo que..., ja no sé quantes visites porto a les Terres de l'Ebre, que, a més a més, he de dir que cada vegada que hi vas te n'enamores més. L'important que és aquesta lluita contra les plagues, que, malauradament, al delta ara mateix suposa, no? I, per tant, aquí hem de posar també tots els esforços perquè també el delta, les Terres de l'Ebre, especialment, tinguin també totes les oportunitats.

S'ha obert la convocatòria de subvencions per a obres de rehabilitació d'edificis d'habitatges i una nova línia de finançament de 100 milions d'euros per a inversions en rehabilitació, eficiència energètica i accessibilitat.

Per últim, estem elaborant un nou pla econòmic i financer dels regadius per garantir l'execució de noves obres i la modernització de regadius.

Passaríem, ara, després d'aquest apunt sobre polítiques agroalimentàries, a explicar les mesures que hem pres sobre infraestructures i mobilitat. Hem inaugurat la nova línia 10 Sud del metro de Barcelona, amb tres estacions: Fonèria i Foc, a Barcelona, i Provençana, a l'Hospitalet de Llobregat. I s'està construint una nova estació, la de la Ciutat de la Justícia.

S'està executant la construcció del túnel dels tres ponts, en el marc de les obres de millora de la carretera C-14, a l'Alt Urgell, amb una inversió de gairebé 36 milions d'euros. S'han sotmès a informació pública els projectes de millora de l'eix diagonal entre Vilafranca del Penedès i Igualada, i la comarcal 16 entre Berga i Bagà.



Ambdós projectes comporten una inversió aproximada de més de gairebé 280 milions d'euros. Es destinaran 430 milions d'euros fins l'any 2023 per a la millora continuada de la xarxa viària.

S'està treballant, ho saben vostès, n'ha parlat sovint el conseller de Territori, en l'elaboració d'un nou model de gestió de les vies d'alta prestació de la xarxa viària catalana, i el seu sistema de finançament mitjançant una tarifa plana, la famosa vi-nyeta. I estem treballant en el desplegament de la T-Mobilitat per establir un nou sistema tarifari de transport públic.

Vam aprovar el Decret llei de mesures urgents en matèria de transports de viatgers mitjançant el lloguer de vehicles amb conductors, VTC, amb, també, un decret que el Govern, en un moment de controvèrsia, de debat públic, vam prendre una decisió, i la vam mantenir, i vam governar, i vam decidir tirar endavant aquest decret, establint les condicions d'explotació i de control d'aquest servei a tot Catalunya. No només això, hem aportat 470 milions de subvenció al transport públic l'any 2018, que ha servit per millorar-lo, per fomentar-ne l'ús i per disposar d'una mobilitat sostenible.

Hem aprovat el Pla d'inversions 2019-2022 dels Ports de la Generalitat, en una inversió pública de 30 milions d'euros. Ja ens agradaria poder fer el pla d'inversions, també, del pla del Port de Barcelona i del de Tarragona, però, malauradament, són de l'Estat.

S'ha constituït el grup de treball d'infraestructures i serveis de la Taula Estratègica del Corredor Mediterrani. A finals de l'any finalitzarà el desplegament de la xarxa de busos d'altres prestacions Exprés.cat, que arribarà a un total de quaranta-tres línies. Estem treballant en un nou contracte programa amb Renfe, que reguli les condicions contractuals i de prestació i la durada del servei entre la Generalitat i l'operadora.

S'han iniciat les obres de millora de la C-58 entre Terrassa i Sabadell. Es destinaran 43 milions d'euros per a la compra de cinc locomotores i seixanta-sis vagons per al transport de mercaderies de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, en el que, penso, que encarem el seu quarantè aniversari, que celebrem aquesta tardor, doncs, d'una manera òptima. És una de les grans empreses del país, i cal donar-li tot el suport; almenys, des d'aquest Govern donem tot el suport a Ferrocarrils de Catalunya.

S'han iniciat les obres per a completar l'estació de la línia 5 Ernest Lluch, i a final d'any entrarà en funcionament la nova estació de metro de la L-10 Sud, Ciutat de la Justícia, com els deia al començament.

I l'últim apartat, dintre d'aquest segon bloc, és el de la sostenibilitat. Sí, aquest Govern, un dels primers governs d'un país que declara formalment l'emergència climàtica, que no va ser una declaració retòrica, sinó que ha estat una declaració aprovada, també, de fons, per poder fer-hi front..., si m'ho permeten. S'han destinat i es destinaran 58 milions d'euros per fer front a l'emergència climàtica que es posaran a disposició de la indústria per a inversions en matèria d'estalvi i eficiència energètica, i per impulsar la mobilitat elèctrica. Hem aprovat l'Estratègia del patrimoni natural i de la biodiversitat de Catalunya, amb vuitanta-cinc línies d'actuació. S'ha aprovat el Pla d'acció de prevenció del malbaratament alimentari a Catalunya 2019-2020; o el Pla estratègic PIRVEC 2016-2019, que amplia a vuitanta-vuit les estacions de la xarxa de recàrrega ràpida de Catalunya per a vehicles elèctrics.

També, i molt important, estem treballant en l'elaboració de la llei de la transició energètica de Catalunya, creant una agència catalana d'energia per tal d'accelerar el canvi de model energètic.

Hem creat l'ens d'abastament d'aigua Ter Llobregat, l'ATLL; un nou ens públic que gestionarà la xarxa d'abastament d'aigua del sistema Ter Llobregat, on invertirem 150 milions d'euros en cinc anys, per modernitzar-ne les instal·lacions i la seva eficiència. L'Agència Catalana de l'Aigua, i crec que és una notícia excel·lent, quedarà totalment sanejada aquest 2019. Entre el 2011 i el 2019, haurà liquidat un deute bancari de 1.388 milions d'euros.



Estem aplicant el Pla de gestió del districte fluvial de conca de Catalunya. I s'ha obert a consulta pública l'avantprojecte de llei de prevenció i gestió de residus i d'ús eficient dels recursos.

També s'ha aprovat un nou decret de dejeccions ramaderes, que permetrà garantir la qualitat del sòl i de les aigües subterrànies. S'han finançat projectes d'economia verda i circular per valor de gairebé 20 milions d'euros entre novembre del 2018 i maig del 2019. Hem presentat l'estratègia de serveis energètics als equipaments i infraestructures de la Generalitat per aconseguir que el parc immobiliari de l'Administració es proveeixi íntegrament d'energia neta i de proximitat el 2035. I hem celebrat la primera reunió del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, que haurà d'elaborar les propostes dels pressupostos de carboni.

Finalment, dir-los que una quarta part dels contractes adjudicats per la Generalitat el 2018 incorporaven clàusules ambientals: 2.133 contractes van incloure condicions de respecte al medi ambient amb un import adjudicat de gairebé 500 milions d'euros.

I vaig ara al tercer bloc, en el que exposo, departament per departament, tal com vostès demanaven, quines són les mesures que hem pres des del Govern de la Generalitat per tirar endavant el Govern d'aquest país, que fa referència a una societat enfortida democràticament, lliure i justa, i el primer punt del qual és: Govern obert i qualitat institucional.

S'ha aprovat el Projecte de llei de procediment de votació electrònica per als catalans i catalanes residents a l'estranger. S'ha aprovat l'estratègia de dades obertes de la Generalitat de Catalunya i l'adhesió a la Carta internacional de dades obertes. S'ha aprovat el Pla d'actuació de participació 2012-2020 de la Xarxa de Govern Transparents. S'ha aprovat l'elaboració de l'estratègia de la lluita contra la corrupció i l'enfortiment de la integritat pública en el termini de sis mesos a comptar a partir del juny de 2019.

S'ha aprovat el Pla de govern obert 2019-2020, amb un centenar d'actuacions que consoliden l'estratègia de transparència per construir una societat d'una alta qualitat democràtica. S'ha creat una nova eina per conèixer amb detall els comptes de la Generalitat: pressupostos oberts. S'han impulsat debats estructurals al voltant de polítiques públiques per incorporar les veus de la ciutadania en les decisions del Govern; per exemple, sobre el Pla Europa per debatre els grans problemes de la Unió Europea.

S'ha passat a formar part de l'Open Data Charter, un reconeixement internacional per a la política de dades obertes. En són membres més de setanta governs i organitzacions.

S'ha aprovat una aportació extraordinària de 20 milions d'euros per a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè pugui pagar l'IVA després del canvi de criteri del ministeri.

S'està dissenyant el Pla d'innovació social en qualitat democràtica i bon govern per introduir la innovació de millora democràtica en espais cívics i espais col·laboratius.

I s'està elaborant el reglament del desenvolupament de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, amb la previsió de que el tinguem aprovat al llarg del segon semestre d'enguany.

En polítiques digitals, el que hem fet fins ara, essent per a aquest Govern una prioritat, i essent el primer govern del país que té una conselleria dedicada específicament a polítiques digitals, ha estat, com saben, signar, juntament el Govern de Catalunya amb les quatre diputacions, el Compromís nacional per al desplegament de la fibra òptica, per connectar totes les capitals de comarca el 2020, i tots els municipis de més de cinquanta habitants el 2023. Només aquest any s'ha promogut el desplegament de 626 quilòmetres de fibra òptica. I aquest, precisament aquest és un dels punts essencials d'equilibri territorial i del projecte País Viu. Necessitem que a aquelles co-

marques de les quals parlàvem, els arribi la fibra òptica, perquè tinguin les mateixes oportunitats que la resta del país.

Hem consolidat esdeveniments tecnològics internacionals ja implantats, com el Mobile. I n'hem atret de nous, com l'Integrated Systems Europe, l'esdeveniment sobre vídeos més important que se celebra a Europa, i que fins ara se celebrava a la Fira d'Amsterdam, i que a partir d'ara se celebrarà a Barcelona.

S'ha posat en marxa el programa Internet Segura per conscienciar la ciutadania en matèria de ciberseguretat. S'ha presentat –la vam presentar conjuntament, conseller, i va ser un gran honor– la primera carta catalana per als drets i les responsabilitats digitals, amb la voluntat de garantir a Catalunya els drets i llibertats fonamentals, també en l'era digital, no només en l'era real. Com ens agradaria que aquests drets i llibertats que vam poder aprovar en l'era digital els tinguéssim reconeguts i respectats també en el món real!

S'està ultimant la redacció del Pla de cultura digital 19-20-22 per tal de potenciar la innovació i la digitalització de les empreses culturals, i afavorir el posicionament de Catalunya com un país innovador i capaç d'atraure talent creatiu. I s'estan elaborant els estatuts de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya.

Hem aprovat l'estratègia 5G del país, i hem treballat per posar en marxa el Barcelona Digital Talent, una iniciativa publicoprivada que busca crear i retenir professionals amb competències digitals a Barcelona, i captar talent internacional.

També hem aprovat la primera estratègia de *blockchain*, i es prepara per començar el seu desplegament dins de l'Administració, amb l'objectiu de posicionar Catalunya com a pionera en aquesta tecnologia.

Estem desplegant l'estratègia digital Catalonia per tal de convertir Catalunya en un *hub* tecnològic de prestigi internacional i fer-ne una nació digital. També impulsem la tecnologia dron al país, i dins de la Generalitat, en el marc de l'ampliació de les instal·lacions del Barcelona Dron Center, a Moià, centre que és una de les deu úniques instal·lacions tecnològiques dedicades als drons que hi ha a tot el món –a Moià. Això és el que necessitem, precisament, per al país viu i equilibrat: que a Moià tinguem els drons, i que a Olot tinguem els guanyadors del Pritzker d'arquitectura dissenyant les millors cases que es poden dissenyar actualment a tot el món.

S'està elaborant l'estratègia d'intel·ligència artificial de Catalunya, amb l'objectiu de maximitzar la recerca, la innovació i la creació d'empreses d'intel·ligència artificial, i reforçar-ne la competitivitat. I, properament, es presentarà l'app d'informació i agenda cultural VIBRA, que permet l'evolució cap al carnet cultural digital personalitzat.

Continuo, dintre d'aquest tercer bloc, parlant de la igualtat entre dones i homes; la política d'igualtat. Hem impulsat la incorporació de la perspectiva de gènere en polítiques de salut, amb un nou model d'atenció a l'endometriosis, i nous protocols de seguiment de l'embaràs i de la creació d'un consell assessor.

S'ha presentat el protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorn d'oci. Es preveu formar més de tretze mil persones per lluitar contra les violències sexuals en entorns d'oci. S'ha creat l'Observatori Català de la Justícia en Violència Masclista, per analitzar la resposta judicial a la violència masclista i per millorar-ne l'efectivitat. S'ha aprovat el Pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere 2019-2022, per superar les discriminacions estructurals i desenvolupar i recuperar de manera efectiva les mesures establertes a la Llei 17/2015, d'igualtat efectiva entre dones i homes. Hem obert la cinquena convocatòria dels Premis Dona TIC 2019. Cal tenir en compte que 6.600 persones hauran estat ateses en el primer any de funcionament del Servei d'Acompanyament a la Víctima del Delicte, a fi de poder anar a declarar als jutjats, evitant el patiment i la victimització, una dada molt important.

Però aquesta igualtat l'hem de traslladar també al món rural, i per això s'ha creat el Consell de Dones del Món Rural i Marítim, per reconèixer el paper de les dones al sector primari català. S'ha aprovat la Guia per a la incorporació de la perspecti-

va de gènere als contractes públics, també, també als contractes públics, una nova eina encaminada a assolir la igualtat efectiva també en la contractació pública. Hem aprovat el Pla director de formació en equitat de gènere, un pla pioner en l'àmbit de les administracions, i un nou programa de tractament amb visió de gènere per a totes les dones internades en centres penitenciaris de Catalunya, per apoderar-les i preparar-les per al seu retorn a la vida en llibertat.

Es garantiran, com he dit abans, un màxim de cent vuitanta dies per a la reconstrucció després d'un càncer de mama, en el marc del nou decret de llistes d'espera. I es destinaran 32 milions d'euros per erradicar les violències masclistes el 2019, dins del segon Programa d'intervenció integral contra les violències masclistes 2019-2022, amb més de cent actuacions.

Finalment, s'està treballant per un pacte nacional per a l'erradicació de la violència masclista a Catalunya. Ja se n'ha presentat el pla de treball a la Comissió nacional per una intervenció coordinada contra la violència masclista. I s'ha presentat EMPOWA, projecte cofinançat per la Unió Europea per facilitar l'accés de dones emprenedores a finançament europeu i d'innovació.

Quant a l'Administració pública, les nostres propostes per a Catalunya són les següents. Com saben vostès, vam aprovar una oferta d'ocupació pública de 15.018 places; com a objectiu, incrementar l'estabilitat de l'ocupació a la Generalitat. Enguany, 6.633 places públiques convocades, 5.005 docents, 820 mossos d'esquadra i 250 bombers. Voldria posar en relleu la importància d'aquestes xifres, i la importància tenint en compte d'on veníem. Malauradament, aquest país no havia pogut fer cap convocatòria nova de bombers, del Cos de Bombers, en els últims sis anys. Amb els compromisos que hem adoptat, aquests 250 bombers d'enguany més els 250 i els 250 i els 250 en els propers tres anys, mil nous bombers serviran al nostre país. I això és un gran esforç, convocar 6.633 places públiques, que és, penso, una de les mesures més importants que ha pres el país, justament perquè a través dels nostres servidors públics puguem atendre millor la nostra ciutadania.

Hem arribat a un acord amb els sindicats per al retorn de les pagues extres del 2013-2014 dels treballadors públics, per un import de 1.100 milions d'euros; un tema pendent, un tema que va suposar unes vagues l'any passat, però un tema que hem pogut resoldre, i l'hem resolt com hem resolt totes les vagues que se'ns han presentat, moltes d'elles reclamacions justes i legítimes, moltes d'elles que aquest país podria atendre si les deslleialtats de l'Estat no fossin les que són, i que, parlant, consensuant, dialogant, discutint i arribant a acords, totes les vam resoldre.

S'ha aprovat el Pla normatiu 2019-2020, que preveu tramitar dos-centes normes en els propers dos anys, a més de les quaranta-vuit que estan actualment en tràmit. S'està tramitant el decret per implantar el vot electrònic a les futures eleccions sindicals i a la resta de conteses electorals en el si de l'Administració, com s'ha fet amb les cambres. S'està impulsant el Pla de simplificació normativa per reduir l'ordenament jurídic català. Hem recuperat la majoria de les lleis socials suspeses pel Tribunal Constitucional, algunes, per desistiment de l'Estat; altres, per iniciatives del Govern; altres, perquè estan en procés, a través de lleis «òmnibus» o a través d'iniciatives parlamentàries en les quals introduïrem les esmenes corresponents per poder-les acabar de completar.

En aquest apartat de l'Administració pública ja no els parlo del que ha suposat recuperar les institucions després de l'aplicació de l'article 155, i, per tant, tornar a posar en marxa una nova Administració, però sí que els recordo el que han suposat els efectes de l'article 155: una afectació directa als pressupostos de tots, de la Generalitat, de tots els ciutadans, per pèrdua, bloqueig o endarreriments. Com els va ser expressat amb tot detall, supera els 1.800 milions d'euros; 1.800 milions d'euros ens ha costat als catalans l'aplicació de l'article 155.

S'ha presentat la Xarxa de Comitès d'Ètica per potenciar la cultura ètica a l'Administració pública. S'ha creat l'Oficina per a la Reforma Horària, per desplegar el

Pacte per a la reforma horària, objectiu 2025. S'ha aprovat un acord sobre la formació interna dels treballadors i treballadores de l'Administració pública. Hem creat la delegació territorial del Penedès, que se suma a les set existents. I el telèfon 012 compleix vint anys amb més de trenta-quatre milions de trucades ateses. En aquest temps, s'ha passat d'atendre consultes de caràcter administratiu a oferir més de trenta serveis especialitzats. Si algú de vostès, algun parlamentari no ha visitat encara aquest centre, li recomano que ho faci. Entendrà molt bé els serveis que es presten també des d'aquest telèfon, que ajuda enormement les tasques de l'Administració.

Respecte a l'apartat de ciutadania i de drets humans, un pla que era un compromís personal i que hem pogut tirar endavant: el Pla nacional pels drets de les persones amb discapacitat, per abordar des del punt de vista legislatiu, pressupostari i de polítiques públiques tots els reptes que tenen els ciutadans amb discapacitat. Més de mig milió de persones a Catalunya tenen algun tipus de discapacitat. I si volem un país viu, però també volem un país amb igualtat d'oportunitats, és aquest el col·lectiu que més hem de tenir en compte, perquè és el col·lectiu més desvalgut, és el col·lectiu que més hem d'ajudar a tractar de manera igual, perquè realment tots tinguem les mateixes oportunitats.

En paral·lel, s'està treballant en un codi d'accessibilitat de Catalunya, sempre tenint en compte que el nostre criteri serà marcar-se allò que a les Nacions Unides s'ha marcat per a les persones amb discapacitat. Aquest és el sostre al qual nosaltres volem aspirar. I en aquesta línia també s'ha modificat el Codi civil de Catalunya, per permetre que les persones amb discapacitat visual i auditiva facin testament sense testimoni. Hem creat un nou programa de les llengües i cultures d'origen de l'alumnat, amb l'objectiu de reforçar el coneixement i estima que cada alumne té de la seva llengua familiar i de la seva cultura d'origen.

Estem elaborant la llei per a la igualtat de tracte i la no-discriminació, i hem dedicat més d'1 milió i mig d'euros a promoure polítiques per prevenir la discriminació del col·lectiu LGTBI. En els dos últims anys s'ha augmentat un 80 per cent el pressupost destinat a aquestes actuacions.

Va ser un mèrit de tots, però vam ser capaços també d'arribar a un acord importantíssim just abans del cicle electoral: la Taula de Diàleg de Partits i Entitats contra el Racisme, en la que vam assolir el compromís de no fer un ús irresponsable sobre la immigració i els seus efectes. Almenys aquí permetin-me que agraeixi a tots els partits de la cambra la voluntat amb què es va abordar aquesta qüestió, que és la voluntat amb la que sempre aquest país ha abordat la qüestió de la immigració, amb total respecte i amb total compliment i estricte compliment dels drets humans.

S'ha creat l'Oficina de Drets Civils i Polítics i el seu consell assessor. L'oficina ha tramitat més de seixanta demandes, i, en paral·lel, justament amb diverses associacions, ha presentat el manifest contra les vulneracions dels drets provocades pels fets del primer d'octubre del 2017.

S'està elaborant la llei catalana de memòria democràtica, pels principis internacionals de la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició. I em sembla importantíssim, també, aquest tema, per a un país; em sembla vital que posem tot el valor a la memòria democràtica. A mi, sincerament, m'exaspera quan sento partits feixistes de l'Estat espanyol que no volen saber res de la memòria històrica. És exasperant, perquè justament hem arribat tard, a aquest país, a la memòria històrica, molts anys tard, i tots els esforços que s'han fet aquests últims anys són uns esforços meritoris, que estan revertint la situació, que ens han permès identificar les primeres cinc víctimes de la guerra civil i el franquisme. I això és importantíssim. Cada víctima que puguem identificar és una queixalada que fem a l'oblit. Cada víctima que puguem identificar ens recupera la nostra memòria més essencial. I, en aquest sentit, com sabeu, el que va impulsar aquestes polítiques de memòria va ser el conseller Romeva, a mi m'agradaria realment agrair-li tots els seus esforços, i, per descomptat, els que està continuant fent la consellera. *(Aplaudiments.)* En aquests

dos anys, el pla ha facilitat l'obertura de disset fosses i la recuperació de 290 cossos. Que important cada un d'aquests cossos recuperats, que importants.

S'ha aprovat el Pla integral del poble gitano 2017-2020 i el seu desplegament, i s'ha augmentat la formació inicial en llengua catalana per a les persones que accedeixen al servei de primera acollida. L'Oficina de Drets Civils i Polítics ha publicat una cartografia interactiva de la repressió del primer d'octubre, i ha donat així resposta a la Moció 51/XII del Parlament, que recomana a tota l'oposició. És molt interactiva, et dona una visió del que va passar. Penso que cada un dels diputats i diputades d'aquest hemicicle hauria de clicar aquesta cartografia i adonar-se del que va ser la repressió del primer d'octubre.

Es treballa per signar un conveni transfronterer per cercar finançament europeu en el projecte de desenvolupament d'unificació de criteris de senyalització, en el marc del projecte transfronterer de rutes de memòria. I, finalment, estem parlant en l'apartat de ciutadania i drets humans, s'està treballant en el Pacte nacional per la interculturalitat, per a una Catalunya oberta i diversa, a partir d'aquests valors de la inclusió, la interacció, la diversitat i la pertinença.

I, finalment, els dos últims apartats d'aquest tercer bloc són seguretat i emergència, i justícia. Sobre seguretat i emergències, conseller, s'han creat mil noves places en l'àmbit de seguretat i emergència, és a dir, 750 places de mossos d'esquadra i 250 places de bombers, també amb un impuls extraordinari, com feia anys que no s'havia pogut aconseguir. S'hi han de sumar els 454 mossos en pràctica que van acabar el curs de formació i els 317 bombers voluntaris que van superar el curs bàsic al juny.

Es va acordar, hem acordat la integració dels Mossos d'Esquadra al Centro de Inteligencia contra el Terrorismo y el Crimen Organizado, el CITCO, i s'està treballant en la millora dels procediments dels Mossos d'Esquadra davant d'un atemptat terrorista.

S'ha implementat el dispositiu policial Ubiq a Ciutat Vella, a Barcelona, que suposa un increment de patrullatge preventiu i uniformat en aquelles zones amb especial incidència de robatoris i tràfic de drogues. S'han millorat els equipaments del Cos de Mossos d'Esquadra, amb una nova oficina policial dels Mossos d'Esquadra al Moianès i la propera construcció de la nova comissaria del districte de la Jonquera, amb una inversió de 3 milions d'euros. S'està impulsant un nou marc legislatiu, que enforteixi i actualitzi el model de sistema de seguretat pública de Catalunya, mitjançant dos noves lleis molt importants: la Llei de policia de Catalunya i la Llei d'emergències i protecció civil de Catalunya.

Hem millorat la reorganització de la Sala Central de Bombers i el Cecat a Barcelona i Tarragona. Una altra de les reivindicacions que ens vam trobar, conseller, va ser per part del col·lectiu de bombers, certament. I, parlant amb ells, discutint amb ells però acordant amb ells vam arribar a signar, amb ells, un acord que millora les seves condicions laborals després de més de deu anys de reivindicacions. Entre altres coses, com els deia abans, suposarà la convocatòria de mil places noves de bombers funcionaris, però també de més recursos en material i infraestructures, amb 53 milions aquest 2019, que ens permetran comprar noranta-dos vehicles pesats nous o dedicar 18 milions d'euros a les millores dels parcs de bombers.

Hem integrat també la perspectiva de gènere en el programa d'activitats formatives de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. Hem acordat amb el Consell General d'Aran fer un nou model de gestió d'emergències que homologa l'Aran amb tots els territoris de Catalunya, però, a més, se li dona un tracte diferencial. I se segueix amb el Pla de radars de tram i fixos per reduir la sinistralitat viària. S'han instal·lat nous radars de tram, cinc al llarg del 2018; el darrer, a l'AP-7 a Santa Perpètua de Mogoda, i dos de nous aquest 2019, a l'A-2, entre Jorba i Argençola. I això ho dic amb referència a que vam constituir, fa dues setmanes, el Pacte nacional per a la mobilitat segura i sostenible; tenim un repte també com a país importantíssim, i, per tant, conseller, tot el suport. Penso que va ser un punt d'arrencada important, aquest



pacte nacional, però necessitem també i demano la col·laboració també de tota la cambra perquè ens estem jugant molt en el tema de la mobilitat segura i sostenible.

I, naturalment, volia fer referència als incendis de la Ribera d'Ebre. Com saben, penso, en situacions excepcionals aquest país actua de manera excepcional. Ho hem vist en els incendis. Jo he tingut l'oportunitat de veure malaurats accidents de ferrocarrils. Tots en vam tenir una prova més que extraordinària amb els atemptats del 17 d'agost, com es van resoldre. Però a mi també m'agradaria reivindicar el dia a dia dels nostres cossos d'emergència, dels Bombers, del personal de seguretat. És en aquest dia rutinari i gris, que ens permet a la resta de ciutadans i ciutadanes de Catalunya fer les nostres feines, on jo poso el valor, un valor immens. I voldria aprofitar també aquí, doncs, per agrair a tots els cossos d'emergències –tots– la seva tasca. Ara tenim un repte, ara tenim una comarca en repte, que és la Ribera d'Ebre, després del foc de fa un mes. Bé, hem de ser capaços de coordinar tots els ajuts per als afectats de l'incendi forestal. Hem tingut diverses reunions, consellera. Sé que aquesta setmana hi tornarem. Hem de donar totes les explicacions. Penso que el millor que podem fer és sobretot ser molt conscients de la situació en la qual ens trobem. Dir: «Escolti'm, aquesta és la proposta de solucions que té el Govern de la Generalitat.» Jo, aquest cap de setmana, com hi insisteixo, vaig tenir l'oportunitat de parlar amb en Pau Ciuraneta i amb en Pere Jornet, dos dels pagesos afectats, més directament afectats pel foc. I vaig veure com el que ens estaven reclamant els pagesos, la ciutadania, els habitants de la Ribera d'Ebre, és que els diguem què podem fer. Ells tiraran endavant perquè s'estimen la seva terra. I em van dir: «Nosaltres tirarem endavant perquè ens estimem aquesta terra, però digueu-nos en què ens podeu ajudar», no? I penso que és molt important que, en aquestes properes reunions, siguem capaços, d'una manera ordenada, centralitzada, sistematitzada, de donar resposta als ciutadans quan més ho necessiten, i, en aquest cas, els nostres compatriotes de la Ribera d'Ebre ho necessiten.

També –acabo– es realitzarà el pla de resiliència davant de situacions de risc i emergències a Catalunya, que incorpori la participació activa de la ciutadania i desenvolupi també la fase de rehabilitació.

Per últim, en aquest tercer bloc –ens en queda un altre–, queda justícia i totes les activitats que s'han fet des de la conselleria de Justícia. S'han construït set sales de vista noves a l'edifici judicial de Lleida; s'han invertit més de 5 milions d'euros a les obres del Palau de Justícia de Tortosa; s'ha creat la Seu judicial electrònica de Catalunya i la Carpeta de la ciutadania, perquè es pugui accedir a la informació, als procediments i als serveis electrònics de l'Administració de justícia; s'han obert quatre noves residències per a presos que arriben al final de la condemna en semilibertat, a l'Alt Empordà, al Baix Penedès, al Baix Llobregat i al Barcelonès, i en els tres propers anys es destinaran més de 100 milions d'euros a obrir-ne de nous. S'ha destinat més de mig milió d'euros a la contractació del Servei d'Atenció a la Discapacitat Intel·lectual i de Desenvolupament dels interns dels centres penitenciaris. Es tracta de possibilitar un procés de rehabilitació positiu i de millorar la qualitat de vida de les persones. S'ha aprovat la memòria preliminar de l'avantprojecte de llei d'actualització del Codi civil de Catalunya, en la línia de suprimir-ne les expressions masculines i perquè el maltractament psicològic que representa un de cada dos maltractaments sigui motiu de desheretament. S'està elaborant una llei per fomentar la mediació en conflictes familiars, especialment amb menors implicats. S'han destinat 7,4 milions d'euros a la posada en marxa, a partir del juny del 2018 i fins al 2020, de catorze nous jutjats a Catalunya. El 2018 van entrar en funcionament jutjats nous a Granollers, Badalona, Barcelona, Reus, Terrassa, l'Hospitalet de Llobregat i el Vendrell. Ha entrat en funcionament el mòdul d'atenció a la víctima en el sistema d'informació d'execució penal. S'han instal·lat divuit sales de videoconferències en sis centres penitenciaris i tres centres educatius de justícia juvenil, com un recurs més a disposició d'advocats i d'interns per assegurar encara més el dret de defensa i d'assistèn-



cia. S'ha signat un conveni amb el Consell de l'Advocacia Catalana per fomentar la mediació en la resolució de conflictes. S'han creat trenta-cinc noves places d'interament als centres de justícia juvenil, a Montilivi i Tíllers, i s'ha passat de 302 a 337 places. O s'ha impulsat la implantació d'un sistema de recollida selectiva als centres penitenciaris en col·laboració amb Ecoembes. S'ha iniciat la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de decret, pel qual s'aprova la demarcació dels registres de la propietat mercantils i mobles a Catalunya. S'ha anunciat que Mollet del Vallès tindrà uns jutjats que obriran les portes l'octubre del 2019. El juny del 2020 s'iniciaran les obres d'adequació de l'edifici Casa Serra i Moret, de Vic, per destinar-lo a usos judicials, amb una inversió d'1 milió i mig d'euros. I fins al 2025 es destinaran 40 milions per a nous edificis judicials a Catalunya.

Finalment, s'està treballant en un pla estratègic d'execució penal d'adults, que cercarà fórmules per descongestionar els centres penitenciaris, potenciant la reinserció dels penats, impulsar el medi obert, les mesures penals alternatives i la llibertat condicional, i apostar per un model de participació i convivència als centres. També, com ha quedat palès, s'estan adequant els sistemes informàtics per facilitar l'ús del català en l'àmbit de la justícia i avaluar el procés de normalització.

Hi ha una dada sobre l'ús del català a l'Administració de justícia. Només el 7 per cent de les sentències dels nostres jutjats i tribunals s'escriuen en català. Jo no sé si aquesta és una xifra que a Ciutadans li sembla raonable. No ho sé, també m'agradaria..., eh?, però és una pregunta que els adreço, perquè que les sentències a Catalunya siguin del 7 per cent vol dir que no es parla en català als jutjats de Catalunya. És un àmbit exclòs de la nostra llengua. I, per tant, em sembla que encara justifica, doncs, que hàgim de parlar encara de política de normalització del català, perquè la nostra llengua es trobi en igualtat de condicions que el castellà. (*Aplaudiments.*)

I, per últim, i l'últim bloc: una Catalunya oberta al món. Acció exterior. S'han reobert les delegacions del Govern a l'exterior i el Diplocat, i n'estem molt orgullosos. N'estem molt orgullosos, de les delegacions catalanes, que ens permeten tenir una veu al món per explicar Catalunya, per ajudar els catalans que són a l'estranger, per ajudar també les empreses que volen invertir. També hi tenim les oficines d'Acció, certament. Però n'estem orgullosíssims, de les delegacions catalanes obertes al Regne Unit i a Irlanda, a Alemanya, a Itàlia, a França, a Suïssa, Balcans i Estats Units d'Amèrica, més les tres noves que vam obrir: Tunísia, Argentina i Mèxic. S'ha elaborat el Pla nacional per implementar l'Agenda 2030 a Catalunya i que el Govern aprovarà pel setembre del 2019. Penso que aquí també –i, si m'ho permeten, aquest cop soc jo qui faig el suggeriment– necessitem debatre, aquesta cambrà necessita debatre a fons l'Agenda 2030 a Catalunya. Penso que li hem de donar tot el valor. Suggeriria, doncs, si els sembla correcte, de fer en el seu moment un debat monogràfic sobre aquesta qüestió. Penseu que hi han 920 compromisos per assolir els disset objectius de desenvolupament sostenible. Tots els països estan immersos en aquest debat. I si nosaltres aspirem a ser un país normal, doncs també ho hem de fer.

Hem elaborat un pla de xoc per al Brexit que defineix un conjunt de mesures per estar preparats i que basa l'estratègia sobre tres pilars: ciutadans, empreses i la mateixa Generalitat.

Hem presentat el Pla Europa, una iniciativa per reforçar la presència catalana a Europa i acostar el projecte europeu a la ciutadania. I hem insistit al Govern espanyol en que aturi la venda d'armes a l'Aràbia Saudita. Hem enviat una carta a sis ministeris del Govern espanyol arran d'una moció que aquest Parlament de Catalunya va aprovar. I així mateix, i en la mateixa línia, hem declarat Catalunya port segur i creat un grup de treball per acollir vaixells de rescat a la Mediterrània. Que tothom sàpiga que a Catalunya tothom és benvingut. (*Aplaudiments.*) S'ha aprovat el Pla director de cooperació per al desenvolupament 2019-2022, un pla importantíssim, un pla on Catalunya és requerida sovint amb els seus plans de cooperació arreu del món.

Per la nostra experiència, per la nostra *expertise*, recuperant l'objectiu d'arribar al 0,7 per cent, amb un augment de 20 milions anuals, s'ha creat el Programa per a la preparació de la candidatura per als Jocs Olímpics i Paralímpics d'hivern Pirineus-Barcelona 2030, un projecte que nosaltres considerem també importantíssim quan parlem de país viu i d'equilibri territorial, i que considerem essencial per als Pirineus, i, a més a més, una oportunitat de projecció internacional i d'implicació de les comarques dels Pirineus.

Hem exportat la cultura catalana al món a través de l'Smithsonian Folklife Festival el 2018, a través... Sí, no se'n rigui, senyora Sierra –no se'n rigui. És que vostè no es pot riure d'aquest tema. (*Veus de fons.*) No, no se'n pot riure, d'això, de debò, perquè demostra una manca de respecte i un menyspreu per la cultura de Catalunya, el seu riure, que em sembla absolutament intolerable. (*Aplaudiments.*) I ho trobo lamentable –lamentable–, de debò. Miri, senyora Sierra, lamentable. Ja està. La Biennal de Venècia, la Fira del Llibre de Buenos Aires 2019, un cicle d'exposicions d'art català al Japó... Està bé, continuï rient. Doncs sí, tot això, exportem la cultura catalana amb tot l'orgull d'anar pels països i pel món a explicar què és Catalunya i quina és la cultura i què aportem amb les arts, amb la dansa, amb la música, amb la literatura, amb la pintura, amb l'escultura. Volem que els nostres creadors tinguin oportunitats arreu del món i els ajudarem en tot el que podrem.

S'ha presentat el Pla estratègic de l'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea 2019-2022, que vol fer de Catalunya un actor conegut i reconegut al món, i que es compromet amb l'Agenda 2030 i amb el 0,7 per cent en ajut al desenvolupament. S'ha renovat el compromís amb els quatre motors per Europa, per incrementar les potencialitats d'aquests territoris punters a nivell europeu, recordem-ho: Catalunya, Baden-Württemberg, Llombardia i Alvèrnia-Roine-Alps. S'ha acordat amb França i Andorra la nova imatge del Parc pirinenc de les tres nacions, aliança que dinamitza aquest patrimoni de tres països. S'aprovarà el pla d'acció de l'estratègia mediterrània i es rellançarà el Pla Marroc, amb un debat sobre joves sobre la taula, i l'impuls de l'Institut Europeu de la Mediterrània. S'ha nomenat Jaume Plensa, un dels nostres creadors més importants del país, com a ambaixador de la cultura catalana, en tant que guardonat amb el Premi internacional Pau Casals. Si m'ho permeteu, anava a dir que ell té l'honor de representar Catalunya, però jo diria que nosaltres tenim l'honor que ell representi Catalunya. S'ha obert la convocatòria per a la concessió de subvencions per a les comunitats catalanes a l'exterior per a l'any 2019. S'ha reforçat la cooperació amb el Consell Regional de la regió Provença - Alps - Costa Brava, amb un protocol per al desenvolupament d'accions conjuntes de cooperació euromediterrània. I s'ha obert la convocatòria de subvencions per a la realització de programes concertats de cooperació al desenvolupament i programes concertats d'educació per al desenvolupament des de l'enfocament de gènere i basat en drets humans, d'11 milions d'euros, per als anys 2019 i 2020.

I acabo amb el darrer punt del darrer bloc: l'economia catalana internacionalitzada. D'alguna manera també, quan el bloc d'economia, ja els en parlava. Però val la pena que hi tornem. S'ha creat la iniciativa Catalonia Exponential per captar les tendències i canvis tecnològics que es produeixen arreu del món per trasllats del teixit empresarial català, amb dues oficines, a Silicon Valley, com saben, i a Seül. S'han realitzat missions empresarials a l'Argentina, als Estats Units, a Ghana i Lagos, a Hong Kong, a Corea del Sud, a Holanda, a França i a Alemanya, per potenciar la internacionalització de les empreses i donar a conèixer a les empreses els contactes estratègics de cada país. S'ha obert la finestreta Brexit, com els he comentat abans. S'ha posat en marxa una nova edició del programa Cupons de la internacionalització, amb l'objectiu que cent cinquanta pimes rebin un ajut de fins a quatre mil euros per començar a exportar. S'està organitzant la setmana de la internacionalització per dies temàtics: indústria, salut, mobilitat i alimentació, a fi d'impulsar els negocis, obrir vies per arribar a nous mercats i posar en marxa projectes internacionals. S'ha

elaborat un mapa global d'oportunitats de negoci internacional. S'ha obert una oficina tècnica de barreres d'internacionalització. I s'ha aprovat la creació d'una comissió interdepartamental per ajudar les pimes a superar obstacles quan exporten.

S'ha presentat un pla de quaranta-sis actuacions que es vol reclamar al proper govern espanyol per reduir les barreres que es troben les empreses catalanes per sortir a l'exterior. I estem molt orgullosos de que l'estratègia de captació d'inversions de la Generalitat hagi rebut el reconeixement del *Financial Times* per segon any consecutiu, reconeixent Catalunya com la regió europea amb la millor capacitat de captació d'estratègia d'inversions a la zona del sud d'Europa. Per últim, s'ha obert l'Oficina Tècnica de Contractació Pública Internacional o s'ha impulsat el Fine Food Business Forum per connectar productors i exportadors de productes *fine food* de Catalunya amb importadors i distribuïdors de països tercers. S'han posat en marxa les pràctiques laborals a l'estranger per a joves menors de vint-i-sis anys a les oficines exteriors de comerç i inversions i s'ha reforçat el Programa de suport a la internacionalització de les empreses socials a través d'un programa que s'emmarca dins del Pla de suport al Tercer Sector Social.

Diputades i diputats, vostès ens han preguntat, com a govern, quina era cada una de les accions que cada un de cada departament tirava endavant. Aquesta és l'obra i l'esforç de molta gent, dels consellers i conselleres i dels seus equips. Jo els hi vull donar les gràcies, perquè crec que aquest exercici, si volen un punt exhaustiu, ho reconec..., però és que anava en la resolució. Penso que donem complet, diguem-ne, raonament el que vostès demanaven, però, sobretot, penso que el missatge que cal enviar avui des d'aquesta tribuna és un missatge en positiu, que aquest és un país que està en marxa, que està a punt per als reptes que vulgui, que vulgui lliurement i democràticament tirar endavant, que l'economia catalana va bé i que tots –tots– estem compromesos amb que aquesta economia vagi bé, perquè, l'economia catalana, que vagi bé vol dir que a baix va bé a tots els ciutadans, siguin independentistes o no ho siguin.

Per tant, jo reclamo de tots vostès el seu compromís amb que, totes les deslleialtats de l'Estat espanyol, ens posem d'acord en reclamar-les conjuntament. No pot ser que aquest país visqui amb aquest dèficit fiscal, no pot ser que tinguem pendants aquests dèficits d'infraestructures, no pot ser que la disposició addicional de la tercera de l'Estatut, doncs, te l'aprovin o no te l'aprovin segons com bufa el vent. Penso que..., i exigeixin-se vostès també la responsabilitat que tenen amb els seus ciutadans perquè tot això –tot això– sí que és un llast a l'economia de Catalunya.

Moltes gràcies.  
(Aplaudiments.)

**El president**

Gràcies, president.

Suspenem la sessió fins a les quatre de la tarda. Gràcies.

La sessió se suspèn a un quart de tres de la tarda i tres minuts i es reprèn a les quatre i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general i la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i els consellers de la Presidència, d'Interior, d'Educació, de Salut, de Territori i Sostenibilitat, de Justícia, de Treball, Afers Socials i Famílies i de Polítiques Digitals i Administració Pública.

**El president**

Bona tarda; diputats, diputades. Reprenem la sessió.

Seguint amb el debat, en primer lloc té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada senyora Lorena Roldán, per un temps màxim de quinze minuts. Endavant.

**Lorena Roldán Suárez**

Sí; gracias, presidente. Señor Torra, dos horas de discurso para no decir nada nuevo. Bueno, mejor dicho, para no leer nada nuevo. A mí me ha extrañado que usted no apuntara nada mientras yo hablaba, pero, claro, como se lo trae todo escrito de casa, pues le da lo mismo lo que le digamos aquí, ¿no? Esa es la valoración que usted hace de lo que le dice la oposición. Trae su redacción..., que, por cierto, yo creo que era la misma del debate de investidura, la del balance del año de gobierno. No sé, no tire los papeles, no los tire, que los puede volver a usar en el debate de política general, si es que lo hacen –si es que lo hacen–, porque de momento no tenemos fecha todavía. Pero, vaya, una redacción que sí, se lo reconozco, estaba trabajada. La redacción, solo. Yo creo que ha trabajado más en esa redacción que en todo lo que llevamos de legislatura.

Esto que traía escrito..., yo creo que al menos usted podría haber hecho un poco de autocritica, un mínimo –un mínimo. Ha vendido lo bien que ustedes lo hacen todo, lo bien que va la economía..., que también le digo una cosa: o sea, usted por un lado se pasa la vida quejándose de lo oprimidos y lo asfixiados que están, para justificar así el golpe y para justificar que se saltan las leyes, y luego, por el otro lado, nos vende lo bien que va todo. ¿En qué quedamos, señor Torra? ¿Están asfixiados, reprimidos, o va todo estupendamente y la economía catalana va estupendamente? ¿En qué quedamos?

Claro, es que la coherencia no es su fuerte, ¿eh? Ha dicho también que... *Catalunya és terra d'acollida. Això ho ha dit diverses vegades. Que ha rectificat, vostè?* ¿Ya no cree aquello que escribió de que la nación corre el riesgo de deshacerse como un azucarillo en un vaso de leche atenazada por la avalancha inmigratoria? Esto lo escribió usted, señor Torra. Bueno, algo es algo, si es que ha rectificado; aunque no creo.

Ha empezado también usted hablando de la diversidad de Cataluña, de la riqueza de sus lenguas, ¿no?, esto, al principio. Claro, el mismo que dice que hablar español en Cataluña es antinatural; la misma persona que dice que los castellanoparlantes somos bestias taradas. Pero viene aquí y saca pecho de la riqueza y de la diversidad de las lenguas. No es muy coherente, usted, señor Torra. Y además es que le traiciona el subconsciente. Usted se refería al número de sentencias, por ejemplo, escritas en catalán, y se le ha escapado y ha dicho: «Escrites en la nostra llengua.» Claro, ¿el español qué es, señor Torra?, ¿qué es, el español? No és la seva llengua, no? No, no, claro; es la lengua de los colonizadores, como dice el manifiesto Koiné, que tanto les gusta. Es que le traiciona el subconsciente, señor Torra, por mucho que usted venga aquí e intente disimular otra cosa.

Le ha pasado más veces –le ha pasado más veces. Ha querido quedar bien destacando lo respetuoso que es usted con la diversidad y con la libertad, también, y me ha echado en cara a mí que llevara barretina. ¿Qué pasa, que la barretina es solo suya, señor Torra? Yo siento decepcionarle: mire, llevo barretina, llevo «espardeñas» y traje de flamenca, si hace falta. (*Aplaudiments.*) Sé que no lo entiende –sé que no lo entiende, sé que no lo entiende–, pero yo me siento orgullosa de mis raíces; yo me siento orgullosa de mis raíces como millones de catalanes a los que les cabe más de una bandera en el corazón, señor Torra. Que a usted no le entra en la cabeza, pero millones de catalanes se sienten así –catalanes, españoles y europeos–, por mucho que usted no lo entienda. Esa es la Cataluña real, señor Torra; esa es la Cataluña que usted no quiere ver, ¿eh?, los catalanes a los que nos caben más de una bandera en el corazón.

Pero, claro, ustedes han abandonado..., a esa Cataluña real, no; han abandonado a todos los catalanes, a todos, a los independentistas y a los no independentistas. Porque las listas de espera de las que le hablaba no discriminan, ahí estamos todos, independentistas y no independentistas; la pobreza no distingue, afecta independentistas y no independentistas.

Señor Torra, la estelada no da de comer. Bueno, sí, le da de comer solo a ustedes, que por eso no la sueltan, solo a ustedes les da de comer. Dejen de mentir y dejen de vender humo. Eso solo genera frustración en los ciudadanos. Se lo hemos dicho muchas veces. Usted está generando frustración en los ciudadanos. Ustedes han conseguido partir en dos a la sociedad catalana y han decepcionado a las dos mitades. Usted hoy se ha llevado aquí un baño de realidad. Usted ha demostrado también un gran desconocimiento de lo que pasa en Cataluña. Ha venido aquí a vender..., no sé, propuestas que, según usted, van a hacer. ¿Cuándo las van a hacer? ¿Cuándo van a hacer esas propuestas?

Cataluña es mucho más de lo que usted ve. En Cataluña, los catalanes no llegan a final de mes. Por primera vez, más de la mitad de los catalanes manifiestan que no llegan a final de mes. Cataluña es también aquella donde los menores acompañados duermen en la calle, donde hay más de medio millón de catalanes esperando una visita con el especialista, donde once mil personas han muerto sin recibir la ayuda de dependencia que les correspondía. Pero, claro, usted vive en su mundo, en su mundo paralelo, en el mundo del señor Torra, en su mundo ideal, allí donde la república existe, donde Puigdemont es el presidente y donde Europa les reconoce. Pero yo siento decírselo, señor Torra, la república no existe, el señor Puigdemont es un fugado y Europa les ha dado la espalda. (*Aplaudiments*.) No tienen mayoría, no tienen mayoría social, no tienen apoyo internacional ni plan viable. Como mucho –como mucho– tienen a Sánchez, pero tampoco. Ya hace mucho que se les ha caído la careta. Y yo creo que ha quedado claro, en esta intervención que hemos hecho, y ahora también, que su problema no es con el resto de España, su problema es con la realidad.

Por cierto, me ha dicho a mí, también, me ha recriminado, que por qué no hacíamos un discurso en positivo. ¿Y me lo dice usted? Ustedes que son los ideólogos del «España nos roba», ustedes que dicen que viven tremendamente oprimidos. Mire, a usted la única represión que le entra es la que le viene en la nómina cada mes; esa es la represión que tienen ustedes aquí. Dejen de decirlo, dejen de decir mentiras.

De tanto decírlas, ustedes se las han creído, porque tienen un problema con la realidad. Ha venido aquí, también, y ha hablado de déficit fiscal. Mire, ni 16.000 millones de euros, ni 11.000 millones de euros. Que es que el propio Mas-Colell ya reconoció que eso no era verdad. Que de tanto decir mentiras se las están creyendo, señor Torra. No quieren ver los problemas de los catalanes. No quiere ver los barracones. No ha dicho absolutamente nada de los barracones. No quieren ver las listas de espera de dependencia. No quieren ver la falta de guarderías públicas, que tampoco ha dicho absolutamente nada. ¿Van a destinar algún tipo de recurso, de dinero, para la educación de cero a tres? No, nada; ustedes no van a hacer absolutamente nada.

Y, lo que le decía, ha salido aquí y nos ha explicado cosas que tiene usted pensado hacer, que no sabemos cuándo. Mire, el que se sentaba antes en su silla también dijo que iba a hacer la independencia en dieciocho meses y ahora se sienta..., fugado de la justicia en Waterloo. Dejen de hacer esas promesas que no van a ninguna parte. Muchos de los temas que hemos tratado y que hemos traído este Pleno no son cosas nuevas, señor Torra, desgraciadamente, no son cosas nuevas. Mire, por ejemplo, yo le he hablado de los niños con necesidades especiales, de los niños con TEA. Hace dos años, yo misma, en esta tribuna, defendí esa moción, con esas peticiones que le volvemos a traer en este pleno. Se aprobó la moción por unanimidad de toda la cámara. ¿Qué ha pasado, con ese mandato democrático? Ese lo tienen metido en un cajón, cogiendo polvo, porque no les interesa –no les interesa.

Usted que es experto en dividir a los catalanes ha tenido el don –vamos a decirlo así– de poner de acuerdo a los trabajadores de la atención primaria, a los médicos de familia, a los pediatras, a los de la concertada y a los trabajadores del SEM, que se le han puesto todos en huelga, señor Torra. ¿Cómo es esto, que están todos equivocados o el equivocado es usted? No nos sorprende; no nos sorprende porque los profesionales sanitarios tienen agendas inacabables, y eso es malo para ellos y



malo también para los pacientes. Pero usted no hace nada. ¿Qué piensa hacer con el Barnaclínic? No me lo ha dicho. ¿Y con el agujero negro del Hospital de Reus? ¿Van a ampliar el Trueta, el Vall d'Hebron?

Todo esto que le digo son promesas que ustedes han hecho y que no han cumplido. ¿Con el Clínic, qué van a hacer, por ejemplo? No sé; 146 días hay que esperar allí para hacerse una endoscopia. ¿Qué piensan hacer, eh? Y me habla usted de un decreto de mejora de listas de espera, un decreto que ni siquiera han traído aquí, señor Torra. ¿Cómo se apunta eso como un logro, si es que ni siquiera hemos visto ese decreto? Esto es un debate serio, esto no es una carta a los Reyes, señor Torra. Su incompetencia es dañina –dañina– para los catalanes.

¿Qué más?, ¿qué más he apuntado? Sí. Ha hablado de cultura y ha hablado usted sobre la importancia de las bibliotecas, ha dicho. Mire, Barcelona es la única provincia de España que no tiene biblioteca provincial. Resulta que estaba el dinero y estaba también el espacio, pero decidieron usar ese espacio para difundir la historia inventada del separatismo. ¿Sabe qué era, señor Torra? El Born Centre de Cultura, el que usted dirigía. Y viene aquí a decir que no hay biblioteca. (*Aplaudiments.*) Hombre, por favor; por favor, señor Torra.

Usted, en esta legislatura, mire, las únicas decisiones que ha tomado son más *procés*, más lío y más confrontación. Además, con usted de presidente, hay más embajadas, sí. Ha venido aquí y ha dicho lo orgulloso que está de las embajadas. Claro, como le sirven para colocar a todos los amiguetes, pues está usted orgullósísimo de esas embajadas. Pero es que no es que solo haya más embajadas, no, es que también hay más barracones, hay más dependientes, hay más pobreza, hay más lista de espera y hay más catalanes hartos de ustedes con su dichoso *procés* y con sus mentiras.

Su incompetencia nos roba el futuro, señor Torra. Porque, mientras ustedes han ido regalando millones de euros, 3,7 millones de euros, a quienes espían a los niños en los patios del colegio, Cataluña ha ido escalando en los *rankings* para convertirse en la comunidad autónoma con más barracones, la comunidad autónoma donde hay más segregación escolar y la tercera donde los resultados académicos dependen más de la renta de sus familias. (*Veus de fons.*) Sí, sí, señor Bargalló, sí; ya le he dicho antes lo que tenía que hacer. Ustedes que hablan de la independencia como solución a todos los males han despreciado la oportunidad de trabajar por el auténtico futuro de Cataluña, que son los niños, señor Torra. Sé que no le importa.

¿Qué más? Ah, bueno, sí, claro; ha sacado usted pecho, también, ha estado aquí agradeciendo a los *consellers*..., bueno, es que, claro, usted no ha elegido a los *consellers* según sus capacidades para gobernar. Eso no le importa. A usted lo que le importa es que les obsesione el *procés* igual o más que le obsesiona a usted. Y entonces los elige así, con esos criterios. Y están tan obsesionados con la independencia de Cataluña que se olvidan de gestionar la Cataluña real. Pero lo más grave es que se olvidan de la realidad. Se lo he dicho antes, si es que no es un problema con el resto de España, es que se olvidan de los catalanes porque ni siquiera los ven, porque no ven la realidad. Y por eso este Pleno se llama «el Pleno de la Cataluña real». Esa, la que ustedes no ven, que ni conciben, que ni entienden como Cataluña, esa es su Cataluña también, esa es la Cataluña donde usted es el presidente de la Generalitat.

Yo..., no sé, tenemos más datos que no me ha dado tiempo a decir, pero que son también muy preocupantes. En Barcelona, la esperanza de vida de los miembros de una familia varía diez años en función del barrio en el que vives. Ustedes están creando desigualdades territoriales muy preocupantes –muy preocupantes. Nos vienen aquí a dar lecciones sobre el estado de bienestar cuando la inversión en infancia está muy por debajo de la media española y a años luz de la media europea. ¿Cómo saca pecho de eso, señor Torra? Le he dicho: «En Terres de l'Ebre no hay ni una sola plaza residencial para personas con discapacidad física»; tampoco me ha contestado, se ve que eso no le importa.

Despierte. Despierte, señor Torra, de una vez. Vea la realidad. Vea lo que está pasando en Cataluña. Estamos batiendo récords que no deberíamos haber batido: la peor tasa de pobreza de los últimos quince años en Tarragona.

Ha hablado también de vivienda. Mire, la ley catalana prevé que el parque de vivienda tiene que tener un 15 por ciento de vivienda social. ¿Sabe en qué porcentaje estamos? En el 2 por ciento –en el 2 por ciento. ¿Y viene usted aquí a decir que es una prioridad? ¿Viene aquí a decir que es una prioridad? Mire, le enseño el presupuesto que destinan ustedes a vivienda. (*La diputada mostra un full a la cambra.*) La mitad de la media nacional. Esto es Cataluña, ¿eh?; Cataluña, Andalucía, Murcia, País Vasco, Navarra, Madrid. Mire dónde estamos. ¿Y dice usted que esto es una prioridad? Pues qué manera de ser una prioridad esto; no lo parece.

Mire, este año ha sido un año de desgobierno, un año de caos, un año de parálisis, un año perdido –un año perdido–, en definitiva, un año más del *procés*, otro más del *procés*. Y encima usted sigue repitiendo que lo van a volver a hacer. Porque eso es lo único que les interesa: despilfarrar el dinero de todos los catalanes como si no hubiera un mañana para no hacer absolutamente nada, para no conseguir absolutamente nada bueno para todos los catalanes.

Hablaba usted, como decía lo del déficit fiscal y como siempre buscan excusas para echarle la culpa a los demás..., pero, mire, yo hoy le traigo otros datos también. He sacado antes unas noticias donde ponía, por ejemplo, que ustedes se han gastado 600.000 euros en viajes, superando incluso todo lo que se gastó el señor Puigdemont. Nos han salido caros sus viajes, señor Torra. Pues, mire, con esos 600.000 euros en viajes que usted ha gastado, ¿sabe lo que se podría hacer? Pues, por ejemplo, pagar el sueldo de veintiséis educadores, o, por ejemplo, el coste de ciento dieciséis plazas de guarderías, esas a las que ustedes no destinan ni un solo euro. Con los 700.000 euros para Acció Cultural de València, por ejemplo..., pues eso nos hubiera servido para, por ejemplo, el sueldo de diecinueve profesores, o el coste de ciento veintinueve plazas de guarderías. Y ya lo más indignante, ¿se acuerda usted? Los 20 millones de euros extra que le dio a TV3 –extra, como si no tuvieran bastante ya con el presupuesto que tienen–, 20 millones de euros. ¿Sabe qué hubiera podido pagar con esos 20 millones de euros? Mire, 3.700 plazas de guarderías, diez mil matrículas universitarias y ochocientas plazas anuales de residencia, que tienen a dieciocho mil personas mayores esperando su plaza de residencia. En su Cataluña es más importante, es más importante TV3 que las personas mayores, las guarderías, los jóvenes que no pueden pagar la universidad. Esa es su Cataluña; esa es la Cataluña que ustedes quieren.

Mire, se lo he dicho antes también, con el dinero que se han gastado en un mes, solo en un mes, en ir a ver a sus amigos los presos del *procés* podrían haber pagado los intérpretes de lengua de signos a los niños sordos. ¿Lo van a hacer? ¿Lo van a hacer, señor Torra? ¿O vamos a seguir teniendo a los niños sordos en clase sin poder seguir las explicaciones porque no tienen intérprete de lengua de signos? Le pregunto. Porque son 35.000 euros al mes.

Mire, de verdad, no sé..., no sé qué más. Cataluña tiene problemas sociales gravísimos. Se me está acabando el tiempo, y tengo muchísimas cosas apuntadas, porque, claro, usted ha hecho un discurso aquí de dos horas. Usted ha hecho aquí la carta a los Reyes Magos, ha ido prometiendo cosas que tiene pensado hacer no sabemos cuándo, pero es que los problemas de los catalanes no pueden esperar más, no pueden esperar a que usted se decida a poner esas medidas en marcha.

De verdad, mire, voy a ir pasando cosas, que he apuntado muchísimas. Pero es que ha hablado también usted, por ejemplo, de economía. Con todo el respeto, con todo el respeto se lo digo, pero es que usted ha citado como fuente al señor Oriol Amat, que le insisto, con todo el respeto, pero es que en la legislatura pasada era diputado de su grupo. ¿Esa es la fuente que usted tiene aquí para explicar lo bien que va la economía? Se ha dejado cositas. Por ejemplo, en el Cercle d'Economia

—eso no lo ha citado, ¿no?—, le vinieron a decir que usted estaba poniendo en riesgo la economía catalana y le pidieron que cambiara el rumbo; pero eso usted aquí no lo ha explicado, eso a usted aquí no le interesa —no le interesa. De verdad, cada día que usted está al frente de la Generalitat es un día perdido para todos los catalanes. No hay ni una sola área de gobierno que funcione. Déjenlo ya. Dejen paso a los que hemos demostrado que tenemos soluciones para Cataluña, y una Cataluña próspera, una Cataluña de libertad, una Cataluña de todos, señor Torra, esa Cataluña a la que usted no ve.

Se lo hemos dicho antes, se lo hemos dicho en la sesión de control, se lo he vuelto a repetir aquí, y hoy y ahora se lo vuelvo a decir: deje paso. Si usted no tiene ganas de trabajar por Cataluña, si usted lo único que quiere es volverlo a hacer, volverlo a repetir, como amenazó otra vez ayer, que sepa que nos va a tener enfrente, no solo para volverlo a frenar, sino para trabajar por los problemas de los catalanes, porque a nosotros sí nos importan.

*(Aplaudiments.)*

#### **El president**

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, és el torn del diputat senyor Miquel Iceta. Quan vulgui.

#### **Miquel Iceta i Llorens**

Gràcies, senyor president. Molt honorable president de la Generalitat, membres del Govern, diputats i diputades, socis tots, la Catalunya real..., quina és la Catalunya real? La dels 7 milions i mig de ciutadans i ciutadanes, que viuen en quaranta-una comarques i a la Vall d'Aran, una Catalunya amb necessitats territorials i socials ben diverses, amb necessitats molt variades.

Catalunya és un país que té molts trumfos a la mà: treballadors i treballadores capacitats, emprenedors i emprenedores amb gran empena, autònoms, professionals, científics i científiques, servidors i servidores públiques, sindicalistes capaços de reivindicar i acordar, estudiants ben preparats i preparades, empresaris i empresàries disposats a arriscar, un bon professorat, un bon clima, una ubicació geogràfica estratègica, mar, muntanya, rius, bones comunicacions, ports i aeroports de primera, capacitat d'atraure turisme, inversions i projectes empresarials... Catalunya són moltes coses, i molt bones. Des del nostre punt de vista, un bon govern sabia treure el màxim rendiment de tots aquests trumfos.

Catalunya és Barcelona i la seva regió metropolitana, però també les comarques que estan perdent població. I, com he fet abans i recordo, citaré expressament l'Alt Urgell, l'Alta Ribagorça, el Baix Ebre, el Berguedà, la Conca de Barberà, les Garrigues, el Montsià, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà, el Priorat, la Ribera d'Ebre, el Ripollès i la Terra Alta.

I la Catalunya real són també moltes coses que no són tan positives, hi ha problemes: atur, pobresa, desigualtats, persones grans que viuen en solitud, dificultats d'acollida de nouvinguts, grans desequilibris territorials, dificultats per a l'emancipació juvenil, escassetat d'habitatge social, escletxa salarial entre homes i dones...

Vostè ens ha dit, i amb tota la raó: «Catalunya és Hewlett-Packard i Facebook», però també les dificultats de Nissan. I, per tant, quan intentem fer un diagnòstic al més equilibrat possible, no només ens podem refugiar en aquelles coses que van bé, que lògicament les hem d'exhibir i treure'n el màxim profit, sinó també reconèixer que no tot és un camí de roses.

El Govern català disposa d'un pressupost de 38.000 milions d'euros i de 230.000 servidors públics. Creiem que amb aquests recursos es pot fer més i millor, i això no és contradictori amb demanar-ne més, amb exigir el tracte just que ens convé.

Quan preguntem a la ciutadania, a part dels problemes econòmics que l'angoixen, mencionen com a problema principal la política i els polítics. Segurament pesa molt la situació actual, en què la política i els que estaven al capdavant de les institucions van

crear problemes que després s'han vist incapaços de resoldre, amb importants conseqüències per a tothom. I la sensació de cul-de-sac, d'expectatives frustrades, d'impotència, de temor a la fractura, d'incertesa, són sensacions que comparteixen avui molts catalans i catalanes.

Nosaltres els proposem defugir allò que ens divideix i aprofundir allò en què podem estar units. Nosaltres rebutgem la divisió en blocs, cerquem la transversalitat i l'entesa entre diferents. Saludo aquests acords tan variats que s'estan produint al llarg del país, i entendran que avui i especialment saludi l'acord del govern de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, integrat per quatre forces polítiques; jo crec que és un camí que convé seguir de prop.

Aniria bé que ens comprometéssim tots plegats a l'estabilitat, que ens allunyéssim de les derives unilaterals i il·legals, que, lluny de resoldre res, ho han embolicat tot; és a dir, des del nostre punt de vista, tot el contrari del «ho tornarem a fer». No té cap sentit perseverar en l'error. Això no vol dir que ningú hagi de renunciar als seus objectius, però sí que hem de passar a un escenari absolutament diferent.

I, si m'ho permet –perquè vostè ha parlat molt de deslleialtats–, la mare de totes les deslleialtats és haver-se volgut petar la Constitució i l'Estatut. (*Aplaudiments.*) I cregui'm si li dic: al final, és negociar o trencar. No hi ha camí del mig: negociar o trencar. I, per tant, un govern ha de prendre aquesta primera opció. I a vegades, en escoltar-lo a vostè, sembla que hagin decidit de nou intentar trencar.

Aquest debat, de totes maneres, podia ser una oportunitat perduda si es converteix amb una nova ocasió per tirar-nos els plats pel cap els uns als altres. Però això no treu que nosaltres fem una valoració negativa de la gestió del seu Govern. Però potser podem intentar que sigui un debat útil si identifiquem els problemes més gruixuts, les principals prioritats, i som capaços d'acordar algunes mesures per abordar-les. I aquest és el sentit de la nostra intervenció.

Volem contribuir i demanar al Govern que contribueixi també a la creació d'un clima de diàleg i entesa entre els partits catalans, a partir del respecte del pluralisme polític, que és la millor garantia de convivència. Reiterem la necessitat de combatre i aïllar el racisme i la xenofòbia, d'erradicar els discursos d'odi i deshumanització i de combatre tota forma d'intimidació o violència. Reiterem la necessitat que es produeixi una renúncia expressa a vies unilaterals, que es garanteixi en tot moment el respecte a la legalitat i a l'actual marc institucional, així com els mecanismes i majories previstos per la seva reforma. Diàleg, negociació i pacte; aquest és l'únic camí. Àmplies majories, i també he de dir-li: com més profunda o radical es vulgui la reforma, més àmplia és la majoria necessària.

Creiem que cal recuperar amb plenitud el sentit institucional i assegurar que les institucions estiguin al servei del conjunt de la ciutadania. Els proposo tres grans objectius: refer el consens social i polític al nostre país; impulsar el progrés econòmic i enfortir la cohesió social són els altres dos. Tres grans coses: consens, progrés econòmic, cohesió social. I per això ens hem atrevit a establir sis grans prioritats de país.

Prioritat de país número 1, que crec que pot ser àmpliament compartida: promoure un desenvolupament econòmic pròsper i just. El futur econòmic de Catalunya passa per un creixement basat en el coneixement. Volem que Catalunya sigui el país del talent i el coneixement, i un pol internacional de primer nivell de recerca i innovació. No volem ser un país *low cost* que atrau inversions pels baixos costos de la força de treball; aquest és un model que no genera llocs de treball estables ni valor afegit a la nostra economia. El futur és del coneixement, serà de la indústria del coneixement i dels països del coneixement, és a dir, d'aquells que tenen clar que cal posar el coneixement al centre de l'economia, que cal localitzar-lo en el territori per generar innovació, competitivitat, riquesa i benestar.

En els darrers anys, des del 2012, el Govern de la Generalitat ha reduït els pressupostos dedicats al coneixement, universitats i centres de recerca en un 30 per cent, i ha augmentat els preus públics de les universitats un 66 per cent, i ha dificultat l'accés

i la igualtat als joves que cerquen oportunitats de futurs. Per tant, cal capgirar aquesta deriva tan negativa, perquè és a les universitats, als instituts i als centres de recerca on es genera el coneixement i on es transfereix aquest coneixement per generar riquesa econòmica i benestar social. Davant dels reptes que vostè assenyalava molt clarament i que compartim –la digitalització, la intel·ligència artificial, els nous models energètics, la indústria 4.0–, perquè aquests reptes els puguem abordar cal que el coneixement estigui al centre de les nostres polítiques.

Prioritat número 2: l'educació pública. Miri, la inversió pública que el Govern de la Generalitat destina a educació és de les més baixes d'Europa, de l'ordre d'un 2,8 per cent. La Llei d'educació de Catalunya proposava per al 2017 un 6 per cent del PIB. Som conscients que això no saltarà d'un any a un altre; però la comparativa amb altres comunitats autònomes reflecteix com els governs de Catalunya des del 2010 han penalitzat l'educació molt més que altres comunitats. Tant és així que, mentre la inversió pública en educació disminuïa en els darrers anys en gairebé un 20 per cent, la despesa de les famílies en educació augmentava més d'un 27 per cent, i potser això explica per què el nivell de renda familiar condiciona a Catalunya més que a altres comunitats autònomes el rendiment acadèmic de l'alumnat. I, per tant, nosaltres volem un sistema educatiu que garanteixi l'equitat, o que la garanteixi millor que en l'actualitat.

S'ha parlat, i per tant no ho reiteraré, la necessitat de finançar les escoles bressol municipals. S'ha esmentat també la necessitat d'avançar encara més en el model d'escola inclusiva, i nosaltres tampoc no oblidem un repte encara per assolir, que és el domini d'una tercera llengua; és un objectiu encara massa llunyà en el nostre país.

Prioritat de país número 3: la sanitat pública. Miri, hi ha hagut retallades des del 2010, s'ha provocat el tancament de llits, un increment de la llista d'espera, i s'han augmentat les inequitats territorials. Vostè ens ha dit que han contractat 250 metges, a nosaltres només ens en consten 122; però, en fi, sobre xifres ja hem discutit en altres debats. En tot cas, estem lluny del que necessitem si volem atacar de veritat les llistes d'espera i aquestes desigualtats territorials que es produeixen. I, mentre la qualitat assistencial pública té aquesta tensió, l'accessibilitat al sistema es complica i la ciutadania va optant més i més per sistemes d'assegurança privada. És un mal símptoma, és, des del nostre punt de vista, un indicador que indica la necessitat d'«apretar» més –en això sí, «apreteu»– en la sanitat pública.

Prioritat de país número 4: la lluita contra les desigualtats. Hem parlat de llistes d'espera, de residències, de les dificultats del sistema de dependència a Catalunya, en el qual vostè també ens deia que una de les dificultats fonamentals són els problemes de finançament, alguns d'ells derivats per manca de compliment de compromisos de l'Estat, efectivament. El que passa és que el problema és aquí. Jo li he de dir en aquestes qüestions: sort n'hem tingut dels ajuntaments, que s'han vist amb una limitació competencial i pressupostària molt més gran que la Generalitat a atendre i complementar allò que la Generalitat, per les raons abans esmentades i altres, no fa.

Hem parlat de la necessitat d'actualitzar la cartera de serveis i les previsions que havia fet ja una llei aprovada el 2010. No m'hi estendre més, però sí que li situaré dos temes que tenen a veure també amb aquestes desigualtats, amb aquestes polítiques socials: la necessitat d'enfortir el sistema de protecció a la infància, i també la necessitat d'impulsar decididament les polítiques d'habitatge.

Prioritat de país número 5: combatre els desequilibris territorials. A la pregunta que li feia aquest matí n'he parlat, i a més, almenys a nivell de discurs i en la seva resposta, he pogut constatar una coincidència de diagnòstic i de preocupació. Ara cal posar el fil a l'agulla.

Prioritat de país número 6: el canvi climàtic. És hora de reconèixer l'emergència climàtica. Vostès, el Govern ha declarat aquesta situació i, per tant, n'és conscient, i hem de fer un esforç de pedagogia social, però de polítiques públiques també, per assolir els objectius que ens hem fixat: de descarbonització, de tenir un nou acord



verd, el *Green New Deal*, a Catalunya, d'acord amb el que Espanya i la Unió Europea estan plantejant, amb finançament suficient que garanteixi la creació d'ocupació i una transició justa en els sectors i territoris més vulnerables, davant dels necessaris canvis en les formes de producció i de consum.

Hem d'incorporar a les nostres reflexions la consideració dels límits: la Terra és una, no hi ha pla B, el país també és un... I des d'aquest punt de vista volem saludar els esforços d'una major protecció del territori, dels quals vostè també s'ha fet ressò en la seva intervenció.

Cal enfocar la política d'infraestructures també des d'aquest punt de vista, per garantir el dret a la mobilitat de forma segura i sostenible. Des del nostre punt de vista, cal impulsar el transport públic i l'electrificació del transport, la lluita a favor de la qualitat de l'aire, la reducció de la contaminació i la reducció de l'impacte ambiental de les infraestructures. Això ha de ser compatible amb les necessitats del país. Nosaltres no plantejem, per exemple, una oposició absoluta a una ampliació eventual de l'aeroport de Barcelona. Si ens cal, haurem de treballar, haurem de decidir, haurem d'acordar i prendre decisions que impactaran sobre el nostre país en els propers vint o trenta anys.

És fonamental que augmenti el pes de la indústria en el nostre teixit productiu; així tindrem una ocupació més estable, i segurament l'economia serà menys vulnerable a la seva dependència exterior. El Pacte per la indústria necessita un nou i renovat impuls, i també un compromís econòmic. El sector industrial s'ha d'adaptar a la globalització, a la transició ecològica i a la transició digital, i això moltes empreses, petites i mitjanes sobretot, no estan en condicions de fer-ho soles. Cal promoure el lideratge de la indústria catalana en sectors com els de l'acumulació d'energia i els equipaments per a l'electrificació del transport.

La veritat és que jo crec que, des del punt de vista de les prioritats, podem posar-nos d'acord amb relativa senzillesa. La prova del nou de si realment ens posem d'acord és si som capaços tots plegats d'aprovar uns pressupostos per l'any vinent que atenguin aquestes i altres necessitats. Per això –i acabo– cal que el Govern presenti el projecte de pressupostos per al 2020 i el projecte de mesures fiscals i financeres per al 2020. Volem que ho faci, com està establert a les nostres lleis, abans que finalitzi el mes d'octubre. I, si vostès volen, estem disposats a parlar-ne.

Moltes gràcies.  
(*Aplaudiments.*)

#### **El vicepresident primer**

Gràcies, senyor Iceta. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada Jéssica Albiach.

#### **Jéssica Albiach Satorres**

Sí; gràcies, vicepresident. Bona tarda a totes i a tots. Avui Ciutadans ens ha convocat, en aquest Ple específic, per parlar de la Catalunya real, i segons la seua visió hi hauria una Catalunya que viu en un món paral·lel, que viu a Matrix, embolicada amb banderes i que és incapaç de reconèixer i de vore els veritables problemes que pateix la Catalunya real. I dins del mateix relat, Catalunya no seria una nació, no hauria tingut històricament mai voluntat de ser-ho excepte perquè els darrers anys un grapat de polítics s'han dedicat a enganyar a més de 2 milions de catalans i catalanes. Podreu entendre que aquesta visió nosaltres no la compartim, creiem que no és certa, o almenys no és certa a mitges.

Però és que, a més, la tesi de la Catalunya real no és ni tan sols seua. Ja el 2013 la senyora Alícia Sánchez-Camacho, que llavors liderava el Partit Popular a Catalunya, després de la diada massiva d'aquell any, feia unes declaracions i deia: «La Cataluña real hoy se ha quedado en casa.» Per tant, per no ser, Ciutadans no és ni original. I, per cert, es veu, segons aquesta teoria, que la senyora Roldán en aquells moments tampoc formava part de la Catalunya real, perquè ella sí que estava a la diada, sí que va participar de la Via Catalana. (*Aplaudiments.*)

I això és perquè la senyora Roldán és una mostra de la complexitat de Catalunya, una complexitat que vostès, senyores i senyors de Ciutadans, no volen veure ni volen reconèixer. I el que més em costa d'entendre és la seua obsessió per alimentar el conflicte entre catalans i per classificar la ciutadania en unes caixes cada vegada més petites, més estretes, en els seus viatges ideològics a través de Marte.

I han de tindre clar que tan real i tan Catalunya és l'ampli moviment sobiranista en favor del dret a decidir com tota la gent que els ha votat a vostès; tan real és la Catalunya que es va sentir commocionada perquè no li va agradar el que va passar en aquest Parlament els dies 6 i 7 de setembre de 2017 com tota la gent que va sortir al carrer l'1 d'octubre a defensar amb els seus propis cossos les urnes als col·legis davant la repressió brutal policial; tan real és la Catalunya que diu «cumpleanys» com aquella que diu «feliç aniversari» o que felicita en castellà; tan real és Estopa com són els Amics de les Arts; tan real és la Catalunya dels votants del Partit Popular com la dels votants de la CUP; tan real és Barcelona com és la Cerdanya, Terrassa, Salou, l'Hospitalet, Vendrell, Terres de l'Ebre o la Catalunya central.

La Catalunya real també són tots els joves que han hagut d'abandonar aquest país després d'una dècada perduda d'austeritat o la nostra gent gran que està morint sola esperant una plaça en una residència pública. (*Aplaudiments.*) Tan real és la gent que pateix la repressió i la retallada de drets civils i polítics com els metges i els pacients que estan patint les retallades de la sanitat pública, independentment de les idees i dels sentiments que tinguen davant d'una hipotètica independència de Catalunya.

La Catalunya real també és tota la gent que no arriba a final de mes, que treballa i que és pobre, que defensa els serveis públics i que gasta la majoria del seu sou per pagar un habitatge, independentment de la bandera que col·loque al seu balcó.

La Catalunya real, per tant, és diversa i és complexa –no només és plural, president, també és complexa–, i vostès no entenen ni la complexitat ni la seua diversitat. Som un país amb una inequívoca consciència nacional, però que alhora té lligams molt forts, vincles històrics, polítics, econòmics, socials, sentimentals amb els pobles d'Espanya i amb les classes populars de les seues nacions. Som un país de gent treballadora i plurilingüe. Som catalans i catalanes que hem vingut de tots els racons del món amb ganes de millorar personalment, d'organitzar-nos i de viure en una societat cada vegada més justa. Som gent de tota l'orientació i identitat sexual, feministes, que hem vingut a canviar-ho tot per tindre una societat amb més possibilitats per ser feliç. I hem de preservar aquesta complexitat i aquesta diversitat, perquè és la que ens fa més fortes per poder assolir els reptes que tenim en un futur.

Aquesta és la Catalunya real, amb tota la seua complexitat. I el que no és real, el que és una estafa, és la preocupació de Ciutadans per les classes populars i treballadores d'aquest país. Hi insisteixo: no és real i és una estafa, perquè, si no, quina és l'oposició que han fet vostès?, quina és l'oposició que estan fent? Han reconduït l'acció o la inacció d'aquest Govern o aquest desgovern? Han vostès buscat aliances i han aconseguit pactar amb altres forces polítiques d'aquesta cambra per tirar endavant propostes que milloren la vida de la ciutadania? Vostès només fan que crispar i trencar ponts. Així és com han utilitzat vostès el seu milió de vots.

I, a més, són incapaces de reconèixer el context d'excepcionalitat que patim, perquè la vulneració de drets civils i polítics és indiscutible; la presó i l'exili són incomprendibles en una societat democràtica, i mai –mai– hauríem d'haver arribat a aquest punt. Cosa diferent és la via unilateral. Nosaltres estem convençudes que va ser un error garrafal, va ser un fracàs de grans dimensions, però confondre l'àmbit penal amb l'àmbit polític no només és injust sinó que no ajuda a resoldre la qüestió de fons i està impedingut que a Catalunya puguem tindre un veritable debat polític sobre el futur que mereix aquest país, perquè ara tot està contaminat per l'excepcionalitat.

Miren, vostès van guanyar les eleccions catalanes amb un resultat espectacular. Això és innegable. Però també és cert que ara estan de capa caiguda. Qui era fins ara la seua líder, la senyora Arrimadas, va ser incapaç d'articular una oposició a aquest

Govern pel rebuig visceral al catalanisme i per l'addicció del seu partit al conflicte. I, si en teníem algun dubte, ja només faltava el que va passar les darreres setmanes amb unes mostres grotesques, amb els seus posicionaments a les manifestacions de l'orgull de les persones LGTBI. I a més vostès han copiat el Partit Popular fins i tot en l'estratègia fracassada, per altra banda, de sacrificar Catalunya per guanyar a Espanya, però ha sortit malament. I així vostès han passat de ser una força que representava una esperança per a una part de la ciutadania a convertir-se en un partit histriònic, sense capacitat d'arribar a acords ni a aliances amb altres forces polítiques; només amb dues, això, sí, amb el Partit Popular i amb la ultradreta de Vox, amb aquells que retallen els drets de les dones, del moviment LGTBI i de les persones migrades. Ells, per tal de retallar, estan disposats a tot. I vostès hi van de la mà.

I ara venen aquí i ens volen fer creure que estan molt preocupats i preocupades per les classes treballadores. Doncs li diré com actuen vostès amb les classes populars i treballadores quan governen, perquè ja ho podem vore; ja podem vore què estan fent vostès a Andalusia.

En primer lloc, estan enderrocant els fonaments de l'educació pública; estan afavorint l'escola privada i l'escola concertada, avançant cap a un model dual en el qual la mercantilització està guanyant terreny i l'escola pública s'està convertint en un reducte per a les famílies que tenen menys ingressos.

En segon lloc, estan insuflant diners a la sanitat privada amb l'excusa –això sí, perquè han de buscar una excusa– de reduir les llistes d'espera; estan derivant recursos de forma poc transparent a les multinacionals. I, de la mateixa manera, la supressió de la subhasta de fàrmacs es convertirà en favors a les corporacions farmacèutiques. I ja sabem com va això: primer es degrada lo públic i després s'acaba privatitzant.

En tercer lloc, estan blanquejant les forces que estan demanant les dades de les persones que treballen amb les supervivents de les violències masclistes. Vostès les estan blanquejant.

I ja només faltaria que vingueren aquí i ens digueren que estaven molt preocupats per la crisi climàtica, quan s'han encarregat de tombar el projecte Madrid Central i ha hagut de vindre un jutge a aturar-los els peus davant d'aquest despropòsit. (*Aplaudiments.*)

Per tant, veient el que estan fent a Andalusia i a Madrid de la mà de Vox i del Partit Popular, les seues receptes per la Catalunya real no serien altres que retallades en el pressupost de sanitat i d'educació pública en favor de la privada, tolerància i blanqueig de les polítiques més retrògrades dels seus socis neofranquistes en la lluita contra el canvi climàtic i els drets de les persones LGTBI i de les dones, i també bloquejar qualsevol avanç social que pugui vindre de l'Estat. Vostès s'han convertit no només en un partit histriònic –ja ho he dit–, sinó en una força conservadora i de bloqueig. I ja els dic que no deixarem que maltracten així el 99 per cent, perquè vostès van nàixer amb un objectiu molt clar, que era recentralitzar i rentar-li la cara a la dreta, però és que nosaltres també vam nàixer amb un objectiu molt clar, que és defensar els interessos de les classes mitjanes i treballadores i fer gran la democràcia, i la democràcia són drets socials, drets nacionals, drets civils i drets polítics; tot això és la democràcia.

I aquí el Govern suspèn; aquí el Govern suspèn, perquè les seues polítiques públiques tampoc són reals, són inexistents. President, vostè pot vindre aquí i pot parlar cinc hores, pot parlar vint-i-cinc hores si vol, ens pot explicar quants tònens compraran en els diferents departaments, però la realitat és: en què ha avançat Catalunya des que vostès estan al Govern?, en què ha avançat? Vostès parlen d'unes xifres macroeconòmiques que finalment no arriben, estos diners, a les butxaques de les famílies. Tenim més autogovern? S'han reduït les desigualtats? Hi ha menys precarietat? Quina solució han donat als infants de Ciutat Vella, que tenen sis vegades més possibilitats de fracassar escolarment que els de Sarrià? Què els diuen, als deu mil es-

tudians que han deixat anar a les universitats perquè no poden pagar les taxes? Què han fet amb els milers de persones que moren esperant una plaça en una residència pública? Li recorde que demà davant de Govern hi ha una manifestació, una concentració del sector de la dependència, de patronal i de sindicats, que només reclamen recursos i dignitat. Què els diuen, als autònoms que han hagut d'abaixar la persiana perquè ja no poden és? Què els diuen, als veïns i a les veïnes que han hagut d'abandonar els seus barris perquè no poden pagar el lloguer? Un decret *fake*? Això és tot el que està oferint aquest Govern? Està Catalunya ara més preparada per fer front als incendis? Declaren l'emergència climàtica i no prenen mesures concretes? Som ara una societat més cohesionada?

La resposta a totes aquestes preguntes és no, i ho saben. I la majoria governamental de Junts per Catalunya i d'Esquerra Republicana està «desfondada». Aquest Govern no governa, per molt que parle, aquest Govern gesticula. I és veritat que el context d'excepcionalitat és una vergonya i que l'independentisme està privat de la seua primera línia política. Però al mateix temps cal dir que vostès no estan complint amb la seua responsabilitat de dotar Catalunya d'un govern fort que ens permeti avançar, protegir l'autogovern i resoldre els problemes de la ciutadania. I vostè deia abans: «La ciutadania valora amb molt bona nota els serveis públics.» Però no és gràcies a les polítiques públiques ni al finançament que hi està posant ni al suport que li dona el Govern, és gràcies als treballadors i les treballadores públiques que estan tirant endavant aquest país; no és gràcies al seu Govern.

Una única llei aprovada pel Govern; unes dades colpidores de l'Idescat de pobresa i desigualtat; la incapacitat manifesta de presentar uns pressupostos i, fins i tot, clar, d'aprovar-los, i la falta absoluta d'un full de ruta compartit. Aquest és el balanç de la seua legislatura, aquesta és la seua obra de govern. I sembla que només s'estan posant d'acord en la compra dels terrenys, per part de l'Incasòl, del Hard Rock i en mantindre's al poder. I més enllà de la improvisació permanent, solament cohesionen el Govern la repressió i una retòrica nostàlgica que està presa del passat. I la majoria de la gent, pense el que pense, fins i tot una part de l'independentisme més pragmàtic, és plenament conscient d'aquesta situació. I l'única cosa que fan és supeditar l'eix social a l'eix nacional, i només són capaços de vore les preocupacions i el patiment d'una part de la ciutadania, i d'aquesta manera el conjunt del país mai es farà seu aquest Govern i tampoc li atorgarà al Govern la legitimitat que ha de tindre.

I no volen veure que la política de blocs està esgotada i que només des del reconeixement mutu podrem avançar. I que a Catalunya només se la pot governar –i dic «governar», no «ocupar les cadires», que és el que vostès estan fent– deixant de banda la cacera de bruixes, a vore qui és el primer o l'últim traïdor, deixant de mirar les enquestes i posant el país per davant del partit.

I no voldria acabar sense fer una menció del que pot passar demà a Madrid, però una vegada més ho faré en un exercici de prudència i d'autocontenció, perquè per nosaltres no quedarà i ho intentarem fins al final. Només vull dir que negociar no és humiliar i que ningú pot intentar ser president humiliant prop de 4 milions de votants. La responsabilitat de fer govern és de Pedro Sánchez, i sense aquest acord ni ell serà president ni el país podrà avançar, i a més li estaria obrint la porta a un govern de la dreta i de l'extrema dreta. I com que estic segura, Miquel, que en això estem totes d'acord, jo demane que poseu tot de la vostra part perquè això prospere, perquè nosaltres ja no podem fer més.

I, finalment, president, nosaltres no renunciem a res, però sí que li demanem que no ens faci encàrrecs a l'hora d'anar a negociar a Madrid, perquè aquest matí hi ha tingut la senyora Borràs, que és la seua representant en el Congrés. Per tant, els encàrrecs, li demana que els faci ella, i, si no, a les properes eleccions demana el vot per a nosaltres.

Moltes gràcies.  
(Aplaudiments.)

### El vicepresident primer

Gràcies, senyora Albiach. A continuació, en nom del Subgrup de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, té la paraula el diputat Carles Riera.

#### Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, avui celebrem aquest Ple sobre la Catalunya real a proposta de Ciutadans, i, en primer lloc, volem dir que nosaltres tenim molt clar que allò que no volem per a la Catalunya del present i del futur és allò que Ciutadans fa i farà allà on governa –a Andalusia, a Madrid, o probablement a Múrcia–, polítiques masclistes que neguen i avalen la violència contra les dones, i la LGTBIfòbia, manipulació i negació de la memòria històrica, racisme i xenofòbia, negacionisme i agreujament del canvi climàtic, legitimació del feixisme i polítiques neoliberals contra les classes populars i en favor de l'IBEX 35.

I, pel que fa al discurs del president –llàstima que ha marxat, ja li ho explicaran–, més que parlar de la Catalunya real ha exposat un informe de gestió de l'autonomia, que perfectament haurien pogut pronunciar Artur Mas o Jordi Pujol, en plena línia *business-friendly*. No l'hem escoltat parlar d'autodeterminació, de recuperació de sobirania sobre els nostres recursos bàsics i béns comuns; de garantir drets socials, com per exemple el dret a l'habitatge; o d'exercir drets civils i polítics, malgrat la repressió i les imposicions de l'Estat. I això, president, també és la Catalunya real. Escoltant-lo tornàvem a abans del 2012, cosa que he de dir que ens ha sorprès clarament.

La Catalunya real és la que està fracturada per la desigualtat, la pobresa i la precarietat; la que està cada dia amenaçada per la violència masclista; la que rep turistes en massa i expulsa famílies dels llocs on viuen per culpa de la pressió especulativa dels lobbys; la que desnona violentament en complicitat amb les màfies de l'habitatge; la que permet que el feixisme campi lliurement pels nostres carrers i places; la que està amenaçada per una crisi climàtica que el capitalisme provoca i agreuja cada dia explotant i destruint el territori; la de la diferència de dotze anys d'esperança de vida entre les més riques i les més pobres –sí, el capitalisme i el masclisme maten, maten a la Catalunya real–; la que pateix la repressió de drets socials, civils i polítics; la que té presos i preses polítiques, i exiliats i exiliades; la que espera unes sentències del Tribunal Suprem que confirmaran, malauradament, que l'Estat espanyol només practica una política davant la legítima aspiració del dret a l'autodeterminació, la de la repressió.

Avui, parlar de la Catalunya real vol dir també constatar que el suport actiu o passiu a la investidura de Pedro Sánchez passa, probablement, per la renúncia al dret a l'autodeterminació, per normalitzar la repressió així com per aparcar, probablement, la derogació de la reforma laboral o de la Llei mordassa. Hi renunciaran?

Però la Catalunya real és també la que lluita, la de la victòria popular de l'1 d'octubre i del 3 d'octubre, la de la vaga feminista, la que resisteix els desnonaments, la que lluita per defensar el territori, la que s'enfronta al feixisme; la que vol acollir; la que lluita per una educació i una sanitat universals, públiques i gratuïtes; la que lluita pels drets laborals i socials de totes; la que lluita per transformar el present i construir el futur.

I per això volem parlar, també, de la Catalunya del futur, que per a nosaltres vol dir imaginar-la i voler-la independent, socialista, feminista, ecologista i en el marc nacional dels Països Catalans. Un país de drets socials, civils i polítics per a totes, per sobre d'orígens, identitats i llengües. En què la cultura catalana sigui una obra construïda col·lectivament des de totes les diversitats i el català sigui un bé comú compartit en una societat multilingüe. Un país solidari en un nou ordre internacional basat en la justícia, els drets humans, els drets col·lectius dels pobles i la plena responsabilitat en la preservació del planeta. Un país lliure del règim del 78, de la seva monarquia i de les seves elits i oligarquies. Una república sobirana, on els recursos bàsics, els béns comuns i l'economia estiguin en mans del poble i al servei del poble, al servei de la igualtat i el desenvolupament humà. On el capitalisme resti en el passat. Un país



on puguem exercir, on totes puguin exercir tots els drets, tots els drets socials, civils i polítics, inclòs el dret a l'autodeterminació.

I aquest dret, precisament aquest dret, avui no és possible exercir-lo en el marc d'un acord democràtic amb l'Estat espanyol. El referèndum de l'1 d'octubre no va tenir efectes, no només per la repressió, sinó per la manca de voluntat i determinació del poder polític català per assumir que l'autoorganització del poble i la sobirania de les institucions catalanes són l'única via, malgrat la repressió, per fer real i efectiva la construcció de la república catalana.

Però són només l'actual atzucac en l'exercici de l'autodeterminació i la repressió les causes dels problemes de Catalunya, també ho són la política del Govern de la Generalitat, que manté un sistema educatiu segregador per motiu de classe, sosté un sistema fiscal injust, reproduceix relacions laborals i desigualtats socials que augmenten la pobresa i la precarietat. Participen de la repressió de la protesta i de la dissidència, deixant via lliure al feixisme, i aplicant amb zel la llei mordassa. Desnonen violentament famílies i afavoreixen grans tenidors i màfies de l'habitatge. Exploten el territori i agreugen la crisi climàtica. Renuncien a tenir el control públic dels nostres recursos bàsics i béns comuns. Acaten i obeeixen l'Estat i les seves instàncies judicials quan retallen o ens deneguen drets. Aquestes polítiques formen també part del problema, i haurem també de tombar-les per tal d'assolir la Catalunya que volem, per al futur i per al present.

Senyors i senyores de Ciutadans, senyors i senyores del Govern, president –que ja ha tornat–, certament, el Govern de l'Estat, l'Estat espanyol i les seves institucions ens conculquen drets, ens neguen drets socials, drets civils i drets polítics, el Tribunal Constitucional retalla continuadament les polítiques públiques, les polítiques socials que desenvolupa aquest Parlament, però, tant o més que l'acció del Tribunal Constitucional, ens preocupa la manca d'acció i determinació del Govern per transgredir els límits que l'Estat i el capital ens imposen.

Aquesta és la Catalunya real, la dels drets i l'autogovern reprimits i conculcats. La d'unes institucions catalanes agenollades, i la d'un poble que lluita pels seus drets i les seves llibertats. Un poble que mereix que tornem a sortir al carrer, que tornem a fer-ho, que guanyem i exercim drets socials, civils i polítics, tombant el règim, i plantant cara a tot arreu, a qui el defensi en repressió i negació de drets civils i polítics.

Un poble que no es resigna i que mereix que partits polítics i institucions no normalitzin mai la resignació. Volem independència per canviar-ho tot, i ens cal canviar-ho tot per assolir la independència. I la CUP - Crida Constituent no es resigna. Fa i farà propostes, responsablement, al carrer, als ajuntaments i al Parlament, per a sumar esforços, per a sumar tots els esforços possibles i assolir aquests objectius.

Gràcies.

*(Alguns aplaudiments.)*

#### **El vicepresident primer**

Gràcies, senyor Riera. En nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat Alejandro Fernández.

#### **Alejandro Fernández Álvarez**

Muchas gracias, presidente. Bien, a la hora de abordar un debate sobre la Catalunya real es imprescindible analizar las dos consecuencias fundamentales del proceso que vivimos desde hace unos años. La primera es el abandono por parte del Gobierno de las políticas públicas. Y es así por mucho que usted hoy haya intentado disimularlo con una amena, vibrante y vitamínica intervención esta mañana, que nos ha emocionado a todos. Gobernar no gobierna muy bien, pero para combatir el insomnio es usted «un figura». Pero, aparte de abandonar las políticas públicas, que tiene graves consecuencias sociales, a las que me referiré a continuación, hay otra segunda consecuencia grave, que es alterar severamente la convivencia, aunque también usted lo niegue, y que queda muy afectada.

Y para hablar de esto también hay que ir al origen. Hay algunos, en el nacionalismo, que lo sitúan en el debate estatutario, la sentencia de octubre de 2010. Falso. Recordemos que la colaboración entre los gobiernos de España y de Cataluña se alargó hasta 2012, y además el partido que impulsó, a través de su recurso aquella sentencia, que fue el Partido Popular, obtuvo los mejores resultados de su historia precisamente entre 2010 y 2014. Poco castigo, poca inquietud se percibió en aquel momento contra el Partido Popular, o contra aquella sentencia que pasó absolutamente inadvertida.

Lo que sí que fue decisivo, y lo he repetido en alguna ocasión, es cuando Artur Mas tiene que enfrentarse al movimiento 15M, populista, y tiene que salir en helicóptero. Y ahí toman ustedes una decisión crucial para entender todo lo que ha pasado a continuación, y es que para combatir aquel populismo, deciden convertirse ustedes en populistas. Y lo hacen, además, siguiendo el manual que de manera brillante hubiera definido Giovanni Sartori, cuando decía que las características del populismo son: creación de un enemigo exterior –Madrid nos roba–, soluciones mágicas a problemas complejos –la independencia traerá todas las soluciones del mundo–, y el mesianismo en el comportamiento político. Empezó Artur Mas con los brazos abiertos de mesías, y cabe decir que Puigdemont ha tenido exactamente el mismo tipo de comportamiento. Por lo tanto, no tiene esto nada que ver con el Estatut. No puede disociarse, en ningún caso, lo que estamos viviendo aquí con la ola de populismo a izquierda y a derecha que se ha vivido en el conjunto de Europa.

El problema es que en cada país se manifiesta de una manera diferente. En Italia, que quizá es el país que lo ha sufrido de una manera más intensa, a izquierda y a derecha, Salvini, Liga Norte, Movimiento Cinco Estrellas. En Grecia, Syriza; en Francia, el Frente Nacional. En España, en un inicio, Podemos, y en esta parte de España llamada Cataluña, ustedes. Porque ustedes se constituyen en un movimiento claramente nacional-populista. Pero esto consecuencias absolutamente diabólicas para las políticas públicas, y consecuencias sociales, porque ustedes, como culpan a Madrid, el enemigo, se desentienden absolutamente de cualquier problema porque nada es responsabilidad suya. Resulta que hoy tenemos una Cataluña en la que el riesgo de exclusión social afecta el 21,3 por ciento de los catalanes, tres puntos por encima de la media española, con especial incidencia en mujeres y niños.

Tenemos una Cataluña a la cola de la inversión *per cápita* en sanidad, y, en cambio, en la cabeza, en listas de espera. Tenemos una Cataluña a la cola en inversión *per cápita* en educación, y en cambio a la cabeza en barracones, noventa y tres centros escolares con barracones. Tenemos una Cataluña en la que se han solicitado 125.000 peticiones de vivienda pública en 2018. En el mismo periodo, 2018, solo se han entregado 667 viviendas protegidas: 125.000/667.

Pero a ustedes les basta con culpar a Madrid. Ustedes no son responsables absolutamente de nada, porque esa es la característica fundamental del populismo. Solo hay una cosa peor que esto, solo una, que es alterar gravemente la convivencia. Si Madrid te roba, según ustedes, todo aquel que se sienta español, en consecuencia, será cómplice del ladrón, por lo tanto pasa a ser enemigo, pasa a ser colono, pasa a ser *botifler*, y allí es donde anida el odio, allí es donde se destruye la convivencia, en tratar a más de la mitad de la población como si fueran, simplemente, pues, traidores a la patria, y por lo tanto al discrepante se le margina.

¿Se ha dado cuenta, señor Torra, de que usted, en todo el tiempo que lleva de presidente, jamás ha hablado de convivencia, de convivencia auténtica, de cómo convivimos juntos los distintos? No lo ha hecho nunca. Usted siempre habla del *momentum*. Ese *momentum* en el que una parte de Cataluña, a través de una nueva insurrección, pueda manifestar e imponer al resto de Cataluña su visión. Convivencia, convivencia, convivencia. Se lo he dicho en pleno, se lo he dicho en comisión, se lo he dicho en la televisión, se lo he pedido en la radio. Menos cantando, se lo he pedido de todas las maneras. Pues bien, siguiendo una tradición del parlamentarismo anglosajón, se lo voy a pedir también cantando. Que nadie se asuste. (*Remor de veus i rialles*.) Lo

voy a hacer a través de un brevísimo y totalmente reglamentario estribillo a favor de la convivencia. Además, es de Manolo Escobar, que sé que eso le va a llegar a usted muy hondo, y tengo a muy bien dedicarle. (*L'orador canta.*) «Solo te pido, solo te pido que me hagas la vida agradable, aunque en nada coincida contigo.»

¡Gracias!

(*Remor de veus i aplaudiments.*)

#### El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fernández. (*Remor de veus.*) Silenci. A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Republicà, el diputat Sergi Sabrià.

#### Sergi Sabrià i Benito

Em comprometo a no cantar en cap cas. (*Remor de veus.*) Bon dia, president. Vicepresident del Parlament, consellers, diputats, diputats de Ciutadans, avui vostès volien fer un debat de política general, però s'han equivocat de data, i com a alternativa, ara que ja saben que no tindrien el focus mediàtic que esperaven, plantegen un nou i esperpèntic acte de campanya electoral, i ho fan com sempre, buscant la divisió, menystenint el que pensa la majoria de ciutadans d'aquest país, i espero que, com a mínim, li serveixi per guanyar unes primàries a la senyora Roldán. Com a mínim li serveixi per a això.

En tot cas, m'ha enganyat, o m'han enganyat durant gairebé tres minuts. Durant els primers tres minuts de la primera intervenció, la segona ja no, he pensat, en algun moment, que potser realment volien parlar de la Catalunya real. Però en tres minuts ja havien tret tots els *hits*: *chiringuito*, TV3, *fugados*, els articles del president, i, per tant, escopint, escopint, escopint i tornant a escopir confrontació permanent. Però s'han tornat a equivocar, perquè davant de les seves ganes de divisió, ens hi trobaran sempre, a nosaltres, per defensar tots –tots– els catalans i les catalanes. Vostès avui ens planejaven un suposat repte: parlar de la Catalunya real. Doncs si de debò volen parlar de la Catalunya real i de la seva gent, parlem-ne; a nosaltres això sempre ens va bé.

Mirin, Catalunya és una terra d'acollida, de pas, que ha construït la seva identitat gràcies a la diversitat i a l'esforç de la seva gent i a les aportacions de totes aquelles persones que hi han anat arribant al llarg de la història, i això ens fa un país extraordinari –extraordinari. Per aquesta terra hi han passat molts dels grans pobles i cultures del món, i en l'actualitat, centenars de cultures hi conviuen amb harmonia, som fusió i estimem la diversitat.

Catalunya és un país de gent treballadora, inclusiva, oberta, inquieta i perseverant, amb una situació geogràfica privilegiada, enllaçant directament amb Europa, però combinant-ho amb les tradicions del Mediterrani, de totes dues ribes del Mediterrani, a mig camí entre el mar i la muntanya, i entre dos grans estats que, sovint, ens han intentat assimilar.

La nostra identitat s'ha anat construint a través de les revoltes populars i d'un esperit de combat contra la injustícia permanent, de resistència col·lectiva, que ens ha permès conservar la llengua i una cultura pròpia, salvant-ho, fins i tot, de les èpoques més fosques, que han sigut moltes i molt llargues.

Amb un ull posat sempre a Europa, amb un ull posat sempre al món, però també amb fortes tradicions pròpies i una cultura que abraça tot allò i tot aquell que decideix formar-ne part.

El poble català s'ha caracteritzat també pel seu compromís amb les grans causes, com la pau, la llibertat o la justícia.

Aquesta Catalunya –aquesta Catalunya– ha estat històricament una terra d'oportunitats. La gent s'ha instal·lat en aquest petit racó del món, provinent de tot arreu, perquè tenien l'oportunitat de tenir-hi un futur, un futur que no trobaven a altres bandes, perquè, a casa nostra, per sort, no importa d'on vinguis, ni l'idioma en què parles als teus pares, existeix, d'alguna manera, un somni català, una oportunitat en forma d'ascensor social, una oportunitat que molta gent troba a Catalunya i que no havia trobat abans.

Ser terra d'oportunitat ens ha fet, sí, terra d'acollida, encara que no els agradi, i aquesta és la Catalunya que defenem, és la Catalunya que volem. Avui, en podem dir «casa nostra és casa vostra», però això no és nou, al llarg de la història, sempre ha sigut així.

Però també és cert que no tot és bonic i ens demanaven autocrítica. No defensem mai des d'Esquerra una versió autocomplaent de la realitat. El problema més gran que té Catalunya, com la major part de les societats occidentals –a banda de la retallada de drets i llibertats fonamentals– és la desigualtat i, avui, la taxa de risc de pobresa a Catalunya se situa en el 20 per cent. 778.032 dones, 694.291 homes es troben en llars marcades pel risc de pobresa. El 52,7 per cent de la població declara tenir problemes per arribar a final de mes.

Catalunya té, no en dubtin, un dels millors sistemes sanitaris d'Europa, si no el millor, però, alhora, lidera les regions de l'Estat amb més llistes d'espera.

O també veiem com la sortida de joves catalans a l'estranger no cessa, malgrat el creixement de l'economia, i no tots marxen voluntàriament o per formar-se, vuitanta mil joves actualment viuen fora de Catalunya i és que l'atur juvenil és alt, malgrat que les dades macroeconòmiques són molt positives.

A Catalunya encara hi ha 1.015 barracons i només el 30 per cent són per cobrir necessitats puntuals, la resta responen a necessitats estructurals i, certament, hi ha el compromís d'eliminar-los en els propers set anys, però, avui, encara hi són.

I en podria enumerar més, però crec que aquests exemples ja serveixen per il·lustrar allò que volia. Sí, a Catalunya tenim problemes, a Catalunya tenim gent que pateix, molta gent que pateix i nosaltres som aquí amb la voluntat que això no continuï passant, perquè som aquí per ajudar a tothom.

Però tan cert és que tenim problemes i greus, com cert és que tenim un problema estructural i que tots els intents de resoldre-ho fins ara han sigut en va. Els ciutadans i ciutadanes de Catalunya generen prou recursos per tenir un estat del benestar a nivell dels millors del món, però aquests recursos no reverteixen en el propi país, no arriben als catalans, el nostre PIB o el rècord reiterat en el nivell d'exportacions no comporten després una capacitat de despesa pública que ens permeti cuidar la nostra gent i la solució a això és una república.

Així ho expliquem Esquerra Republicana des de fa molts, molts, molts i molts anys. Molta gent ho ha provat tot abans, però, des d'una nació sense estat o, com diem a vegades, amb un estat en contra, això no és possible.

Deixi'm il·lustrar amb algunes dades... –amb el risc que alguna ja s'hagi dit en el breu discurs del president (*rialles*)–, algunes dades que sempre oblida Ciutadans, com de pròspera és la nostra economia i com això no reverteix en l'estat del benestar.

L'economia catalana creix un 2,6 per cent el 2018 i encadena ja cinc anys de creixement. Catalunya, amb 1.200 *start-ups* és la regió capdavantera a Europa en emprenedoria. A Catalunya, les inversions estrangeres entre 2013 i 2017 han registrat un augment del 34 per cent respecte al quinquenni anterior. L'Agència Tributària de Catalunya –«xiringuito», segurament– recupera en tres anys 557 milions d'euros que es pretenien evadir fiscalment, quatre vegades més que el cost del seu funcionament. I podria continuar amb l'aeroport, amb les universitats i amb el tràfic de mercaderies al port o amb el números del turisme català.

I, malgrat tot això, com deia abans, els nostres joves marxen. I, malgrat això, els nostres nivells de cobertura de la dependència no són els que voldríem i no s'hi val, i no hi ha dret, perquè Catalunya ha d'aspirar a tenir un dels millors estats del benestar d'Europa, tenim les dimensions, tenim la capacitat productiva per fer-ho possible, hem d'aspirar a ser una de les societats més justes i igualitàries del sud d'Europa, esdevenint un referent en aquest àmbit, com ho són els estats nòrdics.

Però sabem que per aconseguir-ho, primer, ens haurem de constituir en república independent. Sabem que aquest país extraordinari no té futur dins de l'Estat espanyol, perquè fa molt temps que Espanya va decidir no ser l'Estat dels catalans, no

només perquè mai s'han sentit pròpies la llengua i la cultura catalana, sinó perquè ens han ofegat sistemàticament, perquè ens han tallat el progrés, l'economia i la cohesió social, prenent decisions antieconòmiques, perquè eren a Catalunya, generant una discriminació en infraestructures gairebé estructural i el que s'ha conegut com a «dèficit fiscal» i, per molt que ho vulguin amagar, vostès saben que aquest model és absolutament injust amb els ciutadans de Catalunya, també –també, també– injust amb tots aquells que els voten a vostès.

I que el que divideix no és voler fer una república o la independència del teu país, el que divideix no és voler celebrar un referèndum; la democràcia no divideix, la democràcia mai pot dividir. El que fractura les societats són les desigualtats, la manca d'oportunitats, la injustícia i la repressió. I no tenim eines per resoldre aquesta situació, no suficients, i les volem, les exigim i les volem per ajudar la gent.

La lluita social contra les desigualtats, la lluita contra les estructures de poder actualment constituïdes a l'Estat espanyol gràcies al règim del 78 és el que ens mou i ens ha mogut sempre, des de la fundació d'Esquerra, fa vuitanta-i-vuit anys, fins avui. Per nosaltres no hi ha lluita social sense lluita nacional ni lluita nacional sense lluita social. La independència és l'eina, l'objectiu inicial per construir una societat més justa, el nostre objectiu des de fa vuitanta-vuit anys, i la lluita social, l'aposta per les polítiques socials és la millor manera per treballar aquesta república i per fer nous republicans.

Mirin, l'independentisme és l'únic moviment que està fent trontollar de debò el règim del 78 i la seva estructura de poder. Vostès, que suposadament venien a qüestionar determinats aspectes del sistema, han acabat sent els més retrògrads defensors de l'*statu quo*, com ho va ser la «sociovergència» del tristament mal anomenat «oasi català». També aquells que volien assaltar els cels des de les places haurien de reconèixer avui que només l'independentisme ha posat en escac el règim.

Miri, s'omplen la boca sobre el consens del 78, un suposat consens que van fer un grup d'homes –sí, només homes–, fumant en un despatx, just al costat d'un altre despatx on estaven esmolant i netejant les seves armes un altre grup d'homes; un consens que no va ser cap trencament, un consens que va ser només un punt i seguit, un consens que, avui, ha desaparegut no només perquè molts ja no el vam votar, sinó perquè, fins i tot aquells que el van votar, ja no el comparteixen.

El règim del 78 és l'estructura de poder que impedeix que res canviï i, de moment, ja l'hem fet trontollar i que ningú dubti que el seguirem sacsejant fins que tombi. Perquè el règim del 78 és l'hereu directe de l'*«atado y bien atado»* i de l'*«antes rota que roja»*. I vostès saben perfectament com ha respost el règim del 78, perquè en són alumnes avantatjats i perquè en formen part, ha respost amb repressió. Sí, senyors i senyores, la Catalunya real, la Catalunya real pateix la repressió per part de l'Estat i ho fa amb una nova causa general, aquesta vegada contra l'independentisme, un moviment democràtic i pacífic que lluita per aconseguir que Catalunya esdevingui una república independent dins d'Europa. I aquesta causa general es desenvolupa des de tots i cadascun dels poders de l'Estat, ben coordinada, ben pensada, i el poder mediàtic donant-hi cobertura discursiva i, sobretot, contribuint permanent a la deshumanització de l'adversari, per poder justificar posteriorment totes les accions que pren. I el monarca –el monarca– avalant-ho públicament.

I això també és la Catalunya real, perquè, encara que no ho vulguin veure, a la Catalunya del segle XXI, hi ha presos i preses polítiques, hi ha exiliats i exiliades, hi ha represaliats i represaliades. A la Catalunya del segle XXI, es persegueixen les ideologies, els moviments socials, en definitiva, és persegueix la dissidència. Però no ens rendirem, perquè, per nosaltres, la república és l'única manera de garantir els drets polítics col·lectius i individuals de tots els ciutadans de Catalunya. Si volem la independència és perquè volem viure en democràcia.

I per això cal fer front comú i fer-ho amb tots els demòcrates de Catalunya, treballar les aliances amb els demòcrates de l'Estat espanyol i fer sentir la nostra veu alta i clara a Europa i al món.



Mirin, la Catalunya real –com els agrada parlar-ne a vostès– vol poder decidir el futur del país en un referèndum i tinguin molt clar que serà així, que ningú ho dubti. Només els ciutadans de Catalunya seran els que decideixin què volen ser, en cap cas el que digui una llei marcarà ni la seva sobirania ni la seva identitat. Les nacions les formen les persones, no hi ha cap nació sense cultura, història i tradicions, però tampoc sense la voluntat dels ciutadans de construir un futur compartit.

I sabem que a vostès els és igual el que pensin els ciutadans d'aquest país, volen que siguem espanyols tant si volem com si no, perquè ho diu la Constitució. No volen escoltar ni volen entendre. Hi ha moltes diferències entre vostès, el seu grup, i nosaltres, però una és fonamental per sobre tota la resta, nosaltres ens hi deixarem la pell perquè tothom pugui decidir el futur d'aquest país, siguin independentistes, siguin unionistes, siguin federalistes, el que volem és que els ciutadans de Catalunya puguin decidir el seu futur a través de les urnes, exercint la democràcia, volem que tothom i sempre pugui opinar, també els que pensen el contrari i volem fer-ho a través del diàleg i volem fer-ho a través de la negociació. Vostès, en canvi, no volen que es parli i prohibeixen que es pugui opinar. Com que no els agrada el debat, directament, no deixen que ningú pugui decidir, fins i tot, els que pensen com vostès o els que els han votat.

La democràcia els fa més aviat al·lèrgia, són més d'imposar, de prohibir, d'arrencar i de buscar la confrontació i, potser, al final, simplement, és que tenen por de votar i, potser tenen por de votar perquè tenen por de perdre.

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, diputat. És el torn ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, del diputat senyor Eduard Pujol.

**Eduard Pujol i Bonell**

Gràcies, president. Conselleres, consellers, senyores i senyors diputats, president Torra... Els parlo en nom de Junts per Catalunya, arrenco amb un *mea culpa* i amb un propòsit d'esmena. Massa vegades hem caigut en la trampa de Ciutadans, per l'excepcionalitat del moment, i segurament, perquè no n'hem sabut prou: Ciutadans ha volgut convertir aquest Parlament en una taverna. Però avui no se'n sortiran. Per respecte institucional, avui no caurem en el fangar. Posin l'estop a la factoria de gags i siguin seriosos. Avui senzillament, senyora Roldán, ha malgastat mitja hora d'intervenció. Senyora Roldán, sense suc ni muc, com diuen a l'Ebre, sense cap coherència, ni cap sentit, ni massa gràcia.

Ens proposen parlar de la Catalunya real; com sempre, un títol, d'entrada, trampos. Si es vol parlar de Catalunya, si es vol parlar de Catalunya n'hi ha prou dient «Catalunya». I, si es tracta de parlar de Catalunya, el dia que es decideixin a parlar de dèficit fiscal, que és aquest dèficit que afecta tot el país, tots els barris, tot el teixit productiu, tota la universitat, tots els centres de recerca, tot el tercer sector, tota la pagesia i els bombers i els serveis públics, tots els infants del país també, el dia que defensin els interessos de tota la gent d'aquest país, aleshores començaran a ser creïbles, a ser seriosos.

El dia que demanin explicacions, per exemple, per l'atemptat del 17 d'agost de 2017, aleshores començaran a parlar de Catalunya. Però mentrestant vostès són una crossa d'un estat que no compleix mai amb Catalunya. I per això els demano, a vostès i també al trio del 155, per què exigeixen, per què carai exigeixen al Govern de Catalunya el que són incapaços d'exigir als governs d'Espanya, que és qui té els recursos. Per què són tan valents aquí i tan porucs a Madrid? Per què? Per què no denuncien mai el desastre de Rodalies, per exemple, que cada matí juga amb la sort de milers de ciutadans que han d'anar a treballar? Per què no es posen mai les mans al cap quan el Constitucional anul·la el Decret de pobresa energètica, un decret que afecta directament les persones que les passen més magres? Per què no reclamen mai que es garanteixin els drets dels electors que voten Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, i

que veuen com els seus vots, com els nostres vots, no valen el mateix que si haguessin votat, per exemple, els seus socis ultres de Vox, a qui vostès blanquegen? Per què ho permeten?

Que bonic que és parlar de Mandela, del socialista Salvador Allende i l'èpica de Xile de l'11 de setembre del 73. Que bonic és parlar de la defensa de les llibertats de l'altra banda del món, a molts quilòmetres de Catalunya, i no posar-se vermells amb la situació que viu aquest Parlament, que viu el Congreso, que viu Europa, on s'han silenciats milers de veus (*aplaudiments*), perquè s'han silenciats milers de vots.

Catalunya té consellers a la presó i el president del país a l'exili. A Catalunya assumir una responsabilitat de Govern et pot portar a la presó, si compleixes el programa electoral. A la Catalunya real, alguns patim repressió política; mentrestant, vostès viuen al seu Matrix particular, on la democràcia és, si pogués ser, de dibuixos animats.

Però saben el més gros? Que la repressió és un pou sense fons –la repressió és un pou sense fons. Ara ja tenim fins i tot tribunals que prohibeixen a aquest Parlament –ah, carai!– parlar de la monarquia, segurament la més corrupta d'Europa. El més gruixut no només és l'exili, sinó que l'Estat també juga a espies i que els governs espanyols actuen exactament –exactament– com ho faria una dictadura.

Però, a banda de la repressió política, també hi ha repressió econòmica. Que l'Estat organitzés la fugida d'empreses i de capital de Catalunya per castigar l'1 d'octubre, això també és molt greu. És molt gros que aprofitant aquesta enginyeria de la por hi hagi partits –vostès mateixos– que vinguin a aquest Parlament alarmats perquè hi ha empreses que han marxat de Catalunya negant la major, i això és fer trampa. Que si han marxat és perquè es va organitzar una gran operació d'estat, amb el rei del «*ja por ellos!*» despenjant telèfons com un boig. Prou de tantes mentides, tanta repressió, discursos buits i gags estèrils.

Avui parlem, com cada dia fem en aquest Parlament, del país, i ho fem des de la mirada de Junts per Catalunya. A nosaltres ens agrada observar, pensar i projectar el país des de la centralitat amb la màxima obertura de mires; una posició que contrasta amb l'estretor dels que porten els debats a les banderes i, si poguessin, als orígens. Vostès s'entesten a fer un debat que és irreal.

Aquesta mateixa setmana, encara hem llegit a la premsa espanyola, a la suposadament progre, que Pedro Sánchez frenaria el debat identitari. Com es pot frenar el debat identitari, si a Catalunya no hi ha cap debat identitari? Encara no han entès que no parlem de cognoms ni de llengua? A Catalunya el gran debat és garantir el benestar i parlar del futur compartit que tenim per davant. Aquest és el gran debat que fem a Catalunya. (*Aplaudiments.*) Un debat que és de tots, de tots els barris, de totes les empreses, de tots els autònoms, de tots els funcionaris, de tots els treballadors, de tots. Dels sectors econòmics tradicionals que lluiten per adaptar-se a un món canviant o dels sectors que són forts precisament perquè han nascut en un entorn de crisi i tecnològic.

I aquest debat el fem amb una motxilla carregada de pedres i de rocs, Catalunya va carregada de rocs, sediments provocats per la insistència del Regne d'Espanya en incomplir el que prometen. L'Espanya política és incapaç de complir allò que pacta. Si no, com s'expliquen que dilluns el candidat a la presidència del Govern espanyol, el socialista Pedro Sánchez, fes el seu discurs d'investidura i decidís –i decidís– no parlar de Catalunya? Per què ho va fer? No en sap més? És al·lèrgic a fer política des de la política? És irresponsabilitat? És temeritat? Segurament de tot una mica, però no únicament.

Parlar de Catalunya l'estiu del 2019 és constatar que tenim un estat en contra, perquè és deslleial amb els interessos dels catalans. I que tothom ho escolti, i via fora: potser hem comès errors. Potser la feina de resistència i resiliència i fortalesa que hem fet davant d'un estat embogit ha lluitat poc. Potser no anem prou de pressa. Potser no hem sabut explicar la dimensió real del 155 ni la voluntat de l'Estat d'escapar els

nostres lideratges, perquè quan escapçaven lideratges ja sabien –i tant que sabien– el que feien. Potser sí, de fet, segur que es pot fer millor. Potser no vam calcular amb precisió la reacció descontrolada d'una Espanya en estat de xoc quan el Gobierno va dir que no votaríem i l'1 d'octubre aquest país va votar. Potser no vam imaginar que el rei no era àrbitre de res. I potser hem d'explicar més l'obra de govern, i d'explicar-la a totes hores, com avui ha fet el president Torra –gràcies, president.

Però el que és ben cert és que la independència és i seguirà sent la millor solució als problemes del país. El projecte independentista no és màgic, com ens diuen, clar que no és màgic. Però ara mateix és l'única proposta política real que hi ha per garantir la prosperitat dels catalans. La resta són amenaces, inconcrecions, fum, i en el cas de Pedro Sánchez, silenci i antipolítica. Sánchez vol ser el far d'Occident del nou socialisme europeu i, en canvi, no sap asseure's en una taula. Candidat Sánchez, els estadistes parlen.

És urgent que l'Espanya política entengui que la independència és una idea política que arrenca de la gent. Arrenca de la societat perquè els ciutadans hem patit, cadascú en els seus àmbits, el col·lapse de l'Estat a l'hora d'oferir alguna sortida que no sigui el bastó i la repressió. Arrenca d'una societat que veu amenaçades les seves institucions i el seu Estatut l'any 2010, i també per la impossibilitat de gestionar amb eficàcia l'arribada massiva de nous catalans.

Volem un horitzó de plenituds, Catalunya vol un horitzó de plenitud cultural, de plenitud social, de plenitud econòmica. No volem un mur ni viure resignats al no a tot. La independència no va contra ningú. Amb la independència hauríem de poder tallar d'arrel les injustícies que es deriven de no tenir prou recursos.

Obrin els ulls, si us plau, obrin els ulls. Que no ho veuen, que el món és canviant i dinàmic i que aquest país demana el 5G i l'Estat ens ofereix el telègraf? Que no ho veuen? L'únic realisme màgic és pensar que amb un estat en contra hi pot haver futur. Realisme màgic és pensar que un dia l'Estat farà com sant Jaume, que va caure del cavall i de cop hi va veure clar.

La independència no és parlar de banderes, què més voldrien? És parlar de justícia social, d'economia, de l'arribada a tot arreu, a tots els racons del país, de la fibra òptica. És liderar la transició energètica i és apostar per la tecnologia, que és clau. La independència és pensar en gran per competir en un món global sense les mans lligades, és sortir al món sense les cartes marcades. La proposta de la independència és defensar la prosperitat i el benestar i dir les coses pel seu nom, per dur que sigui.

Senyores i senyors diputats, expliquin-ho al país: amb les eines que tenim, sempre anirem a remolc. Per això ha arribat el moment de deixar la motxilla, perquè hi portem massa rocs: econòmics, socials i democràtics.

Senyora Roldán, en vol una mostra? Dissert d'agost de 2017, aviat farà dos anys, i pel seu silenci els coneixereu: el PSOE, el PP, callats; l'Estat de l'IBEX, mut o fent campanya contra la independència; l'Estat més progre i alternatiu no diu ni piu; exministres callats, presidents callats, tothom callat... Aquest silenci és eixordador.

En volen una altra, de mostra? Dèficit fiscal, els sona? Ja ho sabem, és un clàssic, senyora Roldán, un clàssic, però un clàssic real, tangible, que explica també la Catalunya actual. Avui, a juliol del 2019, el dèficit fiscal és de 16.500 milions d'euros cada any, i ara hi haurà caps que es mouran dient que no; doncs sí, 16.500 milions de dèficit fiscal cada any. En deu anys, per deu, deu anys, aquest dèficit fiscal és de 165.000 milions d'euros, és una barbaritat. Aquesta sí que és la realitat que explica les llistes d'espera, els mòduls prefabricats a les escoles i instituts, el preu de les matricules a la universitat, les necessitats no cobertes en matèria social. Les llistes d'espera, senyora Roldán, no cauen del cel, són el resultat directe del dèficit fiscal insuportable. Facin el favor d'admetre-ho i d'explicar-ho, i diran la veritat. El dèficit fiscal és gegantí. Aquesta és la realitat, senyors de Ciutadans.

I què s'ha de fer? D'entrada, mirin, respectar els vots, respectar les urnes. El país vota com vota, vota el que vota: a les eleccions del 21-D, majoria independentista; a

les eleccions espanyoles, victòria dels que defensem que a les urnes es decideixi el futur polític del país, i a les municipals i a les europees, Catalunya ha tornat a votar independència.

Prou pedaços. Catalunya és un país, Catalunya són persones. La Catalunya real ens diu que amb les eines d'una Catalunya autonòmica sempre, sempre, sempre ens quedarem a mig camí, que és una manera de dir que no podrem cobrir les necessitats dels ciutadans amb la rapidesa que tothom es mereix. I aquest mig camí afecta els 7 milions i mig de catalans, de Santa Coloma de Gramenet a Santa Coloma de Farners, de Barcelona al Camp de Tarragona, del Pirineu a l'Empordà, passant per la Ribera d'Ebre, les Garrigues i el Segrià. No hi ha un pam de Catalunya, no hi ha un barri del país que no estigui afectat pels greuges de l'Estat.

Però Catalunya també és esperança. Si som lluny d'on érem és que som a prop d'una nova realitat social i política. Catalunya és una història de perseverança, i persistim per aconseguir-la.

Per això ens adrecem a la gent que es pregunta si té sentit l'esforç col·lectiu que estem fent per tenir un futur millor. La resposta és que sí. Ciutadans i ciutadanes de Catalunya, sí: qualsevol esforç pel país, per viure millor, per defensar la nostra potència econòmica, per aconseguir una societat infinitament més justa, qualsevol esforç val la pena. Un país en què malgrat la repressió, malgrat el dèficit fiscal, democràtic o d'infraestructures que pateix, malgrat tot, les catalanes i els catalans resistim, persistim i guanyarem la independència de Catalunya, que serà la millor manera de garantir el benestar de les generacions futures.

Catalunya, senyora Roldán, no són els cent cinc..., els quinze retalls, o cent cinquanta retalls, o 155 retalls de l'ABC que avui ha mostrat, que avui ha exhibit en aquest Parlament. Catalunya és un país divers, Catalunya és una gran potència que vol viure en llibertat i en democràcia. Per això Catalunya serà allò que vulgui ser. No hi haurà cap repressió que duri cent anys, ni cap monarca que ens pugui tallar la llengua, ni cap president que pugui negar el nostre dret a decidir, diguin el que diguin els senyors de Ciutadans. Només les catalanes i els catalans decidirem com serà Catalunya. Catalunya és un país divers, com deia, d'una gran potència, que vol viure en democràcia. Catalunya serà allò que vulgui ser. Senyora Roldán, vostè també està convidada a decidir com serem.

Moltes gràcies.  
(Aplaudiments.)

#### **El president**

A continuació, i per respondre als grups parlamentaris, té la paraula el president de la Generalitat. Quan vulgui, president.

#### **El president de la Generalitat**

Bona tarda. En primer lloc, voldria enviar el condol a la família de la dona que ha sigut assassinada avui a Terrassa; sembla que malauradament hi ha hagut un altre feminicidi. El meu condol, doncs, a la seva família i a tots els terrassencs.

Miri, senyora Roldán, jo li donaré un parell de consells, si em permet. Primer, crec, sincerament, eh?, penso que vostè s'hauria de preparar una mica millor les seves intervencions. Crec que no es pot venir aquí al Parlament de Catalunya, deixar anar quatre tòpics i repetir-los una vegada i una altra. Més que res, perquè és que acabarem enyorant la senyora Arrimadas, i tampoc es tractaria d'això.

I el segon consell. Miri, l'ús de la ironia és un tema una mica complicat –una mica complicat. Ho dic perquè quan hom no l'encerta, amb l'ús de la ironia, doncs fa passar als altres una certa vergonya, i fins i tot acaba convertint la persona que la practica en un cert patetisme.

Jo estic encantat, eh?, de que vostè utilitzi la barretina, però encantat; no s'ho pot imaginar. Però és que encara m'agrada més que anés a la Via Catalana. És que això és magnífic. És que de debò, és que trobo fantàstic que vostè assistís a la Via Cata-

lana i, com milions de catalans, estigués allà donant suport a les reivindicacions del poble de Catalunya a favor de la independència. I penso sincerament que..., i tinc l'esperança que bé, si un cop hi va ser, doncs, que hi pugui tornar a ser. I, per tant, doncs, no em rendeixo a pensar que algun dia la tornarem a veure al costat dels que defensem els drets i les llibertats i el dret a l'autodeterminació de Catalunya.

Senyor Iceta, home, qui es va petar l'Estatut em sembla que va ser el Tribunal Constitucional, eh?, amb la sentència del Tribunal Constitucional. Recordem que estem precisament en un... El nostre país no té una norma que hagin aprovat els seus conciutadans, eh? I això em sembla que és una anormalitat des de tots els punts de vista.

Hem repetit sempre molt sovint en aquesta tribuna, i per part de molta gent, els famosos tres grans consensos del 80 per cent. I jo penso que és molt important. Jo..., bé, és que... Perdoni. No, no; és que com que vostès riuen sempre quan es tracta d'aquests temes, no?, els senyors de Ciutadans... No ho sé, llegeixin les enquestes i llegeixin els resultats electorals. Sí, sí; hi ha un 70, un 80 per cent de catalans que no considera la institució monàrquica com una institució pròpia. Jo penso que en aquest cas és força més elevat el percentatge. Hi ha un 80 per cent dels catalans que no creu que la política s'hagi de judicialitzar, al segle XXI, sinó que per això ens hem dotat d'un sistema democràtic. I hi ha un 80 per cent dels catalans també que està a favor de que el poble de Catalunya, doncs, decideixi lliurement el seu futur. Demà votarem en aquest Parlament una proposta de resolució que torna a reforçar i a demanar l'exercici del dret d'autodeterminació. I a mi em sembla això molt important; em sembla molt important que la cambra torni a posicionar-se sobre aquest tema. I el que demanaria també a tots els que demà votaran aquesta proposta de resolució és que aquesta defensa del dret d'autodeterminació no només la defensem al Parlament de Catalunya, la defensem arreu, la defensem a Madrid, la defensem a Europa, la defensem arreu; el que votem en el Parlament de Catalunya ha de ser el que després defensem en cada una de les seues parlamentàries en les quals nosaltres hi som representats.

Però voldria agrair-li, senyor Iceta, les seves prioritats: coneixement al centre, educació, sanitat pública, lluita contra les desigualtats, combatre desigualtats territorials, canvi climàtic, ocupació estable, etcètera. Efectivament, jo penso que hi ha un corpus de prioritats sobre les quals ens podríem posar d'acord; certament, ens hi podríem posar d'acord. I sobre alguns d'aquests temes penso que necessitem establir uns pactes d'estat, perquè aquest país ho necessita. I, per tant, des d'aquest punt de vista sí que li agraeixo, doncs, que tinguem aquest punt de partida, on poguéssim arribar a alguns acords en el futur.

En Comú Podem, senyora Albiach, jo estic d'acord en que la Catalunya real és una Catalunya complexa i que la Catalunya complexa és la Catalunya real. És així. La complexitat del nostre país –que en definitiva també deu ser tan complex com qualsevol altre país, eh?– és un valor en ella mateixa. I, per tant, aquesta pluralitat, aquesta complexitat, aquests accents diversos el fan, el nostre país, doncs, especial, si m'ho permeteu. I probablement això també explica, quan abans comentàvem les mesures, tot el tema de l'associacionisme, del voluntarisme, de la solidaritat, dels ateneus. Hi ha una Catalunya que defensa des de qüestions culturals a qüestions econòmiques o socials, el que sigui, o el seu barri. I, per tant, penso que sí, que aquesta és la Catalunya que hem de posar en valor i la Catalunya que tots –que tots– estimem.

No cal dir-li que comparteixo plenament les crítiques que vostè ha adreçat al Grup de Ciutadans, i que subscriu al cent per cent, i que, en canvi, diguem que comparteixo bastant menys les que ha fet al Govern, eh?, sobretot tenint en compte que hem fet l'esforç d'esmentar, doncs, dues-centes i escaig mesures; ara no tindríem massa temps per entrar-hi una per una. Però sí que voldria dir-li el següent; dic: vostès tendeixen sempre a dir-nos que nosaltres separem l'eix social i l'eix nacional, i jo penso que això és fals. Jo no seria independentista si pensés que només lluito per un dels dos eixos, de debò. Penso que justament són les dues cares de la mateixa moneda, eh? I, per tant, des d'aquest punt de vista, jo almenys li expresso el que és la meua opinió.



Sobre la nostra producció legislativa, doncs, també lamento no coincidir amb vostès. El Govern no ha portat una llei al Parlament, ha portat set projectes de llei i divuit decrets llei. Quinze d'aquests decrets llei provinents del Govern ja han estat validats pel Parlament. També hem aprovat catorze memòries preliminars. I com saben també vostès, per acord del 24 d'abril del 19, el Govern va aprovar un pla normatiu de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Podria fer la relació de tots els decrets i de tots els projectes de llei presentats i de les memòries preliminars, però si després vol li fem aquesta relació.

Vostè també ha fet al final de la seva intervenció una crida al senyor Iceta. Jo el que sí que voldria comentar-li és que mai, per part del Govern –penso que ni de Junts per Catalunya..., i permeteu-me, companys d'Esquerra, també, que parli per part d'Esquerra–, mai, hem menystingut els vots d'En Comú Podem ni de Podemos, mai hem humiliat els votants d'En Comú Podem i de Podemos. Al contrari, penso que nosaltres hem estat sempre asseguts a la taula per si vostès en qualsevol moment volien arribar a algun acord amb nosaltres, a acords que entenem que efectivament s'han de negociar i que s'han de pactar, eh? I des d'aquest punt de vista, doncs, lamento un cop més que no poguéssim haver arribat a un acord en el que era la tramitació dels pressupostos.

Benvolgut Carles, les companyes de la CUP, jo penso que «acció» i «determinació», efectivament, són dos paraules que jo comparteixo. Penso que aquest país, davant dels reptes que vindran, davant d'unes sentències, que, si no són absolutòries, no només jutgen els nostres companys i companyes que són a la presó, sinó que jutgen el dret a l'autodeterminació de Catalunya, caldrà no només respondre amb forma de protesta, sinó també amb forma de resposta política. I la resposta política a aquestes sentències jo només les concebo des de dos punts de vista: una resposta democràtica i una resposta basada en l'exercici del dret a l'autodeterminació.

Jo penso que tenim una oportunitat, una oportunitat aquí, que hem de treballar, que hem d'asseure'ns, que hem de parlar, que hem de debatre, però una gran oportunitat perquè efectivament les sentències siguin, si voleu, doncs, aquell punt també d'inflexió dins de l'independentisme, eh?, per tornar a exercir els drets civils, socials i polítics que se'ns hagin negat. Això és l'«ho tornarem a fer», senzillament això. Si es nega el dret de protesta, protestarem; si es nega el dret a la llibertat d'expressió, ens expressarem; si es nega el dret a l'autodeterminació, ens autodeterminarem. Penso que aquesta és en essència una expressió, la síntesi d'un títol, que no ho diu el president de la Generalitat, que ho diuen entitats com Òmnium, milers de ciutadans, i que d'alguna manera significa també el que ara les companyes de la CUP també plantejaven de no normalitzar la resignació, que hi estic molt d'acord.

El senyor Fernández. Bé, celebro que li hagi agradat la meua exposició, eh? No; fantàstic, s'ho deu haver passat fantàstic aquí dalt. Molt bé. De totes maneres, pensi que tinc vuit-centes normes, i més, que podríem seguir si fes falta, eh? I, per tant, el dia que vostè, doncs, vulgui fer la migdiada vostè m'avisarà i jo li vaig explicant aquestes resolucions.

Home, titllar-nos de populistes a nosaltres, home, jo, sincerament, eh?, després de que vostès pactin en mig país, a Espanya, amb Vox, que és el feixisme, el feixisme populista, doncs permeti'm que li digui que em sembla una autèntica barbaritat.

Em sembla que la part més important de la seva exposició anava, a banda de la cançó..., que Déu nos en guard que jo m'atrevis a fer una cosa semblant, oi?, i que per la propera cançó que vostè vulgui entonar jo li recomanaria potser..., no ho sé, jo penso que aniria molt millor la banda sonora de l'orquestra del *Titanic*. Però penso que el que realment era interessant de la seva intervenció era quan vostè ha posat el focus en la convivència, eh? Jo hi insisteixo, jo nego que hi hagi un problema de convivència a Catalunya; hi ha un debat polític a Catalunya –hi ha un debat polític a Catalunya. Qui té un problema de convivència, gravíssim, és l'Estat espanyol, on han aparegut forces d'extrema dreta, forces feixistes, que això sí que és un problema greu, quan a un país li apareixen unes forces com aquestes. I que vostè, que Ciuta-

dans s'atreveixin a pactar amb aquestes forces, penso que aquest sí que és un problema que pot generar un problema de convivència greu dintre de l'Estat espanyol.

Però a Catalunya hi ha un problema de democràcia, hi ha un problema de debat públic sobre si ens interessa o no ser independents. Jo li puc..., i voldria explicar-li i debatre amb vostè per què crec que els catalans hi surten guanyant amb la independència. I vostè té tot el dret a pujar a la tribuna i dir: «No, a vostès no els interessa ser independents perquè hi perdrien, perquè per vostès suposaria un perjudici», pel que sigui, eh?, per les raons que siguin. Però per què no podem tenir aquest debat, amb tota tranquil·litat, sense amenaces, sense pors, sense posar-nos a la presó senzillament per debatre una qüestió com aquesta? Jo penso que aquest és el punt important, eh? I, per tant, voldria deixar clar una vegada més que no hi ha un problema de convivència a Catalunya, hi ha un problema de democràcia, hi ha un problema de respecte als drets humans, als seus drets civils i polítics, dels ciutadans, i al dret a l'autodeterminació dels pobles.

I als companys d'Esquerra i de Junts per Catalunya, gràcies pel suport al Govern, gràcies per les vostres intervencions, doncs, amb les quals coincideixo plenament.

(Aplaudiments.)

#### El president

Seran, atès el temps d'intervenció del president, dos minuts i mig per cada grup parlamentari, i farem un minut i mig pels subgrups. Per tant, senyora Roldán, quan vulgui.

#### Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, presidente. Señor Torra, yo no sé, de verdad, ha venido aquí..., y usted siempre se queja de las formas de los demás, pero es que las suyas dejan mucho que desear. Las suyas y también las de su grupo. Han hablado aquí de gags, pero hemos tenido que escuchar por ejemplo *«trio del 155»*; usted nos ha llamado *«mariachis»* al principio de su intervención; *«els 155 retalls de l'ABC»*, que esto es otro gag también; *«democràcia de dibuixos animats»*, también; *«el rei trucant com un boig»*. Qué pasa, que los gags ustedes sí los pueden hacer, los demás no, ¿no? Como siempre. Ustedes dicen lo que se puede hacer y lo que no se puede hacer. Como siempre. Porque ustedes tienen un problema de libertad, se lo he dicho ya antes, tienen un problema de libertad.

Y siguen demostrando también el problema que tienen de realidad. Han dicho ustedes que esto no es..., que aquí no hay un problema de convivencia; lo acaba usted de decir. Aquí no hay un problema de convivencia, no. Por eso los radicales, esos a los que usted jalea y les dice que aprieten, que aprieten, van a limpiar con legía el suelo que nosotros pisamos, el suelo que los constitucionalistas pisamos. ¿Eso no es un problema de convivencia, señor Torra? ¿Eso qué es? Porque además es que usted los justifica, los anima, los jalea, les dice que aprieten, a estas personas. Eso no es un problema de convivencia. Que ustedes se dediquen a declararnos personas no gratas por nuestras ideas, eso no es un problema de convivencia, ¿verdad?, no.

No es un debate identitario, nos han dicho también. No, hombre, no es un debate identitario, pero tenemos que leer cosas como estas que escribía usted. Diu: «Espanya essencialment ha estat un país exportador de misèria, materialment i espiritualment parlant. Tot el que ha estat tocat pels espanyols ha esdevingut font de discriminacions racials, diferències socials i subdesenvolupament.» Això què és, senyor Torra? Perquè això ho escrivia vostè; això i moltes altres coses. «Surts al carrer i res no indica que allò sigui el carrer dels teus pares i dels teus avis. El castellà avança, implacable, voraç, rapídíssim.» Això és el que vostè pensa dels catalans que també ens sentim espanyols, eh?, dels catalans que van venir aquí, moltíssima gent, a treballar i que evidentment també són catalans, no són instruments de colonització lingüística, com vostès s'entesten a dir (aplaudiments), no, són catalans igual que vostè –igual que vostè.

I fins que no reconeguim això, aquí, a Catalunya, no podem viure i conviure, que diu vostè que no hi ha un problema de convivència; el problema de convivència el creen vostès, de veritat. Han tingut l'oportunitat de governar per a tots els catalans, han tingut l'oportunitat de posar-se mans a l'obra per resoldre els problemes que li

he dit. De tot el que jo li he explicat a la meua intervenció, de totes les dades preocupants que jo li he donat a la meua intervenció, vostè només s'ha quedat amb la barretina, això ja diu molt de les seves prioritats per Catalunya. Deixi pas als que sí que tenim una idea de Catalunya...

**El president**

Diputada.

**Lorena Roldán Suárez**

...integradora i per a tothom.

**El president**

Gràcies, diputada. (*Aplaudiments.*) En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, és el torn del senyor Miquel Iceta.

**Miquel Iceta i Llorens**

Gràcies, president. Molt honorable president, vostè deia: «Qui es va petar l'Estatut va ser el Tribunal Constitucional.» Miri, el Tribunal Constitucional el va modificar, i jo crec que va cometre un greu error, però vostès volien derogar-lo, i, per tant, estem parlant de coses ben diferents. (*Aplaudiments.*)

Segona, es parla molt del 80 per cent. Miri, jo la veritat és que cada cop veig reduït l'àmbit en el qual un pot comptar de veritat. Per exemple, 135 diputats, dos terços, 90. Bé, són el total, i els dos terços es calculen sobre el total, i si no preguntis, i per tant, 90. Si volem fer una reforma estatutària, 90 diputats han d'avaluar-la, després s'ha de negociar a les Corts Generals i sotmetre-la a referèndum. Que es vol canviar la Constitució? El Parlament pot elevar al Congrés dels Diputats una proposta que haurà de ser aprovada, depèn del que vulgui tocar, o per tres cinquenes parts o per dos terços. I no voler reconèixer això és el que trenca realment la convivència, perquè la gran garantia de la convivència és un marc legal respectat per tots, i aquest és el problema.

Per últim, efectivament, diu que cull la nostra mà estesa. Nosaltres som un partit de govern, de fet governem moltes institucions amb acords molt transversals, molt diversos i, per tant, nosaltres, la nostra obsessió, la nostra prioritat és defensar els interessos de la ciutadania i, per tant, si hi ha possibilitats de millorar el finançament local, si hi ha possibilitats de reduir el desequilibri territorial, si hi ha possibilitats d'atacar efectivament l'emergència climàtica, de promoure el desenvolupament econòmic, de reduir les desigualtats, nosaltres, clar que hi volem ser; ara, en algun moment s'ha de decidir, s'ha de decidir si el que es vol és acordar o es vol trencar; s'ha de decidir si es respecta la legalitat o es vol un altre model, que jo no sé quin és. I, per tant, en algun moment, algú haurà de dir o reconèixer veritats que s'han negat i que són, en part, les que expliquen els problemes que avui tenim i, fins i tot, l'absència d'alguns diputats en aquesta cambra.

(*Aplaudiments.*)

**El president**

En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, és el torn de la diputada senyora Jéssica Albiach.

**Jéssica Albiach Satorres**

Sí; gràcies, president. President, aquest Parlament només ha aprovat un únic projecte de llei, que són les lleis que porta el Govern per aprovar, i és l'agència de salut pública. És cert que en tenen alguns que estan en tràmit, però de moment no han sigut capaços d'aprovar-ne cap més i un exemple va ser el decret *fake* d'habitatge. Si no es separen l'eix social i l'eix nacional no s'entendria l'esborrany de pressupostos que pretenien que nosaltres aprovéssim, perquè contemplava misèria per a les escoles bressol, misèria en contra de les violències masclistes o zero euros per a les residències públiques. I la realitat és que la Catalunya real necessita respostes i solucions i el problema és que no hi ha un únic govern que estigui cohesionat, hi ha dos governs

que competeixen i, de fet, hi ha alguns dies que sembla que hi ha tres o quatre governs. I les crisis de govern es compten per setmanes i cada setmana tenen un embolic vostès, per tant, clar, fruit d'aquestes baralles és un govern que està paralitzat i que no actua per fer front a l'increment brutal de les llistes d'espera, que hem vist com han augmentat en 91.000 persones, a l'emergència climàtica, de fet vostès no estan desenvolupant la Llei del canvi climàtic i podem perdre el tren de la transició energètica i, a més, estan deixant milers de persones en situació de pobresa desprotegides de la renda garantida de ciutadania.

I la conseqüència d'aquest desgovern i d'aquesta paràlisi és que els grups de poder, els grups econòmics estan actuant sense límits per la manca de regulació pública, i estem veient com s'estan disparant els preus de lloguer i com això està expulsant els veïns i les veïnes dels seus barris o com han augmentat les assegurances sanitàries privades perquè hi ha una deixadesa del sistema públic. Aquesta és la realitat.

I acabo. A la Catalunya real convivim totes i tots, i per sort, moltes vegades, va molt per davant del que de vegades veiem en aquest Parlament.

*(Aplaudiments.)*

#### **El president**

Gràcies, diputada. En nom ara del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent és el torn del diputat senyor Carles Riera.

#### **Carles Riera Albert**

Gràcies, president. Bé, efectivament, la Catalunya real necessita de grans acords de país. A Madrid ja sabem que l'únic acord possible passa per negar el dret a l'autodeterminació, normalitzar la repressió i, entre altres coses, renunciar a derogar la llei mordassa o la reforma laboral. En canvi, cal que Catalunya sigui un espai de llibertat i de drets socials, civils i polítics per a totes, per a tothom, sense exclusió. Per nosaltres això es basa indiscutiblement en l'autodeterminació, guanyar sobirania, disputar-li a l'Estat i a les empreses de l'IBEX 35 el control públic dels nostres recursos i béns comuns, drets socials i drets civils i polítics.

Efectivament, si es tracta de construir grans acords de país sobre aquestes qüestions, nosaltres tenim la mà estesa i seguirem dempeus, seguirem de cara si del que es tracta és de gestionar l'autonomia, l'acatament a l'Estat i la renúncia als drets socials, els drets civils i els drets polítics.

I, efectivament, assolir aquests grans objectius inevitablement demana transgredir l'Estat i el capital, requereix tornar-hi, requereix que l'independentisme assoleixi plenament el lideratge i la referencialitat de la lluita en aquest país per a la defensa dels drets socials, dels drets civils i dels drets polítics per a tothom, i també la defensa dels drets ambientals i la lluita contra el canvi climàtic.

És imprescindible que l'independentisme es consolidi com aquella referència, aquell lideratge majoritari que garanteix un país de drets per a totes i per a tots. I, efectivament, per assolir-ho sabem que caldrà tornar-hi, que caldrà tornar a fer, fil per randa i pas a pas, tot allò que l'Estat i el Tribunal Suprem ens prohibeixen i ens acusin per haver fet.

#### **El president**

Gràcies, diputat. Ara, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, és el torn del senyor Alejandro Fernández.

#### **Alejandro Fernández Álvarez**

Gracias, presidente. Bueno, señor Torra, si algún día me animo a cantar con la banda sonora del *Titanic* de música de fondo le pediré que me haga los coros, porque aquí solo conozco a un político que tenga un panorama más complejo que el mío, que es usted. O sea que ahí tenemos (*riallles*) una solidaridad desconocida que creo que podríamos cultivar de cara al futuro.

Mire, estas cosas intento siempre definir las con la mayor precisión posible, incluso cuando me preguntan. Intento huir de decir expresiones como que «Cataluña

está ulsterizada», porque no creo que esté ulsterizada, e intento ser lo más preciso, pero podría ir camino de ello si se sigue considerando a una parte sustancial de la población colonos, traidores y *botiflers* por discrepar –por discrepar–, repito. Y eso no me da la sensación de que lo acaben de entender ustedes. Y ahí está la serpiente de la división y de la ruptura de la convivencia, pensar que alguien, por discrepar, es tu enemigo a muerte. Y eso no puede seguir siendo así. Y hasta que no entiendan esa norma de convivencia, no podremos avanzar.

Gracias.

**El president**

Gràcies, diputat. Correspon el torn ara, en nom del Grup Parlamentari Republicà, del diputat senyor Sergi Sabrià.

**Sergi Sabrià i Benito**

Gràcies, president. Miri, senyor Iceta, només un apunt, sobre ampliar majories o sobre majories necessàries, 80 per cent, i ho diuen enquestes de Metroscopia o de Gesop, poc sospitosos d'independentistes una i l'altra. I jo crec que 80 per cent, i vos-tè també ho deu creure, és una majoria suficient i la tenim. La tenim per resoldre el conflicte votant. I no reconèixer-ho és negar-nos la solució. I, en canvi, votar també és la millor manera d'encarar la proposta de sis punts que ens feia vostè. Per tant, si vol majories reforçades, les tenim per votar.

I, senyora Roldán, vostès ataquen tots i cadascun dels elements que consideren singulars de la nostra cultura, començant per la llengua. I és el motiu per al qual van néixer. Van néixer per dividir la societat catalana, per carregar-se el model d'immersió. Un model d'immersió lingüística que neix als barris obrers de l'àrea metropolitana, impulsats per pares i per mares preocupats perquè els seus fills tinguessin el futur que els pertocava, que tinguessin oportunitats, i la immersió lingüística no es toca –no es toca.

També ataquen els mitjans de comunicació públics. I aquests mitjans són líders a Catalunya i els més ben considerats pels catalans en els últims quinze anys. I volen menystenir la policia catalana. I la policia catalana és la policia que sí que va fer la feina pels atemptats de Barcelona. Ataquen tots els pilars de la societat catalana. I aquí tothom és de fora. Tothom té un conegut o un parent que és de fora, i això no només no ha estat mai un problema, sinó que és la principal riquesa d'aquest país. I aquí es parlen tres cents idiomes, i el català és la llengua comuna i pròpia d'aquest país. I això explica que no només una gran part d'aquests ciutadans surtin cada Onze de Setembre, sinó que sovint, aquesta mateixa ciutadania és la que surt per mobilitzar-se per les causes que afecten casa nostra i altes racons del món. I això passa mentre vostès no demanen perdó per tot el mal que han fet a l'IES Palau, on van aplicar la seva estratègia d'odi i de divisió. (*Aplaudiments.*)

I saben quin és el seu principal problema? Que cada dia que passa el seu projecte s'enfonsa una mica més. I em sap greu dir-los-ho jo, però no tornaran a guanyar a casa nostra. I no tornaran a guanyar perquè no es pot ser... A casa... (*Remor de veus.*)

**El president**

Silenci.

**Sergi Sabrià i Benito**

I no tornaran unes eleccions catalanes, diguin-li com vulguin, perquè casa nostra és casa de tots. (*Remor de veus.*)

**El president**

Silenci. (*Aplaudiments.*)

**Sergi Sabrià i Benito**

Perquè no es pot ser feminista en aquest micro i, a la vegada, el principal aliat de Vox, perquè el seu problema és la falta de coherència. (*Aplaudiments.*)



**El president**

Diputat...

**Sergi Sabrià i Benito**

I aquesta falta de coherència els farà...

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Gràcies, diputat. És el torn finalment, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya... Silenci tothom. *(Remor de veus.)* Sí? En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, és el torn del diputat senyor Eduard Pujol. Quan vulgui.

**Eduard Pujol i Bonell**

Senyores i senyors diputats. Senyora Roldán, ja li he dit que no entràriem a la bronca, a la taverna, al «lio». A vostès els agrada la taverna, i a nosaltres no ens agrada la taverna, ens agrada el respecte institucional a aquest Parlament, que vol dir respecte institucional als ciutadans i ciutadanes d'aquest país. *(Aplaudiments.)* I em toca dir-ho amb un punt d'emoció. Senyora Roldán, nosaltres podem fer servir un llenguatge viu, un llenguatge que va al límit, però nosaltres no podem fer gags. I sap per què? –senyora Roldán, li estic parlant. No podem fer gags perquè tenim companys a la presó i companys a l'exili. *(Aplaudiments.)* I, per tant, siguem seriosos. Respecte a l'hemicicle i respecte a aquells que un dia van assumir responsabilitats de govern i estan pagant haver portat, haver fet cas d'un programa electoral. Aquest és el gran pecat d'aquells que són a l'exili i a la presó.

I no ho aconseguiran, senyora Roldán, no se'n sortiran. Catalunya és un país de mestissatge, és un país de suma, orgullosament de suma, i, ja li he dit també en la meva intervenció, de projecte comú de futur. Aquest és el debat. Això no va de banderes. Vostès voldrien que anés de banderes i de llengües i de cognoms i de no sé quantes coses més, vostès busquen el debat identitari, i això va de projecte comú de futur. I el futur el decidirem tots. I a l'hora de decidir-lo tots, evidentment, hi estan convidats, no en quedin al marge.

Senyor Iceta, molt ràpidament. Podríem reformar l'Estatut amb la majoria parlamentària que hi ha..., amb els números que hi ha ara mateix en aquest Parlament, però que curiosament, des del 21 de desembre, no hem pogut ser-hi mai tots. Això ens hauria de fer rumiar. No hi hem sigut mai tots, perquè algú ha decidit que no hi fóssim mai tots. I, de la mateixa manera, veig que el senyor Sánchez vol ser president amb quatre vots segrestats a la presó. Això és lleig. És un concepte molt nou, molt innovador *(aplaudiments)* –carai, que moderns!–, una nova democràcia. Això es carrega la democràcia, d'això se'n diu «fer trampes a la democràcia»: quatre persones que haurien de votar, que tenen l'encàrrec d'anar a votar pels ciutadans d'aquest país i que l'Estat decideix que demà no hi siguin. Una manera molt estranya de defensar la democràcia. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Ho deixem aquí. Moltes gràcies.

*(Aplaudiments.)*

**El president**

Moltes gràcies, diputat.

Acabat el debat, aquesta presidència els fa avinent que, d'acord amb la seqüència acordada per la Junta de Portaveus, la tramitació de les propostes de resolució subsegüents justament a aquest debat serà la següent: el termini per presentar les propostes de resolució és fins avui dimecres en suspendre la sessió d'aquesta tarda, per tant, d'aquí una estona; la qualificació i comunicació als grups i subgrups parlamentaris de les propostes admeses per la Mesa serà quinze minuts després de la finalització del Ple d'avui i el termini per presentar les propostes transaccionals serà fins demà dijous a la una del migdia. Els recordo també que, tal com va acordar la mateixa Junta de Portaveus, aquest termini serà improrrogable.

Seguidament, la comunicació a la Mesa de les propostes de resolució sobre les quals se sol·licita votació separada s'ha de fer abans de les tres de la tarda, també tal com es va plantejar a la Junta de Portaveus, i que, finalment, la votació d'aquestes propostes de resolució i les transaccions es farà demà dijous a la tarda.

### **Declaració del Parlament de Catalunya de reconeixement i garantiment dels drets de les dones**

401-00015/12

Seguim amb l'ordre del dia. El dotzè punt és la Declaració del Parlament de Catalunya de reconeixement i garantiment dels drets de les dones. A continuació procedirem, doncs, a donar lectura de la Declaració del Parlament de Catalunya de reconeixement i garantiment dels drets de les dones i ho farà la secretària quarta, la senyora Adriana Delgado, a qui li demano que procedeixi amb la lectura. Secretària...

#### **La secretària quarta**

Gràcies, president. «Declaració del Parlament de Catalunya de reconeixement i garantiment dels drets de les dones.

»El Parlament de Catalunya assumeix i fa seva la Declaració del Parlament de les Dones, de l'1 de juliol de 2019.

»La Quarta Conferència Internacional de la Dona, que va tenir lloc al setembre del 1995 a Pequín, va aconseguir una assistència sense precedents: disset mil participants i trenta mil activistes de tot arreu van arribar a Pequín per a participar en la inauguració. Durant setmanes es van establir les bases d'una agenda de polítiques de dones, es va elaborar una declaració i es va crear una plataforma d'acció que ha estat fonamental per a entendre els canvis profunds de la societat, fruit de divergències i consensos, però, sobretot, de la voluntat de posar en el mapa dels estats la necessitat de reconèixer i garantir els drets de les dones, i que les institucions se sumessin a aquest objectiu. El Parlament de Catalunya agafa el relleu d'aquell esperit, amb un gest democràtic sorgit del setembre del 1995, que posava èmfasi en la idea que les dones no poden continuar al marge de les polítiques, sinó que s'han de situar al centre. Les dones han de decidir per elles mateixes i han d'ésser escoltades i reconegudes com a subjectes de dret.

»La Plataforma d'Acció de Beijing, del 1995, imaginava un món en el qual totes les dones i les nenes poguessin exercir llurs llibertats i viure en igualtat real. Perquè pogués fer-se realitat, va fer una sèrie de recomanacions a totes les institucions, concretades en accions, orientades a garantir els drets de les dones, com el de viure sense violència, el d'assistir a l'escola, el de tenir salut més enllà de l'absència de malalties, el de participar en les decisions i el d'obtenir la mateixa remuneració per la mateixa feina. Al cap de vint-i-cinc anys, s'han aconseguit molts reptes, però n'hi ha d'altres que encara són insuficients. La interseccionalitat obre el camí perquè les diversitats siguin centrals i per a poder treballar la igualtat amb el reconeixement de les diferències com a valors comuns.

»El procés de Beijing va desencadenar una voluntat política que no té retorn, i no es poden permetre retrocessos per culpa de cap fonamentalisme passat o present. També va assenyalar a escala mundial les discriminacions derivades del patriarcat que patien les dones i que eren silenciades. Va connectar i va reforçar l'activisme dels moviments de dones en l'àmbit internacional. Gairebé vint-i-cinc anys més tard, representants electes del país i de les entitats de dones i expertes aglutinades en el Consell Nacional de les Dones de Catalunya s'han reunit al Parlament de Catalunya com a Parlament de les Dones, per a continuar transformant el món amb petits gestos plens de simbologia i de compromís cap al futur.

»Aquests compromisos de futur, recollits en aquesta declaració, han d'estar presents en totes les institucions i en tots els mecanismes i instruments. Un dels prin-

cipals instruments, que ja s'assenyalava en la conferència de Pequín, és la dotació justa dels recursos i la necessitat imperant de tenir uns pressupostos que garanteixin realment les polítiques d'igualtat sota un paràmetre d'equitat i perspectiva de gènere i, sobretot, que eliminin les bases discriminatòries del sistema patriarcal.

»Els reptes que es presenten en aquesta declaració recullen els dotze àmbits establerts per la Declaració de Beijing l'any 1995, en els quals han treballat de manera conjunta diputades i les representants del Consell Nacional de les Dones de Catalunya en sis grups de treball –drets humans de les dones, dret a l'educació i la cultura, drets laborals i econòmics, dret a la participació social i política, salut i drets sexuals i reproductius, i dret de les dones i les nenes a viure lliures de violències masclistes. Aquesta declaració és l'inici d'un llarg camí que sobrepassa la commemoració dels vint-i-cinc anys de la conferència de Pequín, i s'assumeix amb la voluntat que serveixi per a començar a escoltar i reconèixer les dones per a construir, entre totes, nous espais per a transformar la societat en una societat més justa, diversa i igualitària. Amb aquesta declaració, es remarca que el futur passa necessàriament per posar la vida i la cura en el centre de les vides, i que les formes també són part del fons. Per tant, ha de facilitar el compromís de totes les dones a estar a l'altura com a país per a afrontar els reptes que va marcar la conferència de Pequín.

#### »Drets humans

»L'enfocament jurídic sobre els drets humans, expressat en convencions i altres instruments de drets de les dones, és imprescindible però no suficient per a provocar el canvi en la cultura que sustenta les relacions desiguals de gènere. Per això, des de tots els moviments feministes i tots els que lluiten contra les discriminacions, es continua treballant per canviar el paradigma patriarcal i per aconseguir la transformació social, dotant de contingut polític feminista els instruments internacionals de drets de les dones.

»El Parlament de Catalunya alerta sobre la fragilitat dels estats per a reconèixer els drets de les dones com a drets humans, protegir-los i garantir-los. La Declaració de Viena del 1993 reconeix els drets de les dones com a drets humans per primera vegada. Així estan reconeguts en acords i instruments internacionals, com la Convenció sobre l'eliminació de tota forma de discriminació contra les dones, la Declaració de Viena, la Conferència Internacional de la Dona de Pequín i la Conferència Internacional del Caire. Altres tractats internacionals de drets humans no específics de gènere i llurs comitès de vigilància han incorporat la perspectiva de gènere durant aquests anys.

»Cal recollir el contingut de justícia de gènere dels instruments internacionals i fer-los efectius en les polítiques a Catalunya des d'un enfocament d'interseccionalitat, que permeti identificar els diferents eixos de discriminació i abordar-ne les causes, en lloc d'abordar-ne els efectes.

»Cal assenyalar que la transversalitat de gènere és una estratègia eficaç per a avançar en la consecució de la igualtat entre dones i homes en les polítiques públiques i contribueix a eliminar desigualtats, corregir procediments i mètodes de treball i impulsar tendències de canvi social. No es tracta d'una aplicació esporàdica de mesures puntuals, sinó de l'aplicació de polítiques transversals de gènere que signifiquin un canvi estructural i social.

»El Parlament de Catalunya fa seva la Resolució 1325, sobre les dones, la pau i la seguretat, del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, una resolució que reafirma la necessitat d'augmentar el paper de les dones en la presa de decisions respecte a la prevenció i la resolució de conflictes, i en la consolidació de la pau. Així mateix, recorda que cal continuar visibilitzant el fet que les nenes i les dones són les principals víctimes dels conflictes i de les violències, i que, per tant, es requereix un abordatge específic per a fer-hi front.

#### »Educació i cultura

»El Parlament ratifica que Catalunya té un ordenament jurídic amb normes com la Llei 17/2015, d'igualtat efectiva de dones i homes; la Llei 5/2008, del dret de les

dones a erradicar la violència masclista, i la Llei 11/2014, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia. Unes lleis que proposen la coeducació com a element essencial per a assolir els objectius educatius i alhora prevenir la discriminació, la injustícia i la violència contra nenes i dones. Però cal fer el desplegament d'aquestes lleis, que, a banda de tenir un pressupost adequat, han d'acollir la pluralitat i la diversitat de les dones i nenes a partir del context, les realitats, les necessitats i la posició social, política i econòmica que ocupen.

»Quan es parla de cultura i d'educació, l'androcentrisme continua essent dominant en tots els àmbits del saber, en totes les seves manifestacions i en la seva divulgació i perpetuació. Cal que l'educació no sigui una mera transmissora d'aquesta societat patriarcal, sinó que aspiri a fer realitat un altre món possible. El marc de les concrecions sobre educació ha de ser sempre el d'una educació promotora de valors democràtics, coeducativa i d'esperit crític al llarg de tota la vida, des de l'etapa de zero a tres anys fins a l'educació de persones adultes.

»El Parlament de Catalunya continua remarcant la importància de la formació del professorat pel que fa a la incorporació transversal de la perspectiva de gènere, per tal de superar l'androcentrisme en els continguts i els estereotips sexistes de conductes i actituds que provoquen situacions de violència masclista en l'àmbit escolar, un àmbit que hauria d'ésser amable i de protecció i apoderament per a nenes i dones.

»Cal incorporar l'educació afectivosexual de forma efectiva al llarg de tota l'educació obligatòria, adaptada a cada etapa d'edat, amb perspectiva feminista i enfocament de drets sexuals i reproductius.

»Per tal d'assolir la igualtat d'oportunitats i el reconeixement i la valoració de la diferència, tant en l'àmbit de l'educació formal com en el de la no formal en temps de lleure, cal l'ús d'un llenguatge inclusiu, que visibilitzi el femení –verbal i icònic–; l'ocupació dels espais, especialment els d'oci com els patis escolars, sense estereotips; la promoció dels graus científics i matemàtics entre les dones, i uns continguts del currículum educatiu que visibilitzin tots els àmbits on són i històricament han estat les dones, totes les aportacions que han fet a favor de la supervivència i de la qualitat de la vida quotidiana, els sabers femenins, les manifestacions artístiques de les dones, posant en relleu la genealogia femenina i feminista per tal que no se'n perdi la memòria.

»Cal assenyalar el paper de les famílies, en tota llur diversitat, com a transmissores d'educació i cultura; volem destacar-ne el paper de les dones, la necessitat de promoure una major corresponsabilització dels homes, i el valor del diàleg intergeneracional.

»La cultura i l'educació van de la mà, i, en el camp més general del dret a la cultura, els objectius són incidir sobretot en els mitjans de comunicació, en els museus i en altres instàncies de divulgació del saber, de manifestació artística, de publicació literària, d'espectacle, i en l'àmbit de la música i de l'esport, on cal fer la tasca de promoure una imatge no estereotipada de les dones. Cal una presència equilibrada de les dones en els àmbits en què són minoritàries, tot denunciant els obstacles que els barren el pas.

»S'ha d'insistir, finalment, en l'exigència de la voluntat política i del finançament i els recursos necessaris. Cal garantir la continuïtat i l'expansió de les bones pràctiques de qualitat. Cal detectar les mancances i promoure l'actuació en els àmbits amb deficiències. Es recomana la instauració de mecanismes eficaços de seguiment, d'observatoris específics, d'indicadors adequats i l'establiment d'espais de rendició de comptes de les lleis vigents i una bona difusió dels resultats obtinguts.

»Drets laborals i econòmics

»Amb relació als drets laborals i econòmics, cal lluitar contra la precarietat laboral i promoure la igualtat retributiva real entre dones i homes, mitjançant l'eliminació de la bretxa salarial, el compliment de la legislació sobre plans d'igualtat, la ne-

gociació col·lectiva i els plans per a eliminar la desigualtat retributiva; el treball per a superar la segregació del mercat laboral, l'eliminació de la bretxa salarial derivada de l'anomenat «terra enganxós» i de la valoració sexista de feines i ocupacions feminitzades, i la implicació de tots els àmbits –inclòs el públic– amb polítiques d'atenció social, en un avenç cap a la corresponsabilitat que permeti compaginar la vida laboral, personal i de cura a dones i homes.

»És imprescindible, així mateix, promoure la paritat real en llocs de presa de decisions, mitjançant l'establiment de sistemes, com el de quotes, que garanteixin, com a mínim, un cinquanta per cent de dones en els òrgans de direcció de les empreses, l'Administració i l'àmbit institucional; l'apoderament de les dones amb programes de mentoria per a superar el sostre de vidre, i la regulació del compliment efectiu de mecanismes que tendeixen a la paritat, com ara les llistes cremallera.

»Una altra prioritat és la necessitat de vetllar per la igualtat real de la dona autònoma i la dona en l'àmbit rural. El conjunt de les discriminacions que pateixen les dones en l'àmbit laboral influeix de manera determinant en llurs prestacions presents i futures, per aquest motiu és necessari lluitar contra la feminització de la pobresa mitjançant un pla nacional que prevegi la creació d'indicadors amb perspectiva de gènere; l'impuls de mesures específiques per a garantir els drets dels grups de dones més vulnerables mitjançant l'accés real a la renda garantida, l'increment de les pensions no contributives, amb el salari mínim interprofessional com a referència, l'equiparació dels drets de les famílies monoparentals amb els de les famílies nombroses, i l'accés prioritari a l'habitatge social, i l'aplicació de polítiques socials amb perspectiva de gènere.

»Participació social i política

»El moviment feminista és un agent clau de transformació social i un dic de contenció davant els grups que promouen la intolerància i que ataquen la igualtat i la diversitat. Per això, cal promoure reformes per a fer efectiu el dret a la participació social i política de totes les dones.

»Una de les accions prioritàries que cal emprendre és vetllar perquè la paritat de dones i homes tendeixi al cinquanta per cent en tots els òrgans col·legiats de totes les institucions, administracions públiques i organitzacions socials i polítiques, i també en els debats i en els espais d'opinió dels mitjans de comunicació, promovent els col·laboratges, creant mecanismes de supervisió del compliment de la paritat i tenint cura d'incorporar la diversitat –d'orígens culturals, funcional, d'identitat de gènere, d'orientació sexual i d'edat. En segon lloc, cal garantir la sostenibilitat de les convocatòries d'ajuts públics dirigits a les entitats feministes i de dones, defugint una política assistencialista de subvencions, i la incorporació de la perspectiva de gènere en els processos de participació ciutadana, promovent la visibilitat i el reconeixement de les contribucions i formes d'organització de les dones migrades o racialitzades i assegurant que els consells de participació siguin òrgans decisoris on els poders públics retin comptes de llur actuació.

»Finalment, és essencial erradicar totes les formes de discriminació que pateixen les dones a l'hora d'exercir el dret a la participació política, com ara les limitacions a què s'enfronten les dones migrades; les restriccions legals al lliure exercici del dret de reunió i manifestació; la insuficiència de mesures efectives de conciliació de la vida personal, familiar i laboral; la violència masclista a les xarxes socials que pateixen les dones que exerceixen la política i les dones activistes; la bretxa digital de gènere –especialment entre les dones de col·lectius vulnerabilitzats–, o la manca de resposta adequada de les organitzacions socials i polítiques davant l'assetjament sexual o psicològic envers les dones.

»Salut i drets sexuals i reproductius

»En matèria de salut i drets sexuals i reproductius de les dones, cal un canvi de model de prevenció i atenció sanitàries, que sigui universal, que atengui els determinants socials i ambientals de la salut amb perspectiva de gènere, feminista i inter-



seccional, basada en els drets humans de les dones, i que reculli la diversitat sexual i de gènere.

»Per això, cal fomentar l'accés universal de les dones, al llarg de tota la vida, als serveis d'atenció a la salut i a la informació amb equitat territorial, adequats al context i a la diversitat de casos, realitats, vivències i cicles vitals, i incorporar-hi el punt de vista dels drets sexuals i reproductius de les dones d'una manera holística i inclusiva, que vetlli per la seguretat, l'autonomia i la sobirania dels cossos, que respecti el dret a decidir de les dones a tenir fills o a no tenir-ne i a escollir la manera de formar una família.

»S'han d'enfortir els programes de promoció i prevenció de la salut orientats a les dones, amb una incidència especial en l'educació afectiva i sexual i en la responsabilitat; garantir la informació, l'accés universal i gratuït i l'equitat territorial en l'accés a l'avortament, l'anticoncepció i els serveis de fertilitat, i promoure la recerca, la formació i la divulgació de la informació sobre la salut de les dones amb perspectiva de gènere.

»Cal, així mateix, incrementar els recursos destinats a l'atenció sanitària de les dones, supervisar-ne i monitoritzar-ne de manera sistemàtica la salut col·lectiva, i vetllar per la distribució equitativa dels pressupostos i per la implantació d'una política de rendició de comptes.

»Dret de les dones i les nenes a viure lliures de violència masclista

»El Parlament de Catalunya, davant la greu situació de vulneració de drets que comporta la violència masclista, recorda la deguda diligència amb què els estats han d'actuar, recollida en el dret internacional, la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra les dones, la Declaració de Beijing i el Conveni d'Istanbul. Per aquest motiu, i per a fer efectiva aquesta deguda diligència, constata la necessitat d'adoptar mesures com les següents:

»Cal modificar la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, per a incloure-hi la violència institucional, establir-ne la definició, les tipologies i els procediments sancionadors i de reparació, i crear un observatori extern a l'Administració pública que reculli les queixes de les dones i les entitats amb relació a la violència institucional. La Llei ha d'establir els mecanismes que garanteixin: l'abordatge de totes les formes de violència masclista; l'atenció de les dones en un temps d'espera no superior als quinze o vint dies; la qualitat d'aquesta atenció amb l'especialització de les places públiques i clàusules per a les externalitzacions que garanteixin condicions laborals dignes, entre altres mesures de lluita contra la precarietat laboral del sector; l'elaboració d'un estudi qualitatiu dels òrgans judicials que permeti d'adoptar mesures adequades en la lluita contra la violència masclista, i, finalment, els instruments per al control del compliment de la Llei.

»Cal assegurar l'atenció integral d'infants i adolescents en situació de violència masclista, amb recursos i serveis suficients, coordinant la xarxa d'atenció a la violència masclista i la xarxa de protecció dels infants amb protocols amb perspectiva de gènere i personal amb formació adequada; amb l'establiment de protocols amb perspectiva de gènere per a atendre els menors víctimes de violència sexual –com el nou model Barnahus o d'altres que tinguin reconeguda la no victimització– i recursos per a donar resposta a situacions de violència com els matrimonis forçosos o la mutilació genital femenina. Cal garantir l'atenció psicoeducativa i terapèutica de les persones menors d'edat, de manera que no puguin restar condicionada a l'obtenció del consentiment d'ambdós progenitors o, si no s'obté, a la interposició de procediments judicials penals o civils. L'Administració, en compliment del deure de diligència deguda i de l'interès superior d'infants i joves, ha de garantir la formació de la judicatura i dels operadors jurídics per a evitar, tal com estableix la legislació vigent, les sentències que atorguen custòdies compartides en situacions de violència masclista, i revisar la funció dels punts de trobada, que han de prioritzar i garantir el bé superior dels infants.

»Cal garantir els drets de les dones víctimes de tràfic per a l'explotació sexual amb mesures específiques de suport des del mateix moment que es detecti aquesta situació de violència, i reconèixer-ne els drets com a víctimes. És imprescindible liderar des de les polítiques de dones l'accés a les xarxes d'atenció integral, als recursos i les prestacions, a la seguretat i a l'atenció jurídica promovent eines de detecció i d'identificació que permetin l'exercici efectiu d'aquests drets, sense necessitat o requeriment de col·laboració o denúncia en els àmbits policial o judicial, per mitjà d'un abordatge feminista ampli, que tingui en compte totes les tipologies de tràfic reconegudes amb biaix de gènere per la Directiva 36/2011/UE, del Parlament Europeu i del Consell del 5 d'abril de 2011, relativa a la prevenció i la lluita contra el tràfic d'éssers humans i a la protecció de les víctimes, que afecten, especialment, situacions com el tràfic d'éssers humans en la indústria del sexe, el treball en l'àmbit domèstic i els matrimonis forçosos, entre d'altres. Cal un abordatge ètic feminista que defugí posicionaments que donen prioritat a qüestions de suposada «convivència cívica» o que construeixin «víctimes perfectes» basant-se en estereotips; cal ampliar la formació a professionals i diferenciar les realitats –tràfic per a l'explotació sexual, tràfic de persones i prostitució– per a elaborar polítiques eficaces.

»Palau del Parlament, 24 de juliol de 2019.»

*(Aplaudiments forts i perllongats.)*

#### **El president**

Gràcies, secretària Delgado; gràcies també a les membres del Consell Nacional de les Dones, la presidenta de l'Institut Català de les Dones, per acompanyar-nos en aquesta lectura.

El punt de l'ordre del dia que estava previst fer seguidament el passem, degut a l'horari, a demà, de tal manera que demà a les nou del matí començarem i reprendrem el Ple amb el decret que estava previst veure's a dos quarts de deu, i seguidament farem la moció que estava establerta com a punt número 13 de l'ordre del dia, que és la que havíem de fer en aquests moments.

Per tant, suspenem la sessió fins demà a les nou del matí. Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a un quart de set del vespre i tretze minuts.